

Univerzita Karlova
Pedagogická fakulta
Katedra hudební výchovy

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Historie a současnost Základní umělecké školy v Teplicích v Čechách
History and present of the Elementary Art School in Teplice in Bohemia

Laura Tomášková

Vedoucí práce: PhDr. Petra Bělohlávková, PhD.

Studijní program: Specializace v pedagogice

Studijní obor: Český jazyk a hudební výchova se zaměřením na vzdělávání

Odevzdáním této bakalářské práce na téma Historie a současnost Základní umělecké školy v Teplicích v Čechách potvrzují, že jsem ji vypracovala pod vedením vedoucího práce samostatně za použití v práci uvedených pramenů a literatury. Dále potvrzují, že tato práce nebyla využita k získání jiného nebo stejného titulu.

Praha 20. 4. 2018

Děkuji vedoucí bakalářské práce PhDr. Petře Bělohlávkové, Ph.D. za cenné rady a odbornou pomoc. Dále děkuji ředitelce ZUŠ Teplice Jiřině Němcové za zapůjčení výročních brožur, poskytnutí kontaktu na některé pamětníky a absolventy, sdělení informací o současném stavu školy a za cenné připomínky k práci. Děkuji Václavu Krahulíkovi, Pavlu Kloubovi, Martinu Zbrožkovi, Ivanu Šoltysovi, Anně Hlavenkové, Petru Šottovi, Jaroslavu Sochorovi, Erichu Knoblauchovi, Jiřímu Bryndovi, Aleně Hejdové, Markétě Loskotové, Petře Rýčové, Nikole Senické a Jaroslavě Wernerové za vyplnění dotazníku, Pavlu Kloubovi za zaslání vlastního životopisu, Drahomíře Satýnkové a Daně Hamsové za poskytnutí rozhovoru.

ABSTRAKT

Bakalářská práce Historie a současnost Základní umělecké školy v Teplicích v Čechách se zabývá hudební historií, pedagogy a osazenstvem Základní umělecké školy v Teplicích v Čechách v průběhu let. Práce se tematicky zaměřuje na vývoj fungování školy od jejího založení v roce 1926, po její přerušené působení během let druhé světové války. Následně se orientuje na fungování školy v historickém mezníku okupace a komunistického režimu v Československu a současná léta ZUŠ Teplice v časovém rozmezí od roku 1990 do roku 2018.

Pozornost v práci je věnována prvnímu zakladateli ZUŠ Teplice, významnému pedagogovi a klavíristovi Aloisi Sarauerovi, ředitelům, kteří se v průběhu let v této funkci vystřídali, a hudebním osobnostem z řad učitelů i žáků. Práce se v samostatných kapitolách věnuje již zmíněné osobnosti Aloise Sarauera, hudebním absolventům školy, kteří se hudbě věnují na profesionální úrovni a pro které se hudba stala pracovní náplní. Dále se zaměřuje na současné i bývalé učitele, kteří byli sami žáky Základní umělecké školy Teplice.

Cílem této práce je ucelení pohledu na historii a současnost Základní umělecké školy v Teplicích a upozornění na významné osobnosti z řad hudebních absolventů školy a bývalých žáků, kteří později působili jako hudební pedagogové v ZUŠ Teplice. Základní metodou, které je v práci užito, je historicko-pramenné srovnání. Pomocnou metodou je zde dotazníková metoda, díky které jsou v práci uvedeny konkrétní vzpomínky absolventů školy. Výsledek práce osvětluje fakta, která dosud nebyla nikým zpracována a mohou být základem pro další práce zabývající se tématem ZUŠ Teplice či obecně hudebním školstvím.

KLÍČOVÁ SLOVA

Základní umělecká škola Teplice, Alois Sarauer, významní hudební absolventi, pedagogové školy, bývalí žáci, hudební život.

ABSTRACT

The bachelor thesis *History and Present of the Elementary Art School in Teplice in Bohemia* discusses the musical history, teachers and staff of the Elementary Art School in Teplice in Bohemia over the years of its existence. The work is focused on the development of the school's operation since its establishment in 1926 through the interruption during the Second World War. It then covers the functioning of the school from during the historical milestone of the occupation and the communist regime in Czechoslovakia to the current years of the period from 1990 to 2018.

The thesis pays attention to the first founder of the Elementary Art School in Teplice, an important pedagogue and pianist Alois Sarauer, the directors that held the position during the years, and reputable teachers and students known for their musical accomplishments. The work is devoted to the already mentioned Alois Sarauer and to the music graduates of the school, who have been involved in music on a professional level. It also focuses on current and former teachers who themselves were students of the Elementary Art School in Teplice.

The aim of this thesis is to provide a comprehensive view of the history and the present of the Elementary Art School in Teplice and to draw more attention to the important personalities amongst the school graduates and former students who later became music teachers at the Elementary Art School in Teplice. The basic method used in this thesis is the historical-source comparison. The auxiliary method is a questionnaire that provided authentic recollections of the school graduates to this thesis. The result of the work sheds light on facts that have not yet been elaborated by anyone else and can become the basis for further work on the subject of the Elementary Art School in Teplice or general music education.

KEYWORDS

Elementary Art School Teplice, Alois Sarauer, important music graduates, teachers, former students, music life

Obsah

Úvod	8
1 Historie ZUŠ Teplice	10
1.1 Léta 1926–1938	10
1.2 Léta 1945–1955	13
1.2.1 Bývalá německá evangelická škola, dnešní ZUŠ Teplice	16
1.3 Léta 1955–1967	17
1.4 Léta 1967–1973	21
1.5 Léta 1973–1990	23
1.6 Léta 1990–2012	26
1.7 Charakteristika současnosti školy do roku 2018 včetně	29
2 Dotazník 1	32
3 Osobnosti teplické hudební školy	34
3.1 Významní pedagogové	34
3.1.1 Alois Sarauer	34
3.2 Významní absolventi	37
3.2.1 Vladimír Leixner	37
3.2.2 Karel Nosek	39
3.2.3 Václav Krahulík	42
3.2.4 Pavel Kloub	44
3.2.5 David Holý	46
3.2.6 Martin Zbrožek	49
3.2.7 Ivan Šoltys	52
3.2.8 Anna Hlavenková	53
3.2.9 Petr Šotta	56

3.2.10	Jaroslav Sochor	57
3.2.11	Erich Knoblauch	58
3.2.12	Jiří Brynda	60
4	Dotazník 2	62
5	Učitelé (bývalí žáci).....	64
5.1	Drahomýra Satýnková.....	64
5.2	Dana Hamsová	66
5.3	Alena Hejdová.....	67
5.4	Markéta Loskotová	68
5.5	Petra Rýčová	70
5.6	Nikola Senická	71
5.7	Jaroslava Wernerová	73
	Závěr	75
	Bibliografie.....	77
	Prameny	77
	Literatura	78
	Internetové zdroje	79
	Přílohy	I
	Dotazník 1	I
	Dotazník 2.....	XIX

Úvod

Základní umělecká škola Teplice oslavila v roce 2016 devadesát let od svého založení. Je to škola se silnou minulostí, která se v současných letech velmi rozvíjí a vzkvétá. Je jednou z největších uměleckých škol v Ústeckém kraji, která se rovněž může pochlubit velkým počtem absolventů, kteří se po ukončení této školy rozhodli věnovat umělecké činnosti v profesionální sféře. Za touto skutečností stojí obrovská snaha velkého množství kvalitních pedagogů, které teplická ZUŠ po celou dobu své existence nabízela a nabízí.

ZUŠ Teplice je i pro mě velmi významným místem, na které šťastně vzpomínám a kam se ráda vracím. Především to pro mě byl první krok k hudební a pedagogické dráze, kterou jsem posléze započala. Osm let jsem zde navštěvovala výuku klasické kytary u paní učitelky Bohdany Sanktusové (dříve Jirošové), která je pro mě dodnes velkou inspirací. Později mi tato škola dala i podstatný základ pro hru na klavír.

Tuto práci jsem se rozhodla napsat především díky svému dobrému vztahu se ZUŠ Teplice a potřebě shrnout její historii, která je v pramenech místního teplického regionu žalostně opomíjena a své povědomí si drží pouze u úzkého okruhu místních. Práci chci zároveň otevřít možnost jak pro školu, tak pro veřejnost na mou práci navázat při příležitostech oslav jejího výročí i výročí Teplic, jejichž nespornou součástí ZUŠ Teplice je.

Práce je rozvržena do tří celků, které pojednávají o tématech, na které jsem svou práci zaměřila – historie ZUŠ Teplice, její významné osobnosti a absolventi z hudebního oboru a hudební pedagogové teplické ZUŠ, kteří byli jejími žáky.

V první části práce je představena historie a současnost Základní umělecké školy v Teplicích. Odráží jednotlivé mezníky v budování školy a jejího fungování před začátkem druhé světové války, období komunistického režimu a současnost do roku 2018. Historie je zaměřena především na své nejstarší odvětví, a to hudební. Taneční a výtvarné obory, které se v průběhu let oproti dramatickému oboru zachovaly, jsou v práci zmíněny pouze okrajově. V dalších částech se zaměřuji pouze na hudební podstatu školy. Důvodem je krátká historie těchto dvou oborů a zpracování jejich významných osobností bude možné až s dostupem času.

Druhá část práce je zaměřena na jednotlivé významné osobnosti ZUŠ Teplice, zahrnující osobu samotného zakladatele školy, vynikajícího pedagoga a skladatele Aloise Sarauera, a absolventy školy, kteří se rozhodli pokračovat v hudbě a vybudovat si v tomto odvětví kariéru. Úsek pojednávající o absolventech školy je doplněn o výzkumnou metodu dotazníku, prostřednictvím něhož byli tito absolventi osloveni.

Třetí část pojednává o současných a minulých pedagozích, kteří byli žáky teplické ZUŠ. Tento úsek nám tak dokládá, že tradice původní hudební školy se předává dále. I zde bylo použito dotazníkové metody a u dvou osob nestrukturovaného rozhovoru.

Základní metodou, které je v mé práci použito je historicko-pramenné srovnání. Pomocnou metodou mi byla dotazníková metoda a v kontaktu s některými osobami bylo využito nestrukturovaného rozhovoru. Zčásti se tedy opírám o písemné prameny, literaturu, internetové zdroje a zčásti o individuální výpovědi různých osobností. Cenným zdrojem informací mi byl rozhovor se současnou ředitelkou ZUŠ Teplice, která mi zpřístupnila informace o počátcích školy z výročních brožur, nastínila vývoj školy v posledních letech, současné dění školy a představila směr budoucího vývoje. Dále mi byl velmi přínosný rozhovor s bývalou učitelkou teplické ZUŠ Drahomírou Satýnkovou, která mi přiblížila působení zakladatele a učitele Aloise Sarauera, jehož byla žačkou, a zároveň mi poskytla pohled na školu v poválečném období a během let okupace.

Úskalí při vypracovávání práce byl nedostatek literatury, která by se samostatně zabývala teplickou ZUŠ, proto jsem musela vycházet především z rozhovorů s pamětníky. V minulosti nevznikla žádná jiná diplomová práce, která by se zaměřovala na tuto tematiku. Okrajově se historie ZUŠ Teplice dotýká bakalářská práce Lucie Bublíkové *Koncertní život v Teplicích v Čechách*, která se zabývá hudebním životem lázeňského města Teplice. Historický základ mi poskytly především brožury vydané k výročí školy a výroční zprávy – *Třicet let hudební školy „Viléma Kurze“ v Teplicích*, *50 let Lidové školy umění v Teplicích*, *65 let Základní umělecké školy v Teplicích*, *70 let hudební školy v Teplicích*.

Má práce si klade za cíl ucelit pohled na historii a současnost Základní umělecké školy v Teplicích, především ozřejmit tuto dosud nezpracovanou skutečnost a upozornit na významné osobnosti z řad hudebních absolventů školy a bývalých žáků, kteří později působili jako hudební pedagogové v ZUŠ Teplice.

1 Historie ZUŠ Teplice

Cílem této kapitoly je shrnutí devadesátileté historie Základní umělecké školy Teplice, a zároveň nastínění základních momentů, které ovlivnily vývoj a utváření této umělecké školy. V zásadě se jednotlivé časové oddíly vymezují obdobími, které jsou odlišné vedením konkrétních osobností z řad hudebních pedagogů ve funkci ředitele školy.

Výběr informací o ZUŠ Teplice se opírá o historické poznatky z brožur k jednotlivým výročí školy (30 let hudební školy „Viléma Kurze“ v Teplicích, 50 let Lidové školy umění v Teplicích, 65 let Základní umělecké školy v Teplicích, 70 let hudební školy v Teplicích) především však vychází z rozhovorů se současnou ředitelkou Jiřinou Němcovou, pedagogy jednotlivých oddělení a ze vzpomínek bývalých i současných žáků.

1.1 Léta 1926–1938

Rozhodnutí o založení umělecké školy v Teplicích se poprvé projednávalo na schůzi osvětového sboru v Teplicích-Šanově, které se dohodlo na vytvoření kuratoria. Přítomní však nedokázali dosáhnout jednomyslného názoru na založení školy. Důvody byly jednoznačné. Okresní osvětový sbor se obával, aby v případě neprospěchu školy nevznikly kuratoriu tíživé finanční závazky.

Podnět k založení školy přetrvál a Okresní osvětový sbor Teplice se rozhodl do svých plánů zařadit ministerstvo školství, které by pomohlo budoucí uměleckou školu zasadit do systému pedagogiky. Podpora pro tento záměr byla nalezena v profesoru církevní hudby v Brně Antonínu Hromádkovi, který přijel do Teplic a pomáhal zamýšlené škole dostat rámci školy, býti tedy školou s určitou kázní a metodickým postupem. Zmiňovaný byl ředitelem státní zkušební komise pro učitele hudby, odborné a zájmové organizace, a také inspektor hudebních škol.¹

Cílem bylo stanovit určitý hospodářský plán, díky kterému by škola mohla prospívat. Řečená obava ohledně financování školy byla na místě, neboť se měla nově vzniklá instituce udržovat sama ze školného a darů. Státní subvence byla jen velmi malá.

---

¹Antonín Hromádka. *Internetová encyklopedie dějin Brna* [online]. Brno: Irena Loskotová, 2004 [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: http://encyklopedie.brna.cz/home-mmb/?acc=profil_osobnosti&load=6550

V těchto letech byly hudební školy teprve novinkou. Hudební učitelé vyučovali tehdy ve velkých skupinách a za velmi nízký plat. „*Sotva asi byl ojedinělý obrázek, který jsem sám zažil a viděl: Kupa malých adeptů kubelíkovské slávy, sestavená do kruhu, uprostřed pan kapelník, který se ohání smyčcem od basy a otlouká neposlušné prsty. Někteří sice odpadli, ale kdo vydržel a matka příroda mu pomohla talentem, přece se k něčemu naučil. Mnohému z rodičů stačilo, když brzy hrál nějakou písničku.*“²

Při zvažování návrhu na individuální vyučování, obsahující důkladný hudební základ a zúročení individuality žáka, bylo nasnadě zvážit platy učitelů. „*Bodré kalkulační hlavy začaly navrhopvat, aby se učitelé zřekli prázdninového služného a šli hrát do kaváren, že tak by mohlo být školné nižší; jiný radí, přesvědčen konečně o přednostech individuálního vyučování, aby se tedy učilo po čtvrt hodinách, že tak učitel odbaví za hodinu aspoň čtyři žáky. A podobně.*“³

Dalším problémem, který vyvstal, bylo hledání místnosti, či budovy pro provoz školy. Vlastní budova nepřipadala v začátcích fungování školy v úvahu. První výuka probíhala v prostorách dívčí měšťanky v Teplicích (Jateční ulice) a v Metelkově škole v Trnovanech vždy po ukončení řádného vyučování za pouhý příspěvek na otop a osvětlení. Výjimkou byla ředitelna, kde se mohlo hrát po celý den.

Prvním správcem takto nově vzniklého kuratoria byl jmenován Alois Sarauer, žák Viléma Kurze a Vítězslava Nováka. Dne 11. 1. 1926 započalo první vyučování na hudební škole. Učitelství sbor se skládal pouze ze dvou pedagogů, kterými byli Alois Sarauer jako učitel klavíru a K. Svoboda, který zastal výuku houslí. V prvním roce fungování měla nově vzniklá hudební škola celkem 67 žáků. V dalším roce se již škola rozrůstala a rozšiřovala své pedagogické působení o nové obory. Přibyla výuka zpěvu vedená učitelkou A. Heřmanovou. Na místo K. Svobody přišla žačka Jaroslava Kociána, profesora mistrovské školy, dnešní Pražské konzervatoře pro obor houslové hry, Jarmila Němcová.⁴ Jarmila

---

²30 let hudební školy "Viléma Kurze" V Teplicích. ZUŠ Teplice, 1956

³30 let hudební školy "Viléma Kurze" V Teplicích. ZUŠ Teplice, 1956

⁴Jaroslav Kocián. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Kocian

Němcová se v roce 1929 provdala za Aloise Sarauera. Pedagogicky působila v Nymburce a na ústavech, které řídil její muž. Po osvobození se zcela soustředila na pedagogickou práci. Vyučovala též v Brně na Hudební škole Jaroslava Kvapila.⁵

Škola se v letech svého počátku neustále rozrůstala, učitelé i žáci vystupovali na veřejných koncertech, což rozšiřovalo důvěru veřejnosti v novou hudební instituci. V pátém roce svého trvání měla škola již 159 žáků. V tomtéž roce vznikla pobočka v Cukmantlu (dnešní Pozorka) a v šestém roce pak pobočka v Košťanech.

Své zaměření specifikovala nejen na výuku hry na hudební nástroj, ale také rozvíjela poznatky z hudební výchovy. Pravidelně zvala ke koncertům přední české hudebníky a dávala příležitosti k produkci samotným učitelům. Na začátku 30. let vznikl smyčcový orchestr složený z žáků i pedagogů umělecké školy. Na školu byly všestranně dobré posudky od inspekce i veřejnosti.

Na pozadí těchto dobrých zpráv se však promítala nepříznivá hospodářská situace nejen českých zemí, ale celého světa. Na americké burze došlo k velkému propadu akcií a v roce 1929 došlo k naprostému hospodářskému kolapsu, který strhl ekonomiky zemí po celém světě. Teplická hudební škola tak přišla o své žáky. Krize pozastavila nejen stroje, ale i platy a rodiče žáků ztratili svá zaměstnání. Často tedy nebylo jiné řešení než odhlásit mladé hudebníky ze školy.

Hospodářská krize byla však pouhým začátkem chmurných let hudební školy. Předznamenala další historický milník, který v následujících letech zničil veškerou snahu o kulturní život, nejen hudební. V roce 1938 škola vykázala ještě velkou výchovnou práci. Na školních produkcích se hrály pořady ze soudobé hudby. Byla uváděna hudba velikánu Sergeje Prokofjeva a Dimitrije Šostakoviče. Tyto výkony byly velmi kladně hodnoceny i německými odborníky, kteří měli za cíl vydat o těchto pořadech články. Ten však v tíživé situaci nebyl redakcí přijat a nikdy nevyšel.

V roce 1938 došlo v Teplicích k záboru a město bylo připojeno jakožto součást Sudet k Třetí říši. Škola definitivně ukončila výuku 1. 10. 1938. Češi i místní Židé byli vyhnáni

---

⁵ČERNUŠÁK, Gracian, Bohumír ŠTĚDRONĚ a Zdenko NOVÁČEK. *Československý hudební slovník osob a institucí: Svazek druhý M-Ž*. Praha: Státní hudební nakladatelství, 1965.

do českého vnitrozemí, kam odešel se svou ženou také ředitel školy Alois Sarauer. Usadil se v Benešově u Prahy, kde v roce 1939 napomohl vytvoření zdejší Městské hudební školy Josefa Suka. V době druhé světové války byla veškerá činnost teplické Hudební školy Viléma Kurze přerušena.

1.2 Léta 1945–1955

Válka v Teplicích znamenala velké přesuny obyvatelstva, hned po jejím skončení došlo k odsunům německé populace. Do 23. května byly ze Šanova vypraveny lazaretní vlaky s německými zajatci, jejichž počet čítal přibližně 22 tisíc osob. Okresní správní komise v Šanově vydala k 16. květnu směrnice, které nařizovaly odsun všech říšských Němců z československého státního území do přesného termínu 28. května 1945.⁶

Do 29. května bylo vystěhováno po železnici zhruba čtyři tisíce osob a pěšky kolem osmi tisíc. V nemocnicích jich zůstávalo ještě asi dva tisíce a na transport čekalo přibližně dva tisíce dalších. Poté se do téměř vylidněného města postupně z vnitrozemí přistěhovali Češi, ale také Slováci, Maďaři, Ukrajinci, Rusíni, Poláci a Romové.⁷

Do Teplíc se také navrátil Alois Sarauer se svojí manželkou. Jejich bydliště v Benešově pro ně bylo pouze přechodné. V září 1945 byla hudební výuka opět obnovena a díky místnímu národnímu výboru a dalším činitelům dostala vlastní budově v Chelčického ulici, která byla dříve budovou německé evangelické školy (více v kapitole 1.2.1). Hudební škola tak získala mnoho tříd, sborovnu, ředitelnu, ale také sál pro žákovské produkce.⁸ V 50. letech se počet žáků pohyboval kolem 300, učitelů bylo 17 a škola měla 2 správní zaměstnance.

---

⁶Teplice: Historie. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Teplice#Hospod.C3.A1.C5.99stv.C3.AD>

⁷Teplice: Historie. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Teplice#Hospod.C3.A1.C5.99stv.C3.AD>

⁸Většina nástrojů a notového materiálu byla získána z domovů odsunutých Němců.

Na škole bylo vybudováno pedagogické oddělení (předchůdce dnešní konzervatoře), které mělo školit budoucí hudební pedagogy. V tehdejší učitelském sboru tohoto vzniklého oddělení působili například Jaromír Brož, Miroslav Lebeda, Karel Hrubíš, Miroslav Bervíd, Karla Beránková-Bretová a další. Škola si velmi často ze svých žáků vchovala vlastní učitele, kteří pak na škole zůstali a navázali zde jako zaměstnanci. První touto žačkou byla Vlasta Riedlová (žačkou houslí u paní učitelky Jarmily Sarauerové), která se 1. 2. 1936 stala učitelkou zdejšího ústavu a zástupkyní ředitele. Dalšími žákyněmi byly například: Alena Kršová, Ljuba Římanová (klavír), Milica Dušková (klavír).

Špatná legislativní úprava předválečného období a chaos války zapříčinily rozkolísanost hudebního a obecně i uměleckého školství. Návrh na řešení této situace vzešel z podnětů oblastní a zemské rady učitelů hudebních škol. Roku 1947 byl vytvořen konkrétní návrh jednotného organizačního statutu pro hudební školy podle příručky O. Baťky a F. M. Hradila. Tímto návrhem se sjednotily dosud existující městské a spolkové hudební školy jak vedením, tak náplní. Důraz byl kladen především na obecně kulturní a „lidově výchovné úkoly“ hudebního školství, který vedl k převzetí těchto škol lidovou správou a k jejich postátnění oběžníkem Ministerstva školství, věd a umění z roku 1951.⁹

Od školního roku 1950–51 je hudební škola státní školou výběrového typu a klade si za cíl připravit žáky do škol vyššího typu (konzervatoře, hudební akademie múzických umění) a vychovat nadané a hudebně vzdělané amatéry, kteří by v budoucnu mohli využít své schopnosti při práci v souborech LUT¹⁰ jako vedoucí. Proto byl stanoven přísný výběr učitelů i žáků se speciálním zaměřením. Z důvodu velké potřeby hudební výchovy byly zajištěny hudební kurzy pořádané Domem osvěty Teplice.

Žáci byli ve věku sedmi až osmi let přijímáni na základě prokázání hudebnosti nebo složení přijímací zkoušky do desetiletého cyklu. Pokud byl žák přijat, musel nastoupit do jednoročního přípravného kurzu, který rozvíjel jeho vlohy a připravoval k nástrojové výuce. Vedle samotné výuky na hudební nástroj, taneční průpravy či zpěvu byla vyčleněna také

---

⁹ČECHOVÁ, Zdeňka. *Základní umělecké školství v ČR a jejich pedagogové*. Praha, 2011. Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd. Vedoucí práce Arnošt Veselý.

¹⁰Lidová umělecká tvořivost

kolektivní výuka hudebně naukových předmětů, hra v souboru, orchestru a zpěv ve sboru. Veškerá činnost byla spojena s veřejnými vystoupeními žáků.¹¹

V 50. letech došlo také ke změnám ve vedení školy. Alois Sarauer se rozhodl přijmout místo profesora na brněnské státní konzervatoři hudby a definitivně odešel 31. 8. 1953. Jeho funkce ředitele hudební školy se ujal Dr. Alois Prandstetter, který byl dosavadním ředitelem v hudební škole v Mostě a krajským inspektorem. Vzhledem k rozsáhlým inspektorským povinnostem a dennímu dojíždění z bydliště do Teplic se Dr. Prandstetter rozhodl po dvouletém působení v teplické hudební škole vrátit zpět do Mostu.

K tomuto období je vhodné připojit vzpomínku paní učitelky klavírního oddělení Ireny Škramlíkové, která si ve své výpovědi připomíná prvního ředitele hudební školy v Teplicích. *„Profesor Alois Sarauer nejenže založil naši školu, tehdy Hudební školu Viléma Kurze, ale zasloužil se i o celkovou vyšší pedagogickou úroveň severočeského (sic!) kraje, což jako krajský inspektor mohl ovlivnit. Ale jak víme, byl i jedním z našich nejlepších skladatelů české klavírní literatury. Jeho krásné, vtipné a ryze české skladbičky se dětem moc líbí. Byla jsem u vzniku některých z nich a mohu za nás všechny, tehdejší klavíristy, říci, že v tvořivém období pana ředitele jsme každou novou skladbičku mnohokrát vyslechli. Pan ředitel se s námi radil o názvech a některých svých nápadech. My jsme naslouchali a horlivě přemýšleli a pan Sarauer se častokrát zaradoval, jak dobře radíme. Jaké bylo naše překvapení, když vyšla jeho nová sbírka a všechny skladbičky se jmenovaly úplně jinak, než kdokoli z nás navrhoval. Nakonec ještě jedna historka. U pana ředitele orodovala kdysi jedna maminka za svou hudebně zcela nenadanou dcerku, kterou jsme nepřijali. Mezi jiným argumentovala: ‚Víte, já bych chtěla, aby Květuška uměla jednou třeba manželovi zahrát na piano.‘. Na to ji pan ředitel uchlácholil: ‚Milá paní, ujišťuji Vás, že Květuška svému muži zcela určitě zahraje i bez piana.‘¹²*

---

¹¹ČECHOVÁ, Zdeňka. *Základní umělecké školství v ČR a jejich pedagogové*. Praha, 2011. Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd. Vedoucí práce Arnošt Veselý.

¹²65 let Základní umělecké školy v Teplicích. Teplice, 1991.

1.2.1 Bývalá německá evangelická škola, dnešní ZUŠ Teplice

Dnešní budova Základní umělecké školy Teplice je bývalým sídlem německé evangelické školy. Je pojata v duchu rané moderny, mírně inspirovaná saským barokem či rokokem. Tento fakt se odráží především v realizaci štítu komponovaného ze segmentů, tradičně provedené bosáží v přízemí, eklekticky tvarované kartuši na pilastrech v úrovni třetího patra a v mansardové střeše.¹³

Projekt na přestavbu staré evangelické školy přichází v roce 1911, jako součást soutěžního projektu, jehož vítězem byl stavitel Hantsche. Soutěžní projekt však nebyl dokončen a budova se začala přestavovat až roku 1912 na základě projektu drážďanského architekta Rudolfa Ziescheho. Výstavbu zpracovával teplický stavitel a podnikatel Wilhelm Palme.¹⁴

Obrázek 1.¹⁵

¹³Architektonické soutěže v letech 1900-1914. HANZLÍK, Jan, Jana ZAJONCOVÁ a Lenka HÁJKOVÁ. *Teplice: Architektura moderní doby: 1860-2000 = Teplitz: Architektur der modernen Zeit: 1860-2000*. Ústí nad Labem: Národní památkový ústav, 2016, s. 111. ISBN 9788085036664.

¹⁴HANZLÍK, Jan. Architektonické soutěže na přelomu 19. a 20. století v Teplicích a okolí. Zadavatelé, účastníci, průběh a společenský kontext. *Monumentorum Custos*. 2012, **2011**, 11-34. ISSN 1803-781X.

¹⁵HANZLÍK, Jan. Architektonické soutěže na přelomu 19. a 20. století v Teplicích a okolí. Zadavatelé, účastníci, průběh a společenský kontext. *Monumentorum Custos*. 2012, **2011**, 11-34. ISSN 1803-781X.

1.3 Léta 1955–1967

Na školní rok 1955/1956 byl zvolen ředitelem člen učitelského sboru a bývalý dirigent Krušnohorského symfonického orchestru Miroslav Lebeda. Byl korepetitorem opery ostravského státního divadla (1947–1948) a dirigentem opery Krajského operního divadla v Plzni (1948–1949). Věnoval se pedagogické činnosti jako učitel dirigentství a teorie na teplické expozituře Vyšší hudebně pedagogické školy v Praze a zároveň komponoval vlastní skladby.¹⁶

V Krušnohorském symfonickém orchestru působil od roku 1949 jako druhý dirigent po Josefu Vyskočilovi. Dirigentskou práci si v symfonickém orchestru dělil s dirigentem Miroslavem Bervídem, každý zastával jednu z dvou řad 8 abonentních cyklů filharmonie v letech 1950–1951.¹⁷

V průběhu let se nemění jen ředitelé umělecké školy, ale také organizační základy této instituce. Roku 1953 bylo kvůli nařízení ministerstva kultury zrušeno pedagogické oddělení oboru houslí a zpěvu a jeho studenti byli převedeni do Prahy. V Teplicích byly ve školním roce 1955/56 zachovány pouze obory pro klavír, dirigentství a varhany. Pedagogická oddělení se však během tří let zrušila definitivně a budoucí hudební pedagogové a hudebníci z povolání byli přesunuti do speciálních škol, které byly vybudovány v rámci reorganizace hudebních škol všech typů.

Výnosem ministerstva kultury byla od druhého pololetí zavedena nová organizace v přijímání žáků i v systému jejich výuky. První změnou byla úprava v dosavadním názvu městské hudební školy na základní hudební školy. Přísný výběr pro hudební studium se prováděl na národních školách, a to u žáků ve věku šesti let. Doba studia se stanovila na 10 let a začleněn byl už i jeden rok tzv. hudební prvouky (přípravná hudební výchova).

Důležitým mezníkem pro umělecké vzdělávání byl prosinec roku 1960, kdy vstoupil v platnost nový školský zákon z 15. 12. 1960, podle kterého byla zajištěna organizace uměleckého školství tak, že jednotlivé stupně a druhy škol na sebe logicky navazovaly.

---

¹⁶ČERNUŠÁK, Gracian, Bohumír ŠTĚDRŮŇ a Zdenko NOVÁČEK. *Československý hudební slovník osob a institucí: Svazek druhý M-Ž*. Praha: Státní hudební nakladatelství, 1965.

¹⁷*Historie a současnost: Severočeská filharmonie Teplice*. 1. Teplice: Severočeská filharmonie Teplice, 2008. ISBN 978-80-254-2559-6.

Dětem tak bylo umožněno vzdělávat se v těchto uměleckých školách od předškolních let až po dospělost ve čtyřech na sobě navazujících stupních. Prvním stupněm bylo vzdělání základní, kterým byla výuka na lidových školách umění LŠU, později přejmenovaných na základní umělecké školy (ZUŠ) se čtyřmi obory – hudebním, výtvarným, literárně dramatickým a tanečním. Dalším vzděláním navazujícím na základní bylo střední, které zahrnovalo umělecko-průmyslové a pedagogické školy. Speciálním stupněm byly vyšší odborné školy, kterými byly konzervatoře a výtvarné školy. Nakonec nejvyšší vzdělání tohoto druhu, instituce vysokoškolské. Sem patřily vysoké školy uměleckého a pedagogického zaměření.¹⁸

Od školního roku 1961/62 byly legislativní úpravou vytvořeny z dosavadních hudebních a výtvarných škol tzv. lidové školy umění. Obory, kterým se v těchto školách učilo, byly hudební, výtvarné, taneční, dramatické (divadelní a loutkařské), literární a recitační. Organizace lidových škol byla navazující směrnici ministerstva školství a kultury rozčleněna do dvou cyklů. První cyklus obsahoval přípravný ročník pro sedmileté a osmileté děti a základní studium pro osmileté až patnáctileté. Druhý cyklus byl určen pro mládež a pracující starší patnácti let a trval tři roky.¹⁹

Na školní rok 1955/56 připadlo třicetileté výročí založení Hudební školy Viléma Kurze v Teplicích. Škola byla nově rozšířena o dechové oddělení, které se zaměřovalo jak na nástroje dechové, tak žesťové. Učiteli těchto oborů se stali Karel Hájek a Antonín Satýnek. Oba učitelé byli členy Krušnohorského symfonického orchestru. Antonín Satýnek se stal později spoluzakladatelem teplické konzervatoře (1971).²⁰ Nově vzniklá konzervatoř byla dlouhou dobu s teplickou ZUŠ úzce spojena, protože využívala její prostory k výuce. ZUŠ měla tzv. dvojí provoz.

V jubilejním školním roce se škola začala více zabývat veřejnou hudební činností. Velmi se zúročovaly večery s rodiči žáků, při kterých se prolínala jak hudební výchova

---

¹⁸Stručný vývoj uměleckého školství. In: ZUŠ *Železný Brod* [online]. [cit. 2018-04-14]. Dostupné z: <https://www.zus-zelbrod.cz/index.php/skolni-dokumenty/21-strucny-vyvoj-umeleckeho-skolstvi>

¹⁹ČECHOVÁ, Zdeňka. *Základní umělecké školství v ČR a jejich pedagogové*. Praha, 2011. Bakalářská práce Fakulta sociálních věd. Vedoucí práce Arnošt Veselý.

²⁰*Historie a současnost: Severočeská filharmonie Teplice*. 1. Teplice: Severočeská filharmonie Teplice, 2008. ISBN 978-80-254-2559-6.

posluchačská, tak seznamování rodičů se školními metodami výuky. Debatovalo se o domácích přípravách, cvičeních a podobně. Hudební škola spolu se Sdružením rodičů a přátel školy a s patronem školy Rudnými doly Teplice, pořádala pravidelné komorní koncerty, které dosáhly všeobecné obliby široké veřejnosti. Škola se tak stala vedle Krušnohorského symfonického orchestru střediskem vedoucím hudební život v Teplicích a jeho okolí.

Škole byla propůjčena od Československé církve husitské (se kterou dodnes těsně sousedí) koncertní síň s největšími varhanami v celém okrese. Dále hudební škola v tomto roce převzala patronát hudebních kroužků pořádaných při Domu osvěty v Teplicích, které měly za cíl hudebně vychovávat co nejširší vrstvu teplického obyvatelstva.

Začátkem 60. let na škole vznikla také dvě nová oddělení – výtvarné a taneční. Výtvarné oddělení bylo otevřeno ve školním roce 1962/63 pod vedením akademického malíře Vladimíra Šavla a celkem přijalo 67 žáků. Vladimír Šavel byl původem z Mostu. Jeho základní profesí byla tvorba grafik. Svou kariéru započal v roce 1947 jako výtvarný pedagog na gymnáziích v Litvínově a Teplicích, kde působil až do roku 1955 na Odborné škole keramické a na Průmyslové škole sklářské. Účastnil se uměleckých organizací Svazu československých výtvarných umělců a působil v ústředních orgánech Svazu výtvarníků Praha. Během života se mu dostalo řady krajských i celostátních cen – Cena Ministerstva kultury a jmenování na zasloužilého umělce.²¹

Taneční oddělení bylo pod vedením paní J. Hůlkové založeno mezi lety 1961–63. V průběhu 60. let má celkem 6 oddělení včetně pohybové výchovy dětí od pěti let a bylo do něho přijato 137 žáků.

V pedagogickém sboru hudební školy k třicátému výročí působili ředitel Miroslav Lebeda a jeho zástupce Vlasta Riedlová. Škola se skládala z klavírního oddělení, kde učily Věra Brožová, Milica Dušková, Miroslava Frankenbergerová, Edita Klippelová, Gertruda Kynčlová, Ljuba Římanová, Irena Škramlíková, dále pak z oddělení dechového, které zastávali již zmiňovaní učitelé Karel Hájek a Antonín Satýnek, houslového oddělení pod

---

²¹Vladimír Šavel. *Vladimír Šavel* [online]. Švýcarsko: Webnode, 2011 [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <http://www.savel.cz/vladimir-savel/>

vedením učitelů Jaroslavy Holanové, Adolfa Koblasa a Vlasty Riedlové a oddělení zpěvu vedeného taktéž paní učitelkou Holanovou.

Na pedagogickém oddělení vychovávajícím budoucí hudební učitele vyučovali na klavír Jaromír Brož a Marcela Dolanská, hru na varhany a teoretické předměty vedl Karel Hrubíš, ředitel Miroslav Lebeda zastával češtinu a kulturní dějiny a Alexander Kozlovský vyučoval ruštině a společenským naukám.

Mnozí z učitelů se podíleli nejen na rozvoji hudební školy, ale také na rozvoji hudebního „ovzduší“ v Teplicích vůbec. Kronika k 30. výročí hudební školy uvádí činnosti pedagogů, které často přesáhly rámec obyčejného vyučujícího. Pro představu uvádím některé z nich.

Miroslav Lebeda pomáhal organizovat pravidelné večery komorní hudby a byl stálým členem spolku Lidové umělecké tvořivosti, pořádal hudební přednášky a dopisoval do časopisu Hudební rozhledy (vychází od roku 1948 až do současnosti).

Jaroslava Holanová byla hudební poradkyní při hudebním a divadelním kroužku Baník a rovněž stálým členem poroty Lidové umělecké tvořivosti.

Karel Hrubíš byl sbormistrem pěveckého kroužku Slavín, s nímž nastudoval Requiem W. A. Mozarta. Dále také pořádal odborné přednášky ve státních lázních a krajském vlastivědném muzeu. Účastnil se mnoha varhanních koncertů v Ústeckém kraji i mimo něj, na kterých sám produkoval.

Jaromír Brož byl pravidelným hráčem na koncertech pro lázeňské hosty spolu s koncertním mistrem Oldřichem Mylerem, se kterým též vystupovali na komorních večerech v Ústí nad Labem. Byl také iniciátorem výzkumu v 60. letech, který zaznamenával počet aprobovaných učitelů na lidových školách. Tento výzkum odrážel skutečnost, že většina pedagogů nedisponuje potřebným vzděláním kvůli absenci školského zařízení v oblasti severních Čech. Jaromír Brož v roce 1966 zahájil osobní jednání s ministerstvem

školství. Roku 1970 získal svolení k založení konzervatoře, kde posléze vedl pedagogický sbor.²²

1.4 Léta 1967–1973

Dosavadní ředitel Miroslav Lebeda odchází na nové působiště do Prahy jako tamní ředitel LŠU a na jeho místo je dosazen Vlastimil Musil. Vlastimil Musil byl český hudební redaktor, dirigent a skladatel, který pocházel z Mladé Boleslavi. V letech 1927–31 byl klavíristou, tajemníkem a později v letech 1931–38 i dirigentem v košickém rozhlasu. V Ostravě organizoval hudební život a stal se místopředsedou ostravské pobočky Sdružení českých skladatelů. Přilnul ke Slezsku a Valašsku, odkud čerpal inspiraci pro svou tvorbu. Od roku 1952 byl v Praze hlavním redaktorem a vedoucím hudebního vysílání Československého rozhlasu a v roce 1961 se stal šéfredaktorem Státního hudebního vydavatelství. Vytvořil řadu rozhlasových pořadů o hudbě (zvláště o valašské a slezské lidové písni). Byl oceněn krajskou uměleckou cenou za rozhlasovou činnost (Ostrava 1949) a vyznamenán cenou Za zásluhy o výstavbu (1956). Těžištěm jeho tvorby jsou vokální skladby.²³

Ve vzpomínkách Vlastimila Musila na školu, které uvedl ve výroční brožuře, se odráží klid a harmonie učitelského sboru. Jeho zástupkyní byla tehdy klavíristka Irena Škramlíková. Vyzdvihuje obětavost učitelů i rodičů v péči o rozvoj hudebnosti žáků, ale také o vybavení školy a zlepšení akustičnosti sálu hudební školy. Škola se účastnila mnoha koncertů nejen na domácí půdě, ale také v zahraničí. Jedním z těchto koncertů bylo vystoupení v Drážďanech, kde taneční oddělení spolu se smyčcovým kvartetem předvedlo

---

²²Konzervatoř Teplice: Státní konzervatoř v Teplicích. *Český hudební slovník* [online]. Teplice: Konzervatoř Teplice, 2006 [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003698

²³ČERNUŠÁK, Gracian, Bohumír ŠTĚDRŇ a Zdenko NOVÁČEK. *Československý hudební slovník osob a institucí: Svazek druhý M-Ž*. Praha: Státní hudební nakladatelství, 1965.

menuet W. A. Mozarta z Malé noční hudby. Mladé žáčky školy byly převlečeny i za chlapce a tančily v rokokových krojích.

„Snad bych neměl zapomenout na některé mé krásné zážitky z Kocianovy soutěže v Ústí nad Orlicí. Toto městečko žije v době mezi 8. – 10. květnem houslovým mládím. Jsem šťasten, že jsem se několikrát mohl zúčastnit této soutěže se svými žáky, a že jsem zde učil, jak velké umění lze pěstovat již od útlého mládí, pokud hudební talent má všechny vlastnosti a podmínky k dobrému vývoji. Přál bych mým následovníkům, aby se jim dařilo udržet zájem o krásnou hudbu v dnešní přetechlizované době a pěstovat v dětech touhu po čistém umění, jež by obohatilo jejich duše do konce života.“²⁴

Vlastimil Musil ve svých vzpomínkách také zmiňuje fungování orchestru, který tehdy na hudební škole působil. Toto hudební těleso tvořili hráči, kteří se později vydali na profesionální dráhu. Za zmínku stojí i bývalý žák této školy violoncellista Vladimír Leixner, který později účinkoval jako člen Stamicova kvarteta. Samostatně se o něm zmiňují v kapitole 3.2.1.

V těchto letech působení školy se rozrostlo také kytarové oddělení, které vedl úspěšný profesor teplické konzervatoře Václav Krahlík.

Rovněž se hodí připojit vzpomínku paní učitelky Drahomíry Satýnkové (klavír), která svou krátkou výpovědí charakterizuje atmosféru tehdejšího pedagogického sboru. *„Má vzpomínka, která mi zůstala hluboko v duši, je na kolegy, kteří působili na škole v roce 1971. V této době jsem prožívala dost těžké období, a kromě rodiny mi byli velkou oporou právě tito kolegové. Těšila jsem se mezi ně, na setkání s nimi, protože s nimi mi bylo dobře. Byli to opravdoví přátelé.“²⁵*

Vlastimil Musil byl přinucen velmi brzo opustit post ředitele teplické LŠU. Svou roli zde sehrála politika. Po roce 1968 byl zproštěn funkce, protože odešel z Komunistické strany Československa. Bylo mu dovoleno zůstat ve škole alespoň v pozici učitele, což Vlastimil Musil přijal a až do svého důchodu v tehdejší LŠU vyučoval houslovou hru.

---

²⁴65 let Základní umělecké školy v Teplicích. Teplice, 1991.

²⁵65 let Základní umělecké školy v Teplicích. Teplice, 1991.

1.5 Léta 1973–1990

Ve stylu výuky a všeobecném působení školy se silně odrážel politický podtext doby. Ve všech oborech, vyjímaje snad jen výtvarný, se projevovaly tendence k vytváření tvorby kolektivních souborů a k prezentaci síly skupiny. Při základních a hudebních školách se zřizovaly hudební a pěvecké kurzy, aby bylo hudební vzdělání zpřístupněno co největšímu počtu mládeže a pracujících. Záměr těchto opatření byl viděn v širokém zlidovění hudebního umění v duchu dobového socialistického realismu, prohloubení vzdělání ve všech vrstvách lidu, vyhledání a podpora nadaných žáků.²⁶

Výroční brožura vydaná k 50. výročí existence školy napsaná ředitelkou školy Dagmar Kondrovou, která zde působila v letech 1975–1990, je jasným odrazem specifika tehdejší doby a díkce, která postihovala i zdánlivě politicky nesvázaný hudební život v lidové škole umění.²⁷ Pro představu uvádím několik prvních slov zmíněné brožury.

„Své významné dílo má v tomto procesu estetická výchova, jejímž úkolem je obohacovat vnitřní život mladého člověka, napomáhat a utvářet jeho kulturní zájmy, rozumět umění, hudbě, pocítovat jejich potřebu, vážít si kulturního dědictví našeho lidu. Vede mladého člověka k úsilí o uskutečnění ideálů socialismu a pomáhá rozeznávat skutečné kulturní hodnoty na rozdíl od nejrůznějších módních směrů a snobských výstřelků. V tomto duchu působí také kulturně výchovné instituce státu, lidové školy umění. Ty zajišťují zvýšenou péči o nadané děti, spolupracují se základními školami, pozornost věnují starším nadaným žákům, kladou důraz na praktické uplatnění získaných dovedností.“²⁸

Roku 1973 nastupuje na místo ředitele Metod Přikryl. Působí zde jen dva roky. Je pouze na krátkou dobu pověřen vedením školy, do dosazení plně vyhovujícího ředitele pro politický režim. Metod Přikryl byl český vojenský kapitán. Učil se hudbě u varhaníka Vojtěcha Tyce v Milonicích a studoval hru na hoboji na brněnské konzervatoři. Působil

---

²⁶ČECHOVÁ, Zdeňka. *Základní umělecké školství v ČR a jejich pedagogové*. Praha, 2011. Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd. Vedoucí práce Arnošt Veselý.

²⁷Ústřední výbor KSČ na svém zasedání ve dnech 3. a 4. července projednával socialistickou výchovu mladé generace a její přípravu pro život a práci v rozvinuté socialistické společnosti, věnoval také pozornost mimoškolní výchově mladé generace a zdůraznil nutnost pokračovat ve zkvalitňování výchovně vzdělávacího procesu a v úsilí, aby všichni výchovní činitelé (škola a celá společnost) působili komplexně a jednotně v duchu politiky komunistické strany.

²⁸*50 let Lidové školy umění v Teplicích*. Teplice, 1976.

u pluku v Užhorodě, kde dirigoval (1938). Za okupace v Praze dirigoval v orchestru FOK (1939) a zároveň studoval řízení a instrumentaci u Pavla Dědečka a u Rudolfa Karla skladbu. Po osvobození působil v hodnosti kapitána u Hudby hradní stráže v Praze, posléze ve stejné hodnosti u hudby Vojenské akademie v Hranicích, kde byl zároveň sbormistrem pěveckého spolku Jurik. Byl hlavním vedoucím Armádního uměleckého souboru Víta Nejedlého, hlavním dirigentem Ústředního divadla československé armády a v kapitánské hodnosti pracoval u vojenské hudby ve Slaném. Skladatelsky byl velmi činný. Složil četné pochody, skladby pro estrádní orchestr a scénické hudby (Východ slunce – 1945, Mnoho povyku pro nic), melodram na slova Josefa Kainara.²⁹

Křeslo ředitele školy obsadila od září 1975 Dagmar Kondrová. Dle rozhovoru s Drahomírou Satýnkovou o ní bylo zjištěno několik faktických informací. Dagmar Kondrová byla původem z Teplic a vystudovala pedagogickou fakultu se zaměřením na obory český jazyk a hudební výchova, proto v teplické LŠU nezastávala výuku konkrétního nástroje, ale vedla pouze výuku nauk. Její zástupkyní byla vybrána od roku 1986 budoucí ředitelka Jiřina Němcová, která nastoupila po krátkém působení zástupce kytaristy Václava Vítka. V době vedení LŠU Teplice Dagmar Kondrovou se mění zřizovatel této školy, kterým byl v bývalých letech Národní výbor Teplice a od roku 1985 je jím Okresní národní výbor Teplice – obor školství.

Nově vzniklým mimohudebním oborem na škole se vedle výtvarného a tanečního stal také literárně dramatický. V roce 1975 toto oddělení připravilo pro základní devítileté školy a dětské ozdravovny dvě celovečerní představení. Rovněž se tento obor zapojoval do kulturních a politických akcí, které podporovaly v tehdejší době komunistickou propagandu a velmi snadno se právě z dětí stávali bez vlastního úmyslu představitelé této agitace.

Hudební oddělení vysílalo pravidelně dechový soubor k doprovodům prvomájových průvodů a ostatní hudební soubory k vystoupením slavnostních příležitostí složek národní fronty, kterými byly například Komunistická strana Československa, národní výbory, Revoluční odborové hnutí, Svaz žen, Svaz československých sovětských přátel, Československý červený kříž. LUŠ pořádala rovněž mnoho koncertů podporující teplické

---

²⁹ČERNUŠÁK, Gracian, Bohumír ŠTĚDRŮN a Zdenko NOVÁČEK. *Československý hudební slovník osob a institucí: Svazek druhý M-Ž*. Praha: Státní hudební nakladatelství, 1965.

závody jako Krušnohorské strojírny, Sklo Union, Bonex, Renotex a další. Těmito akcemi se hudba postupně stávala pouhým nástrojem pro podporu programu komunistické strany a LŠU Teplice začala podléhat diktátu doby.

V rámci takzvaných družeb mezi jinými LŠU navázala teplická LŠU kontakt s hudebními školami v Karlových Varech, Zvolenu, Holešovicích, Prešově a v Drážďanech. Velkou podporou školy se v těchto letech stává Sdružení rodičů a přátel školy, které pomáhalo při organizacích interních i veřejných vystoupení a poskytovalo škole materiální podporu, díky kterým se děti mohly zúčastnit kulturních zájezdů a bylo jim tak umožněno vyslechnout koncerty Pražského jara, zámku Libochovice a další. Od roku 1987 začala LŠU Teplice spolupracovat se Základní školou s rozšířenou výukou hudební výchovy Čs. Dobrovolců (dnes ZŠ Maršovská).

Během let školu navštívilo několik zajímavých hudebníků, kteří dětem uspořádali koncerty a byli jim tak velkou motivací v jejich hudebním studiu. Za zmínku stojí klavírista a skladatel Josef Páleníček, houslista Alexandr Plocek, klavírista a cembalista Josef Hála, žačka Jaroslava Kociána houslistka Marie Houňová, klavírista Ivan Moravec, violoncellista Jiří Chuchro, klavíristka Valentina Kameníková, klavírista Rudolf Kerer, klavírista Ivan Klánský, Dechové noteto, Foerstrovo klavírní trio a mnozí účastníci Pražského jara. Rovněž se pořádaly pravidelné hudební večery, na kterých vystupovali učitelé hudebních oddělení LŠU Teplice. Vzhledem k veřejné povaze koncertů se hudební škola stala neoddělitelnou součástí kulturního dění města.

Po politickém převratu v roce 1989 se učitelé v teplické LŠU vzepřeli a tlačili na změnu ve vedení školy. Mluvčím učitelů byla učitelka klavíru Drahomíra Satýnková. V rozhovoru nastínila tehdejší situaci: „*Dagmar Kondrová byla férovou ředitelkou, ale sama jsem jí řekla, že není ředitelkou pro naši školu.*“³⁰ Bylo vypsáno výběrové řízení, které mělo zvolit nového ředitele. „*Tehdy jsem se se hodně zasadila o to, aby ve výběrové komisi seděl můj bratr Jaromír Brož. Měla jsem čuch na novou ředitelku Jiřinu Němcovou, a evidentně byl můj čuch správný, když je zde až do dnešních let.*“³¹ říká opět pamětnice Drahomíra Satýnková.

---

³⁰Rozhovor s Drahomírou SATÝNKOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

³¹Rozhovor s Drahomírou SATÝNKOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

1.6 Léta 1990–2012

Od roku 1990 se lidovým školám obecně vrací školský statut, a tak se i bývalá LŠU mění na základní uměleckou školu a přechází pod nového zřizovatele, kterým je Školský úřad Teplice. Od 1. 7. 1990 se novým vedením školy stává ředitelka Jiřina Němcová, která v Základní umělecké škole Teplice působí doposud. Původem je z Ostravy, kde vystudovala na ostravské konzervatoři hru na housle ve třídě profesora Miroslava Melkuse. Ve svém rodném městě učila nejprve v mateřské škole a později na ostravské lidové škole umění. Od roku 1985 začala působit jako učitelka houslí v Lidové škole umění v Teplicích, kam se přestěhovala se svou rodinou. Během let vystudovala na Pedagogické fakultě v Praze čtyřsemestrální kurz školského managementu (FS2) a nastoupila na místo ředitelky. Mnoho let působila jako předsedkyně Krajské umělecké rady a 13 let zastávala funkci předsedkyně Asociace ZUŠ Ústeckého kraje.

Následné informace vycházejí ze závěrečného hodnocení školního roku v brožuře vydané k 65. výročí založení školy, Koncepce rozvoje školy (2012), Návrhu dalšího vývoje školy z pohledu ekonomiky a predikce počtu dětí, žáků, studentů v dané lokalitě regionu (2009) a Dlouhodobého záměru rozvoje školy na období 2004–2008. Současná ředitelka Jiřina Němcová se od začátku svého působení ve vedení ZUŠ potýkala s mnoha problémy. V závěru roku 1990 přišla škola z důvodu vloupání a následného požáru o pobočku v Kolárově ulici. Teplické ZUŠ byly nově přiděleny prostory budovy bývalého agitačního střediska Somet v Alšově ulici. Nová pobočka poskytovala velký sál pro uskutečnění taneční výuky, která dlouhou dobu probíhala v provizorních a nevyhovujících prostorách tělocvičny ZŠ. Taneční oddělení čítající v té době 115 žáků tak dočkalo důstojného prostředí umožňujícího rozvíjet talent pohybově nadaných dětí.

Do nových prostor rovněž kompletně přesídlila výuka výtvarného oboru, která čítala 125 žáků. Budova však poskytla tomuto oboru jen velmi stísněné prostory pro tvorbu. I přesto však vzniklo několik vydařených prací, které byly vystaveny k příležitosti 65. výročí založení školy. Ve dvou třídách zde byl vyučován také klavír, flétna, kytara a akordeon. Do budoucna však škola naplánovala kompletní přesídlení hudebního oboru do hlavní budovy v Chelčického ulici, kde by se zrekonstruovaly půdní prostory a otevřely by se tak i další možnosti pro výuku dalších hudebních nástrojů, které zatím škola z kapacitních důvodů

nemohla nabídnout. Stále nejméně obsazeným oborem bylo i přes snahu vedení školy a vyučujících, mezi kterými byl například Svatopluk Vašut (dodnes působící v teplickém divadle), literárně dramatické oddělení, které bylo v roce 1991 obsazeno pouze 15 žáky.

Oddělením s největší kapacitou bylo hudební, které do roku 1991 navštěvovalo 550 žáků. V součtu byly zahrnuty také děti Základní školy Čs. dobrovolců, pro kterou základní umělecká škola zajišťovala nástrojovou výuku dětí ze tříd s rozšířenou výukou hudební výchovy. Po dlouhé době se opět obnovil školní orchestr, který poprvé zahrál na koncertě k příležitosti 65. výročí teplické ZUŠ.

V brožуре vydané k příležitosti výročí je ceněna především práce pedagogů, která se promítla zejména v účasti žáků na prestižních soutěžích a přehlídkách, v širokém záběru pořádaných veřejných koncertů žáků, učitelů, absolventů, školních přehrávek a výstav. Základní umělecká škola Teplice tak zůstala mezi předními kulturními institucemi, které zajišťují obohacení kulturního života lázeňského města Teplice.

Během několika dalších let se vývoj ZUŠ v Teplicích posunul dopředu a došlo k mnoha změnám v organizačních strukturách. Dále stručně uvádím změny, které proběhly do přelomu století. V roce 1993 se škola stává právním subjektem, do právních vztahů vstupuje svým jménem a ředitelka nese za svá rozhodnutí plnou zodpovědnost. V roce 1994 se podařilo s přispěním finančních prostředků Školského úřadu realizovat plynofikaci budovy, opravit střechu a fasádu. V roce 1996 vznikly nové třídy a kabinet hudebních nástrojů v adaptovaných půdních prostorách. Poslední velkou změnou, která ZUŠ Teplice převedla do 21. století, je nový zřizovatel, kterým se stal od roku 2001 Krajský úřad Ústeckého kraje.

Ve školním roce 2009/2010 byla kapacita školy naplněna nejen z hlediska počtu žáků, ale i z hlediska maximálního a efektivního využití prostor. Ač v těchto letech klesla demografická křivka, škola úbytek žáků nezaznamenala. V této době však došlo k ekonomické krizi a nezaměstnanosti, která ovlivnila finanční prostředky rodičů žáků. Základní umělecká škola vyšla rodičům vstříc s posouváním termínů úhrady školného a děti tak mohly školu navštěvovat i nadále.

Výrazným mezníkem je rok 2010, kdy byla školám uložena povinnost realizovat vzdělávání podle závazné kurikulární reformy definované státem. Pro základní umělecké

vzdělávání byl vydán Rámcový vzdělávací program pro základní umělecké vzdělávání, na jehož základě si každá škola vytvořila svůj vlastní školní vzdělávací program, a to na základě představ a zkušeností konkrétní školy. Vydáním RVP pro základní umělecké vzdělávání tak skončila etapa v uměleckém školství, ve které pouze stát určoval, co se má v konkrétní škole učit. Základní umělecká škola Teplice začala podle svého Školního vzdělávacího programu učit od roku 2012 s vizí, že do roku 2019 budou již všechny ročníky odučeny podle tohoto programu.

V roce 2011 si škola připomněla 85. výročí školy. Zřizovanými obory byly stále hudební, výtvarný a taneční. Hudební výuka byla v těchto letech už plně aktivní v hlavní budově v Chelčického ulici. Taneční a výtvarný obor měl vlastní budovu v již zmíněných prostorách v Alšově ulici.

Škola byla pravidelným organizátorem okresních a krajských kol soutěží ZUŠ a obecně se podílela na kulturním životě lázeňského města Teplice. Pro své bohaté veřejné kulturní aktivity začala využívat kromě sálu ZUŠ také sály Domu kultury, Krušnohorského divadla, lázeňského domu Beethoven, teplické konzervatoře a výstavní sály Regionálního muzea. Škola uskutečnila průměrně sto akcí ročně.

Škola si v roce 2012 kladla do dalších let několik cílů. Být školou, kterou děti a mladí lidé navštěvují rádi, školou, na kterou si po ukončení docházky rádi vzpomenou a později do ní přivedou své děti. Strategické cíle pro všechny obory spočívaly ve zlepšování prostorového a materiálního vybavení, zintenzivnění mezioborové spolupráce a podpoření profesního růstu pedagogů. „*Za každých okolností však bude třeba snažit se a usilovat o to, aby škola, která má historii, měla i budoucnost,*“³² zdůraznila ředitelka Němcová.

---

³²Rozhovor s Jarmilou NĚMCOVOU – 2017–2018, Teplice

1.7 Charakteristika současnosti školy do roku 2018 včetně

V nadcházejícím textu vycházím z Koncepce rozvoje školy (2012) a ze Sebehodnotícího formuláře k Pravidlům pro hodnocení ředitelů škol a školských zařízení zřizovaných Ústeckým krajem, který vypracovala současná ředitelka školy Jiřina Němcová k roku 2017. Tyto dokumenty zohledňují situaci školy od roku 2012 do roku 2017, která odráží vyhodnocení naplňování dlouhodobých strategických cílů, podmínky, průběh a výsledky výchovy, hospodaření ZUŠ, provoz v objektech a v neposlední řadě prezentace organizace a mimořádné aktivity.

V uměleckých oborech ZUŠ Teplice je tradičně největší zájem o hudební obor, velký počet zájemců čítá rovněž obor výtvarný, nejméně stabilní je obor taneční. Škola se může pochlubit velkým počtem absolventů. Z let 2016/2017 je průměr 65 absolventů za rok. Pedagogický sbor školy je rovněž rozsáhlý a čítá 48 pedagogů. Kvalita a větší počet učitelů tak vytváří konkurenční prostředí, které nutí k hledání nových metod výuky a současně je velkou příležitostí k výměně názorů, poznatků i spolupráci. U většiny vyučujících převažuje snaha o individuální přístup k jednotlivým žákům.

Hudební výuka probíhá stále v hlavní budově, ale budova pro taneční a výtvarný obor musela ve školním roce 2014/2015 změnit své působení. V bývalém objektu došlo k narušení statiky a vzhledem k havarijnímu stavu budovy bylo rozhodnuto budovu opustit a najít jiné vhodné prostory. Nové zázemí se podařilo najít v budově Obchodní akademie Teplice. Výuka výtvarného oboru mohla být do nového prostředí přesunuta ihned. Taneční obor začal opět fungovat až následně, po náročných stavebních úpravách a vybudování tanečního sálu.

V uměleckých soutěžích dosahují žáci každoročně výborných výsledků a postupují do celostátních kol soutěží ZUŠ vyhlášených Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (MŠMT), odkud přivázejí přední umístění. Velmi dobrá umístění získávají žáci rovněž v soutěžích vyhlášených jinými organizátory, včetně soutěží mezinárodních. Každoročně je několik absolventů přijato na školy s uměleckým či pedagogickým zaměřením – konzervatoře, střední umělecké školy nebo vysoké školy s výtvarným zaměřením. V roce 2017 se nečekaně pozvedl počet přijatých žáků do výuky dechových nástrojů, který převýšil kytaru, která do té doby byla v postavení hned za klavírem.

Škola se rozvíjí i po hospodářské stránce. Učební pomůcky jsou postupně nakupovány a doplňovány na základě návrhů jednotlivých předmětových komisí. Zejména inventář hudebních nástrojů byl výrazně doplněn kvalitními nástroji. Významnou generální opravou prošlo koncertní křídlo Petrof v sále školy, které dříve bylo ZUŠ Teplice jen propůjčeno jako majetek teplické konzervatoře, která ho nakonec se souhlasem zřizovatele, převedla ZUŠ do jejího vlastnictví. Mezi důležité změny patří rovněž dokončení výměny oken, oprava střechy, fasády, renovace vstupních dveří, malování a postupná výměna podlahových krytin.

Základní umělecká škola Teplice se může pochlubit mnoha aktivitami, mezi které patří například výměnné koncerty, výjezd školního Big bandu na mezinárodní hudební festival do SRN, spolupráce s teplickou konzervatoří na organizaci klavírní soutěže Beethovenovy Teplice, výchovné koncerty pro mateřské školy, připojení k celostátnímu Happeningu základních uměleckých škol ČR pořádaného Nadací Magdalény Kožené a další. Velmi výrazně se nejen v regionu prezentuje pěvecké oddělení školy.

V roce 2016 si škola připomněla devadesátileté výročí své existence, při kterém proběhlo mnoho doprovodných akcí, na kterých se představila jednotlivá hudební oddělení. Výtvarný obor se prezentoval vlastní rozsáhlou výstavou v Regionálním muzeu v Teplicích. Oslavy výročí byly zakončeny závěrečným koncertem, na kterém vystoupil, krom jiných, bývalý žák a současný klavírní virtuos a pedagog Václav Krahulík (samostatně o něm v kapitole 3.2.3).

V letošním školním roce 2017/2018 škola prosperuje a má výborné výsledky. Důkazem toho jsou 3 přijatí studenti ZUŠ Teplice ke studiu – jak na teplickou konzervatoř (klarinet a klavír), tak na Pražskou konzervatoř (zpěv). Několik žáků výtvarného oboru bylo přijato na střední i vysoké umělecké školy, včetně studia architektury. V březnu letošního roku 2018 se rovněž uskutečnily okresní a následně krajské soutěže ZUŠ, na kterých žáci teplické ZUŠ obsadili přední místa. Velkým úspěchem je postup šesti žáků do celostátního kola soutěže ZUŠ. 10. a 11. března proběhla klavírní soutěž Beethovenovy Teplice, kde získala třetí místo žákyně učitelky klavíru Jarmily Valentové a jedno čestné uznání žákyně učitelky klavíru Markéty Loskotové.

Současná ředitelka Jiřina Němcová hodnotí velmi kladně dosavadní kolektiv, se kterým spolupracuje. Mezi původní učitele, kteří na škole působili ještě před jejím nástupem, patří

Marta Horká a Alena Hejdová. Během let přijala do školy velké množství nových učitelů a u všech je přesvědčena o jejich vysoké pedagogické a hráčské kvalitě, kterou jako ředitelka podporuje dalším vzděláním na kurzech a seminářích, na které učitele teplické ZUŠ pravidelně vysílá. Zmiňuje genderové vyvážení, které se v posledních letech v pedagogickém kolektivu projevilo. Posílil mužský kolektiv, který byl dříve jen nepatrný.

Sama ve své kariéře vzpomíná na své tři kolegy, kteří jí především v jejích začátcích byli nejbližší. Byli to klavíristka Irena Škramlíková, klavíristka Drahomíra Satýnková, se kterou je dodnes ve vřelém kontaktu a bývalý ředitel a houslista Vlastimil Musil. „*Byli jsme si blízcí především přes hru na housle. Jeho potomci na nástroj nehráli, proto často říkal, že by si přál mít dceru, jako jsem já.*“³³ říká s úsměvem Jiřina Němcová. Rovněž velmi ráda vzpomíná na tehdejší ekonomku a první zástupkyni paní Růženu Chmelovou, v počátcích jí byla velkou oporou. Jejími dalšími zástupci byli Jitka Svobodová, Jarmila Valentová (dříve Říhová) a Aleš Hájíček, který tuto funkci vykonává i v současné době. Ze stávajícího osazenstva velmi vyzdvihuje práci výtvarných pedagogických pracovníků Milady Linhartové a Radky Müllerové, které se pravidelně zapojují se svými do výzdoby školy a významně se podílejí na tvorbě propagačních materiálů.

V následujících několika dnech proběhne nové konkurzní řízení na pracovní místo ředitele školy. Jiřina Němcová se dobrovolně rozhodla z této funkce odejít a nabídnout ji dalším zájemcům. Dosud při své funkci působila také jako učitelka hry na housle a chtěla by alespoň v této pozici nadále setrvat. Ke škole ji poutá a bude poutat mnoho vzpomínek a školu zatím nechce definitivně opustit. „*Je třeba si také uvědomit, jakým duchem na vás zapůsobí vstup do této budovy. Pokaždé, když sem vstoupím, tak to cítím a je to kouzelné. Je to historie, současnost a budoucnost.*“³⁴ Do budoucna doufá, že nový ředitel přinese škole novou zajímavou myšlenku a rozšíří školu o učební prostory, které mají potenciál v dalších nevyužitých půdních prostorách.

---

³³Rozhovor s Jarmilou NĚMCOVOU – 2017–2018, Teplice

³⁴Rozhovor s Jarmilou NĚMCOVOU – 2017–2018, Teplice

2 Dotazník 1

Až na violoncellistu Vladimíra Leixnera a dirigenta Karla Noska je většina absolventů teplické ZUŠ dosud žijících, proto jsem se rozhodla je oslovit a pomocí dotazníku si osvětlit některé situace hudebního oddělení v různých časových meznících.

Dotazník č. 1 byl určen zejména absolventům teplické ZUŠ, pro které tato škola byla výchozím bodem v jejich další kariéře. Všichni z oslovených dále pokračují v produkci hudby, a to jak pro své vlastní obohacení, tak pro veřejné. Mnozí založili vlastní hudební uskupení, kapely, či účinkují sólově. Většina z respondentů je v současné době hudebními pedagogy. Dotazníkem jsem od jednotlivých osob získala jedinečné vzpomínky na tehdejší výuku a kantory, kteří byli pro absolventy, jakožto bývalé žáky, velkou oporou a motivací k pokračování ve studiu hudby.

Osloveno bylo celkem 12 respondentů – Václav Krahulík, Pavel Kloub, David Holý, Martin Zbrožek, Ivan Šoltys, Anna Hlavenková, Petr Šotta, Jaroslav Sochor, Erich Knoblauch, Jiří Brynda, a František Kuncl. Až na Františka Kuncla mi všichni odpověděli a sdíleli se mnou své vzpomínky na jejich žakovská léta v ZUŠ Teplice. David Holý neodpověděl na každou otázku zvlášť, ale odpověděl formou vlastního životopisu, v jehož rámci zodpověděl většinu otázek z dotazníku. Františka Kuncla dále neuvádím v samostatných kapitolách z důvodu nedostatku informací.

Zaslaný dotazník obsahoval níže uvedené otázky.

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?
2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek Vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve Vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?
3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?
4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?

5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?

6. Co považujete za svůj umělecký nebo pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

V následujících řádcích uvádím shrnující výsledky dotazníku.

U otázky č. 1 vzpomínala většina respondentů na atmosféru školy, její budovu a prostředí, které v nich vyvolávalo radostné dojmy a pocit domova. Objevují se zde také vzpomínky na své učitele nástroje, první soutěže a s tím spojené urputné trénování.

Otázka č. 2 odráží u většiny oslovených shodu v názoru, že ZUŠ Teplice pro ně byla výrazným bodem a stěžejním začátkem pro jejich budoucí profesi a zaměření. U většiny došlo k motivaci jejich učiteli nástroje.

V otázce č. 3 si oslovení připomínají kromě svých učitelů také výraznou osobu paní učitelky Škramlíkové, která svou pedagogickou praxí ovlivnila i učitele jiných neklavírních nástrojů.

Z otázky č. 4 je jasné, že kromě Jiřího Bryndy a Anny Hlavenkové, pro které jsou Teplice stále domovem, se většina oslovených do Teplic nárazově vrací a udržuje s nimi kontakt. Na tento fakt má vliv především Severočeská filharmonie, na jejíž koncerty tyto respondenti často jezdí právě do Teplic.

Odpověď na otázku č. 5 byla u všech respondentů dosti specifická, často se zde ale objevují vzpomínky na soutěže, přípravy na ně a úsměvné popisy zážitků se svými učiteli.

V otázce č. 6 se projevuje radost z pedagogických úspěchů, neboť všichni z respondentů jsou, nebo byli učiteli. Nejvíce si cení, když jejich žáci ve studiu nástroje pokračují na konzervatoř a dál se věnují hudbě. V umělecké sféře kladně hodnotí úspěchy na hudebních projektech, koncertech apod.

3 Osobnosti teplické hudební školy

Významných osobností, které se zapsaly do dějin nejen hudební školy, ale kultury obecně, vzešlo z teplické ZUŠ jistě několik a potěšující je, že tento počet není konečný, protože tato škola vychovává a bude vychovávat další skvělé hudebníky a v neposlední řadě významné pedagogy.

Má snaha spočívala ve výběru jak osobností, jejichž význam výrazně přesáhl teplický region, tak i osobností, které napomohly k rozvoji kultury ve svém rodném městě. Následující kapitoly sestávají z hudebních umělců s různým zaměřením, působením (orchestry, kapely, sólový projev apod.), odrážející různé hudební etapy školy. Mnozí z nich se prosadili jak na domácí scéně, tak v zahraničí.

V následujících kapitolách se zaměřuji hlavně na osobnosti, které spadají do hudební sféry. Důležité je však připomenout, že Základní umělecká škola Teplice je spojena také s výtvarným a tanečním oddělením, které je od roku 1960 její neodmyslitelnou součástí a vychovává vlastní umělce, kteří tvoří důležitou složku naší kultury.

3.1 Významní pedagogové

Do této kapitoly jsem zařadila pouze jednu osobu. Důvodem je pro mne významem neporovnatelná osobnost tohoto hudebního pedagoga – Aloise Sarauera, který zasáhl do mnoha odvětví hudby, a především do pohledu na klavírní pedagogiku. Se jménem Aloise Sarauera jsme se v textu již setkali, a právě kvůli důležitosti jeho postavy jako zakladatele hudební školy, která je tématem mé bakalářské práce, mu věnuji samostatný oddíl. V následující kapitole shrnuji jeho hudební a pedagogické působení a zároveň vystihuji jeho skladatelská díla určená pro studium klavíru, která jsou dodnes využívána při výuce v mnoha hudebních a zejména klavírních školách.

3.1.1 Alois Sarauer

Alois Sarauer se narodil 16. 6. 1901 v Netolicích, které jsou jedním z nejstarších jihočeských měst ležících v severovýchodní části okresu Prachatice, kde je po něm dodnes pojmenována základní umělecká škola. Jeho hudebními nástroji, na které hrál a vyučoval je, byly housle a klavír. Svůj klavírní talent rozvinul na Pražské konzervatoři ve třídě Richarda Veselého a u Viléma Kurze, podle něhož později pojmenoval svou hudební školu

v Teplicích. Na konzervatoři započala také jeho skladatelská dráha, studoval zde skladbu u Jaroslava Křičky a později soukromě u Otakara Jeremiáše a Vítězslava Nováka. Během svého života se věnoval převážně skladatelské činnosti na základních uměleckých školách. Kromě působení v teplické ZUŠ to byla v roce 1926 ZUŠ v Prachaticích a posléze v Benešově u Prahy, kde rovněž založil a řídil hudební školu mezi lety 1942–1945, těsně před tím, než se po válce vrátil do Teplic. Současně učil také v Mladé Boleslavi.³⁵

V roce 1948 (podnět přišel již koncem roku 1947) napomohl spolu s Milošem Sedmihubským, taktéž učitelem teplické ZUŠ, obnovení činnosti vlastního teplického orchestru (později Severočeská státní filharmonie v Teplicích), který byl nejprve vedený pod názvem Městský lázeňský orchestr. Miloš Sedmihubský byl jmenován hlavním dirigentem a Alois Sarauer uměleckým poradcem.³⁶

V letech 1953–1957 byl profesorem pedagogiky, metodiky a povinného klavíru na brněnské konzervatoři. Poté odešel do Českých Budějovic, kde 30. 12. 1980 zemřel. Jeho tvorba byla určena v celé své šíři dětem a vycházela z jeho celoživotní profese, ve které byl jako pedagog neustále v kontaktu s dětmi různých věkových skupin. Své skladby tvořil pro studijní potřeby žáků a jako didaktickou pomůcku pro učitele. Jeho díla jsou obsahově hodnotná, vychází z lidových nápěvů a kompozičním stylem odráží svou dobu. Skladby se rozsahově pohybují od velké oktávy po dvoučárkovanou oktávu a nejsnadnější z nich jsou psány pouze v houslovém klíči.³⁷ První sbírka klavírních skladeb, kterou věnoval dětem, pochází z roku 1931 a nese název Obrázky z dětského života. Celkem vydal devět takových sbírek.³⁸

---

³⁵BARTOŠOVÁ, Šárka. *Instruktivní literatura pro klavír v tvorbě skladatelů působících v Brně*. Brno, 2012. Magisterská práce. Janáčkova akademie múzických umění v Brně. Vedoucí práce Josefa Hloušková.

³⁶*Historie a současnost: Severočeská filharmonie Teplice*. 1. Teplice: Severočeská filharmonie Teplice, 2008. ISBN 978-80-254-2559-6.

³⁷BARTOŠOVÁ, Šárka. *Instruktivní literatura pro klavír v tvorbě skladatelů působících v Brně*. Brno, 2012. Magisterská práce. Janáčkova akademie múzických umění v Brně. Vedoucí práce Josefa Hloušková.

³⁸MIHULKOVÁ, Šárka. *Vybraná instruktivní literatura pro klavír v díle českých autorů 20. století*. Praha, 2012. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce Věra Kopecká.

Sarauerova velká znalost klavírní literatury vedla k výběru a revizím skladeb. Proto vznikla alba Snadné skladby pro klavír 17. a 18. století, Album starých mistrů a také Klasikové a jejich současníci I, II. To vše ve spolupráci s profesorkou Drahomírou Křížkovou-Černou. V roce 1956 byla vydána autory Zdeňkou Böhmovou-Zahradníčkovou, Arnoškou Grünfeldovou a Aloisem Sarauerem Klavírní škola pro začátečníky, která vychází z předchozích poznatků osobností – Josefa Proksche, Zdeněka Fibicha, Jana Maláta, Viléma Kurze apod.³⁹

Za tuto práci dostal Sarauer ve své době cenu ministra školství a jeho dílo bylo hodnoceno jako spojení základní umělecké hodnoty s pedagogickým účelem. Klavírní škola pro začátečníky nabízí technická cvičení, úpravy lidových písní i přednesové skladbičky. Dílo vyniká především prostotou a jasností z hlediska melodiky, harmonie i forem, které jsou typické pro hudbu vystavěnou na základech klasicismu.⁴⁰ Z dnešního metodického hlediska je tato škola již překonaná, přesto však nabízí hodnotný a vděčný materiál pro výuku v podobě klavírních skladbiček. Všechny zkomponované cykly jsou širokou základnou, která nabízí výběr určený pro konkrétní klavírní úroveň žáka.⁴¹

---

³⁹BARTOŠOVÁ, Šárka. *Instruktivní literatura pro klavír v tvorbě skladatelů působících v Brně*. Brno, 2012. Magisterská práce. Janáčkova akademie múzických umění v Brně. Vedoucí práce Josefa Hloušková.

⁴⁰MIHULKOVÁ, Šárka. *Vybraná instruktivní literatura pro klavír v díle českých autorů 20. století*. Praha, 2012. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce Věra Kopecká.

⁴¹BARTOŠOVÁ, Šárka. *Instruktivní literatura pro klavír v tvorbě skladatelů působících v Brně*. Brno, 2012. Magisterská práce. Janáčkova akademie múzických umění v Brně. Vedoucí práce Josefa Hloušková.

3.2 Významní absolventi

V této kapitole vyzdvihuji nejvýznamnější osobnosti z řad absolventů teplické ZUŠ, kteří jsou spojeni s hudebním oborem. Patří mezi ně Vladimír Leixner, Karel Nosek, Václav Krahulík, Pavel Kloub, David Holý, Martin Zbrožek, Ivan Šoltys, Anna Hlavenková, Petr Šotta, Jaroslav Sochor, Erich Knoblauch a Jiří Brynda.

Dalším významným absolventem této školy byl František Kuncel, hráč na violu, který v současné době působí v Symfonickém orchestru hlavního města Prahy FOK. Bohužel jsem s tímto bývalým žákem školy nenavázala kontakt, proto ho uvádím alespoň zde.

Následující kapitoly nejsou řazeny podle žádného kritéria, připomínám pouze, že kromě prvních dvou zmíněných osobností – Vladimíra Leixnera a Karla Noska, jsou všichni dosud žijící.

3.2.1 Vladimír Leixner

Vladimír Leixner se narodil 8. 1. 1952 v Teplicích a zemřel 26. 10. 2007 v Praze ve věku 55 let po těžké nemoci. Jeho otec byl známý právník. Tato kariéra se však Vladimíru Leixnerovi vyhnula a prosadilo se u něj hudební nadání a talent pro hru na violoncello. Proslavil se především jako hudební organizátor a člen Stamicova kvarteta. Hru na violoncello vystudoval na Pražské konzervatoři ve třídě profesora Josefa Chuchro a později u profesora Miloše Sádla na Akademii múzických umění v Praze. Vladimír Leixner se ve dvaceti letech stal spoluzakládajícím členem komorního uskupení Doležalova kvarteta a v tomto uskupení hrál až do roku 1985, kdy se stal hráčem v již zmiňovaném komorním souboru – Stamicově kvartetu, které na předchozí uskupení navazovalo.⁴²

Vladimír Leixner dostal s oběma špičkovými soubory mnoha významných ocenění a úspěchů. V roce 1973 získal s Doležalovým kvartetem cenu Pražského jara, v roce 1978 vyhrál na festivalu v Bordeaux stříbrnou medaili. Se Stamicovým kvartetem dosáhl úspěchu na mezinárodní soutěži smyčcových kvartet v Salzburgu, kde kvarteto obdrželo 1. cenu Evropské rozhlasové unie. Stamicovo kvarteto rozšířilo svůj vzhlas i ve Francii, kde v roce

---

⁴² Vladimír Leixner: Životopis. *Osobnosti.cz* [online]. [cit. 2018-02-04]. Dostupné z: <https://zivotopis.osobnosti.cz/vladimir-leixner.php>

1988 získalo pařížskou Grand Prix za nahrávku smyčcových kvartet Antonína Dvořáka a v roce 1991 stejnou cenu, tentokrát za nahrávku děl Bohuslava Martinů.⁴³

Jeho organizační schopnosti se projeví především při vzniku festivalu EuroArt Praha, kterému věnoval velkou část svého života a hudebních sil. Festival se snaží o rozvoj kariéry mladých, špičkových a úspěšných komorních umělců, zejména smyčcových kvartet a komorních sólistů. Leixnerovo záměrem bylo především rozvíjení znalostí a povědomí českého publika o světové a domácí soudobé komorní tvorbě, a to realizací českých a světových premiér. Jeho přáním bylo, aby české hudební dění mohlo díky festivalu navázat novou spolupráci s obdobnými evropskými organizacemi, které působí na poli komorní hudby, a tím tak dosáhnout i rozšíření destinací pro festivalové koncerty. Festival EuroArt Praha si díky němu v roce 2001 získal stálou a respektovanou pozici v pražském hudebním životě. Právě díky této akci se v České republice mohla představit široká škála zahraničních souborů a sólistů.^{44, 45}

Diskografie Vladimíra Leixnera v sobě zahrnuje nahrávky s interpretacemi hudby jak vážné klasické, tak soudobé. Nespočet titulů, které Leixner za svého života vytvořil a nahrál, tvoří ve velké většině kvartetní tvorba a koncerty violoncellového repertoáru. Johannes Brahms, Antonín Dvořák, Alois Hába, Leoš Janáček, Jan Klusák, Bohuslav Martinů, Antonín Rejcha, Bedřich Smetana, to všechno jsou autoři a jejich díla, která Leixner zvěčnil. Z roku 2003 je také dostupná unikátní nahrávka Janáčkových Listů, známá podle skladatelovy neupravené verze.⁴⁶

Na tohoto významného hudebníka vzpomíná i bývalá učitelka ZUŠ Teplice Drahomíra Satýnková, která byla dlouholetou přítelkyní, spolu se svým manželem, s jeho otcem právníkem. Vzpomíná na těžké politické období, které znemožnilo Vladimíru

---

⁴³Vladimír Leixner: Životopis. *Osobnosti.cz* [online]. [cit. 2018-02-04]. Dostupné z: <https://zivotopis.osobnosti.cz/vladimir-leixner.php>

⁴⁴Vladimír Leixner: Životopis. *Osobnosti.cz* [online]. [cit. 2018-02-04]. Dostupné z: <https://zivotopis.osobnosti.cz/vladimir-leixner.php>

⁴⁵O festivalu. *Festival Euro Art Praha* [online]. Praha: VIZUS, ©2018 [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <http://www.euroart.cz/o-festivalu/>

⁴⁶Vladimír Leixner: Životopis. *Osobnosti.cz* [online]. [cit. 2018-02-04]. Dostupné z: <https://zivotopis.osobnosti.cz/vladimir-leixner.php>

Leixnerovi studium na Akademii múzických umění v Praze. „*Vladimír se nemohl dostat na AMU kvůli politice. Bodovalo se především podle původu. Pokud měl dělnický původ, tak dostal hodně bodů. Až v poslední řadě se hodnotilo to, co umí zahrát na svůj nástroj. Soukromě ho pak začal vyučovat profesor Chuchro. Jeho otci rovněž nebyla povolena právnícká činnost, byl politicky nespolehlivý.*“⁴⁷

3.2.2 Karel Nosek

Karel Nosek se narodil 19. 1. 1935 v Rakovníku a zemřel 15. 4. v roce 2007 v Českých Budějovicích. Jeho první kontakt s hudbou mu umožnil dědeček z matčiny strany, který působil jako trombonista v Královské Uherské Opeře v Budapešti ještě před první světovou válkou. Díky tomu získal ve svém dědečkovi svého prvního učitele houslí i hry na klavír. Během gymnaziálních studií rozšiřoval na hudební škole Viléma Kurze v Teplicích své schopnosti ve hře na housle u Jarmily Sarauerové a v klavíru u Aloise Sarauera. Jeho záliba v hudbě se rozšířila o další obor, který pro něj byl jeho životní náplní a pozdějším pracovním uplatněním – dirigování. Tuto hudební zálibu začal zdokonalovat ke konci gymnaziálních studií, kdy začal docházet do soukromých hodin dirigování k tehdejšímu šéfdirigentovi Severočeského filharmonického orchestru a pozdějšímu řediteli hudební školy Miloslavu Lebedovi.⁴⁸

V roce 1954 byl úspěšně přijat na Hudební fakultu Akademie múzických umění v Praze na obor dirigování orchestru. Zde studoval ve třídě Metoda Doležila, Aloise Klímy, Roberta Brocka, Václava Jiráčka a Václava Smetáčka, u kterého složil závěrečné zkoušky. Absolventským koncertem mu byla nastudování a provedení Slavností Clauda Debussyho

---

⁴⁷Rozhovor s Drahomírou SATÝNKOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

⁴⁸ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

a Čarodějova učně Paula Dukase, která dirigoval v Obecním domě se Symfonickým orchestrem Hlavního města Prahy FOK.⁴⁹

Po ukončení studia na HAMU byl povolán do pluku civilní obrany na dvouletou vojenskou službu v Kutné Hoře. Aby zde hudebně nezaostával, nacvičil s tamějším vojenským amatérským orchestrem dvě operety. V roce 1960 jeho vojenská služba skončila a Karel Nosek se vrátil zpět do Teplic, kde začal vyučovat hru na klavír. Mezi lety 1961 až 1963 začal působit v Jihlavě jako dirigent činoherního orchestru Horáckého divadla, se kterým realizoval nově zkomponovaná díla pro scénickou hudbu. V Jihlavě navázal kontakt také s poloamatérským padesátičlenným Horáckým symfonickým orchestrem, se kterým nastudoval například Borodinovu Bohatýrskou symfonii či Slovanské tance Antonína Dvořáka.⁵⁰

Roku 1963 úspěšně složil konkurz a stal se šéfdirigentem opery Jihočeského divadla v Českých Budějovicích, kde působil až do roku 1989. Ve třiceti letech (1965) se stal nejmladším operním šéfem tehdejšího Československa, jelikož byl jmenován do funkce vedoucího opery Jihočeského divadla. Díky tomu, že si svou pozici udržel 26 let, se stal druhým nejdéle působícím v této funkci v historii republiky hned po brněnském Františku Jílkovi. Za svého působení uvedl jako trvalou a dominantní složku repertoáru Jihočeského divadla zejména českou operu. V jeho nastudování předvedlo divadlo například všechny opery Bedřicha Smetany, včetně nedokončené Violy, Dvořákova Jakobína (1968, 1982), Rusalku (1971, 1983), Čerta a Káču (1988), Hry o Marii (1968) Bohuslava Martinů a mnohé další. V Českých Budějovicích provedl také řadu světových a československých premiér soudobých oper a baletů, jako jsou Kráska a zvíře (1976) Emila Hlobila nebo Černý pavouk (1967) Heinricha Sutermeistera. Karel Nosek s Jihočeským divadlem nastudoval rovněž světové opery. Z širokého repertoáru uvádím jen některé, mezi nimiž jsou Verdiho díla Trubadůr (1988), Rigoletto (1978), La Traviata (1970), Aida (1956), Bizetovu Carmen (1964, 1976), Sedláka kavalíra (1986) Pietra Mascagniho, Mozartova Dona Giovaniho (1979), Bludného Holanďana (1965) Richarda Wagnera, Bohému (1972) a Toscu (1985)

---

⁴⁹ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

⁵⁰ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

Giacoma Pucciniho. Mnohokrát byl pozván jako hostující dirigent do operního domu v německém Meiningenu či do Národního divadla v Praze, kde dvakrát provedl Pucciniho Toscu, pak Smetanovu Hubičku a Prodanou nevěstu a Dvořákovu Rusalku. Jeho hudebními a koncertními destinacemi byly i operní divadla v Německé demokratické republice, Polsku, Maďarsku, Rumunsku, Bulharsku a Jugoslávii. Spolupráce Karla Noska zahrnovala také pevné spojení s rozhlasovými orchestry v Praze, Brně a Plzni.⁵¹

Díky jeho funkci v Jihočeském divadle se přistoupilo k myšlence vytvořit vlastní symfonický orchestr, který do té doby České Budějovice postrádaly. Než vznikl samostatný útvar, pořádal Karel Nosek symfonické koncerty s divadelním orchestrem. V roce 1975 díky finanční podpoře od státu založil Jihočeský symfonický orchestr, který tvořili orchestrální hráči Jihočeského divadla. Toto těleso se spolu s Karlem Noskem zúčastnilo celkem pětkrát festivalu Pražské jaro. Pod Noskovým vedením symfonických koncertů Jihočeského orchestru pravidelně vystupovali známí sólisté. Z českých řad hráčů na housle to byli Bruno Bělčík, Václav Snítíl, Nora Grumlíková, Václav Hudeček, Zdeněk Brož či Ivan Ženatý. Z klavíristů pak František Maxián a Valentina Kameníková, dále z violoncellistů Josef Chuchro nebo Alexandr Večtomov. V jeho symfonickém orchestru si zahráli rovněž světoví hudebníci. Z houslistů to byli Igor Oistrach (Ukrajina) a Igor Bezrodnyj (Gruzie) či violoncellisté Daniil Šafran (Rusko) a Karine Georgian (Rusko).⁵²

V roce 1981 vystřídalo Jihočeský symfonický orchestr těleso s názvem Jihočeský státní orchestr, v jehož čele už Karel Nosek nestál. Roku 1985 propůjčil tehdejší československý prezident Gustav Husák Karlu Noskovi čestný titul Zasloužilý umělec. Po odchodu z postu šéfa opery a šéfdirigenta orchestru Jihočeského divadla se Karel Nosek přesunul do Saského Budyšína, kde do roku 1995 působil jako dirigent tamějšího divadla, se kterým uvedl například Řecké pašije Bohuslava Martinů či Branibory v Čechách Bedřicha Smetany v německé premiéře. Roku 1995 se na důchod vrátil zpět do Českých Budějovic.⁵³

---

⁵¹ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

⁵²ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

⁵³ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

3.2.3 Václav Krahulík

Václav Krahulík se narodil 31. 12. 1966 v Ústí nad Labem. V současné době působí v hudební sféře jako klavírista, skladatel, hudební pedagog a organizátor hudebního dění. Klavír studoval od šesti let nejprve na ústecké ZUŠ. Jeho otec byl Václav Krahulík, který byl zmiňovaným učitelem kytary na teplické ZUŠ, a jelikož znal výborné hudební a pedagogické kvality své kolegyně Ireny Škramlíkové, nechal svého syna přestoupit na ZUŠ do Teplíc. U této učitelky strávil tři roky a ve svém dotazníku projevil lítost nad tím, že k ní nemohl chodit déle. Díky jejímu skvělému vedení vyhrál 1. místo v ústředním kole soutěže LUS v Kroměříži a následně byl přijat na konzervatoř. Rád vzpomíná právě na kroměřížskou soutěž, které se zúčastnil se svým kamarádem Janem Spěvákem, který byl také žákem paní učitelky Škramlíkové. *„Soutěžil ve vyšší kategorii, než by měl, protože v nižší nebyl postup, a přesto vyhrál. Když dokončil svůj výstup Chopinovou etudou, tak lidé vstávali a hlasitě vykřikovali. Příhoda dokresluje velké pedagogické umění paní Ireny Škramlíkové.“*⁵⁴

Konzervatoř studoval v Teplících ve třídě Jaroslava Čermáka. Dalšímu studiu klavíru se věnoval již v Praze na Akademii múzických umění pod vedením Pavla Štěpána. Během let se stal laureátem několika soutěží – Fryderyka Chopina v Mariánských lázních (1983), Bedřicha Smetany v Hradci Králové (1986) a Ludwiga van Beethovena v Hradci nad Moravicí (1989), kde získal cenu za nejlepší provedení soudobé skladby. Touto skladbou byla Sonáta in Fis, která patří do jeho vlastní tvorby. Jako pedagog začal působit v letech 1990–2003 na Konzervatoři v Teplících a od roku 1995 souběžně i na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Během soutěže konzervatoří v Teplících v roce 1997, Beethovenově Hradci 1997 a soutěži pedagogických fakult v Plzni roku 2006 byl několikrát oceněn jako korepetitor.⁵⁵

---

⁵⁴*Odpovědi na dotazník autorky: Václav Krahulík.* Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁵⁵Krahulík, Václav. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2011 [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003827

Václav Krauhlík je aktivní jak v sólové, tak komorní hře. Jako sólista a korepetitor vystoupil na mnoha zahraničních koncertech (Francie, Itálie, Německo, Španělsko, Spojené státy americké). V rámci festivalu české hudební kultury v Paříži v roce 2005 předvedl několik kompozic vlastní tvorby a čtyři fugy na poštovní směrovací čísla Miloše Boka (toto dílo natočil i pro Český rozhlas).⁵⁶ V Paříži v Českém hudebním centru vystoupil také v sólovém recitálu v roce 2008 a 2009, kde uvedl skladby Miloše Boka a Ference Liszta, které natočil na CD (vydalo sdružení Elgar 2007).⁵⁷ Dílem Miloše Boka se zviditelnil mimo jiné i v Lichtenštejnském paláci v Praze, když ve světové premiéře zahrál v klavírní verzi jeho dílo Svatá Zdislava. Mezi jeho pravidelné klavírní akce patří abonentní koncerty Filharmonie Hradce Králové a korepetice Ústeckého dětského sboru a pěveckého sboru Luscinie. V současnosti se zajímá o jazzovou hudbu, ve které působí rovněž jako skladatel. Nahrál dva kompaktní disky s hudbou Miloše Boka, Ference Liszta, Gaspara Páleníčka, rozšířené o vlastní skladby. Se svým otcem, učitelem kytary na teplické ZUŠ, Václavem Krauhlíkem pořádal řadu let výchovné koncerty pro základní a střední školy.⁵⁸

Václav Krauhlík v otázce dotazníku týkající se současného působení v Teplicích uvedl, že se do tohoto města pravidelně vrací především kvůli spolupráci se Severočeskou filharmonií a Konzervatoří Teplice. Do Teplic byl také pozván v roce 2016 k příležitosti 90. výročí teplické ZUŠ.

Na otázku, co považuje za svůj největší umělecký či pedagogický úspěch a čeho by chtěl ve své hudební kariéře ještě dosáhnout, odpovídá takto: „*Největší radost mi dělá hudba sama. Díky nezměrné vytrvalosti mého tatínka Václava Krauhlíka, který mi od kolébky hrál na kytaru a učil mne poslouchat symfonickou, varhanní a jazzovou hudbu či skladby J. Ježka*

---

⁵⁶Krauhlík, Václav. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2011 [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003827

⁵⁷Katedra hudební výchovy: Václav Krauhlík. *Pedagogická fakulta: Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem* [online]. Ústí nad Labem: Pedagogická fakulta UJEP [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: <https://www.pf.ujep.cz/khv/vaclav-krauhlik>

⁵⁸Krauhlík, Václav. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2011 [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003827

a dohlížel na mne později při cvičení, jsem postupně získal velkou lásku k hudbě. Bod zlomu – jak tatínek říkával: ‚musí ti naskočit motor, hudba musí být jako droga‘ – u mne nastal až ke konci prvního roku studia na konzervatoři. Vzpomínám na poslední den ve škole v prvním ročníku konzervatoře po vydání vysvědčení, kdy všichni spolužáci už byli ze školy pryč a někde oslavovali a já seděl u klavíru a cvičil jsem Lisztovu Sonátu. Díky hudební univerzalitě, ke které mě otec vedl, jsem si mohl během svého hudebního života zahrát na velmi rozličných akcích – v jazzových klubech (Jazz Dock), na klavírních koncertech s filharmonii (Gdaňsk), na recitálech autorských skladeb (Paříž), na popových koncertech s D. Deylem a Epoqe kvartetem či na koncertech s orchestrem Radka Baboráka. Hudební život přináší dva velké světy – vnitřní, intimní a vnější – setkávání se s lidmi, ať už posluchači, nebo skvělými muzikanty, od kterých se vždy máte co naučit a kteří vás inspirují. Nevím, co bych si mohl přát víc...“⁵⁹

3.2.4 Pavel Kloub

Pavel Kloub je kytaristou a zároveň pedagogem. Jeho studium hudby v oboru hry na kytaru započalo na tehdejší Lidové škole umění v Teplicích v letech, kdy byla její ředitelkou Dagmar Kondrová. Tehdy byl žákem studia pro dospělé. Jeho učitelem kytary byl pan Václav Krahulík. Dle vzpomínek Pavla Klouba používal jeho učitel velmi často pedagogický přístup paní učitelky Ireny Škramlíkové, která vedla jeho syna na klavír. „*Václav Krahulík byl velkorysý, také ale vyžadoval od svých žáků, aby plnili to, co jim zadal. Jeho syn (Václav Krahulík junior) právě navštěvoval výuku klavíristky Ireny Škramlíkové, takže na nás úspěšně uplatňoval její metodické postupy.*“⁶⁰ Přístup svého učitele ve výuce považoval za velmi důležitý. Podle slov Pavla Klouba ho Václav Krahulík naučil zacházet se skladbou, učit se jí po částech a zapamatovat si ji. Díky tomu pak mohl jezdit na soutěže, kde se

---

⁵⁹*Odpovědi na dotazník autorky: Václav Krahulík. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

⁶⁰*Odpovědi na dotazník autorky: Pavel Kloub. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

představoval v kytarovém duu s Ivanem Šoltysem. Hru na klasickou kytaru dále rozvíjel ve třídě profesora Jiřího Jirmala na Pražské konzervatoři.

Na studium ZUŠ v Teplicích vzpomíná takto: „*Byla to doba, kdy jsem jezdil k panu Krahulíkovi do Teplic, o víkendech často i k němu domů, studoval jsem na fakultě, pravidelně jsme zkoušeli s kvartetem (hoboj, housle, violoncello a kytara), učil jsem kytaru v LŠU Ústí nad Labem a v pátek ještě v mojí „mateřské“ LŠU v Chomutově. Dnes nechápu, jak jsem to všechno zvládnul...*“⁶¹

Na počátku své hudební kariéry se věnoval hudební pedagogice a působil v několika komorních útvarech. Na severu Čech například v uskupení Duo z Jezeří a Capela varia, dále v Praze v Musica a tre a Musica per tibia. Jeho náplní je vyhledávání a upravování skladeb pro kytaru s dalším obsazením, aktuálně zejména pro komorní trio a kvarteto Musica festiva di Praga, které se skládá ze zpěvu, hoboj, anglického rohu, popřípadě houslí a kytary.⁶²

Soubor Musica festiva di Praga, jehož členem Pavel Kloub je, koncertuje od roku 1996. V rámci Sasko-českého festivalu zahájili svůj umělecký debut sérií celovečerních koncertů. V září roku 1999 uskutečnili řadu koncertů a hudebních pořadů pro děti v rámci týdenního koncertního turné v Holandsku. Uskupení Musica festiva di Praga se objevilo také v některých pořadech České televize, byli jimi například pořady To nejlepší z klasiky, Haló hudba a Adventní koncerty. Mezi jejich místa působení patří především koncertní sály v Praze, Karlových Varech, Mariánských lázních a v Českém Krumlově, kde tvoří žánrově pestré celovečerní programy. Díky své repertoárové pestrosti, posluchačské oblíbenosti a vděčného nástrojového složení je hudební těleso Musica festiva di Praga velmi vyhledávaným tělesem. Je zváno na účinkování při vernisážích, byly jimi například výstavy Adolfa Borna či Miroslava Škaluda, dále na hrady a zámky, koncerty Kruhu přátel hudby a na svatební obřady. Současnými hráči souboru je Olga Vít Krumpholzová (soprán),

---

⁶¹*Odpovědi na dotazník autorky: Pavel Kloub*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁶²*Musica festiva di Praga* [online]. Praha: Gabriela Plachá [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <http://www.musicafestiva.eu/>

Gabriela Plachá (hoboj a anglický roh), Šárka Trávníčková (housle) a Pavel Kloub (kytara).⁶³

Pavel Kloub se mimo působení se zmíněným souborem zaměřuje i na četnou hudebně vydavatelskou činnost. Pro vydavatelství Bärenreiter napsal sborník skladeb pro kytaru a flétnu s názvem *Od renesance k ragtime*. Dalším jeho dílem je sborník skladeb pro kytaru a dvě flétny, který vytvořil pro vydavatelství Amos Praha a nese název *Nejkrásnější valčíky J. Strausse*. V roce 2004 vydalo nahrávací studio Indies Records Brno nahrávku českých a moravských pastorel „Aj, radost velikou“ v úpravě pro soprán, varhany, flétnu a kytaru, právě v provedení Pavla Klouba.⁶⁴

Své pedagogické vzdělání získal na Pedagogické fakultě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem v oboru český jazyk a hudební výchova. Toto studium zúročil jako ředitel ZUŠ v Ústí nad Labem, později při práci na ministerstvu školství, a nakonec jako učitel na Základní umělecké škole Ilja Hurníka v Praze, kde působí dodnes jako ředitel této školy.

3.2.5 David Holý

*„Od narození jsem vyrůstal s hudbou a písněmi Elvise Presleyho, které denně doma zněly z gramofonových desek. Již ve čtyřech letech jsem se začal pokoušet tvořit tóny na malé dětské kytarce, která měla místo strun jen dráty.“*⁶⁵ David holý se narodil v roce 1975 a hře na kytaru se věnuje již od sedmi let. Jako žák nastoupil nejprve do Lidové školy umění v Bílině. Zde ho vedl absolvent teplické konzervatoře Pavel Šotta a naučil ho základy kytarové hry. Na konci roku 1982 musel jeho učitel rukovat a doporučil Davida Holého svému bývalému profesorovi teplické konzervatoře Václavu Vítkovi. Dostal se tak na

---

⁶³ *Musica festiva di Praga* [online]. Praha: Gabriela Plachá [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <http://www.musicafestiva.eu/>

⁶⁴ *Musica festiva di Praga* [online]. Praha: Gabriela Plachá [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <http://www.musicafestiva.eu/>

⁶⁵ *Vlastní životopis Davida Holého*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

teplickou lidovou školu umění, kde začala jeho kytarová dráha. „*Pan profesor Vítek byl sice velmi přísný a náročný, ale naučil mě hudbu vnímat, hudbě rozumět, naučil mě poctivé hře, zodpovědnosti i účinným pedagogickým metodám, což vše nyní uplatňuji při výuce žáků na ZUŠ.*“⁶⁶

Ve svém životopisu vzpomíná, jak během výuky na LŠU Teplice často reprezentoval školu nejen sám, ale také v kytarovém duu s Petrem Jílkem na tehdejších „kulturních brigádách“. Připomíná si, že za odměnu tehdy dostávali chlebičky a žlutou limonádu. Po výuce kytary často stával před budovou a naslouchal z oken znějící popové kapele Václava Tůmy a při tom snil o vlastní. Během čtvrtého ročníku byl zařazen do prohloubeného studia a do tehdejší „lidušky“ musel dojíždět třikrát týdně. Jeho učitel Václav Vítek měl o něj velký zájem a usilovně ho připravoval na celostátní soutěž ve hře na kytaru v Kutné Hoře, kde v roce 1987 získal za sólovou hru 1. místo a 2. místo za hru komorní. Nahrávka jeho interpretace byla vysílána v krajo­vém rozhlasovém vysílání. Člen poroty Lubomír Brabec ho dokonce pozval do televizního programu Studio Kamarád, tudíž jeho úspěšná reprezentace teplické hudební školy proběhla všemi tehdejšími médii – rozhlasem, televizí i tiskem. V následujícím roce se pak stal absolutním vítězem mezinárodní kytarové soutěže.

„*Nadstandardní péče pana profesora Vítky se projevila i v dalším roce, kdy si mě na celý týden vzal k sobě domů a připravoval mě na mezinárodní soutěž ve hře na kytaru. Denně se mi věnoval, procvičoval se mnou a radil, jak se zlepšovat. Jeho péče a víra v mé schopnosti byla korunována úspěchem. Stal jsem se absolutním vítězem IV. ročníku této soutěže.*“⁶⁷ Toto vítězství u Davida Holého rozhodlo o pokračování v umělecké dráze ve hře na kytaru. Porotci na mezinárodní soutěži profesor Štěpán Rak a Václav Kučera, bývalý spolužák pana učitele Vítky z konzervatoře, doporučovali studium v Praze, kde by našel větší uplatnění.

V letech 1989–1995 začal studovat na Pražské konzervatoři hru na klasickou kytaru ve třídě pana profesora Václava Kučery. Za svých studií se v Rakousku v letech 1990 a 1991 zúčastnil mistrovských kurzů v kytaře. Po absolutoriu pokračoval ve studiu kytarové hry na

---

⁶⁶*Vlastní životopis Davida Holého. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

⁶⁷*Vlastní životopis Davida Holého. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

Akademii múzických umění u profesora Milana Zelenky. Kromě kytary se začal na konzervatoři věnovat také studiu zpěvu u profesorky Lídy Nopové. Díky těmto novým pěveckým zkušenostem se začal uplatňovat ve sboru Lubomíra Pánka a Václava Zahradníka. Další jeho životní etapou bylo účinkování v Hudebním divadle Karlín a divadle Semafor. Byl obsazován v mnoha rolích muzikálů, orchestru Karla Vlacha i v hudebním dabingu, například v produkci Walta Disneyho. V současné době působí i jako studiový hráč a vokalista.⁶⁸

Jako kytarista získal praxi především na kytarových festivalech jak u nás, tak v zahraničí. Díky těmto zkušenostem si mohl zahrát jako sólista s orchestrem Virtuosi di Praga, a také s mnoha uměleckými osobnostmi jako například s kytaristou Janem Novákem, houslistkou Silvií Hessovou, pěvkyní Editou Adlerovou, Monikou Brychtovou, zpěvákem a skladatelem Jiřím Březíkem nebo bandem Jiřího Bílého. V roce 2005 se stal spoluzakladatelem a uměleckým vedoucím rokenrolové skupiny Bílý Boty, se kterou se dostal mezi finalisty soutěže EvropaHit 2006.⁶⁹

V současné době je aktivním členem orchestru Brand New Band, uskupení DD Brothers, dále kapely The Fribbles hrající oldies a revival 50'60'70'80' let a staropražského uskupení Hašlerka v duu s Jaroslavem Novákem, které se soustřeďuje na národní a lidové písně, šansony, a hlavně písně autora Karla Hašlera.⁷⁰ Dále se uplatňuje v projektech Jiřího Škorpíka, vokální skupiny Čtyřtet. S vokálním souborem doprovázel evropské turné Karla Gotta a osmým rokem je členem Bílého sboru Lucie Bílé.⁷¹

Od roku 1996 je kytarista David Holý stálým členem souboru Quartetto Telemann, které vzniklo koncem osmdesátých let. Skládá se z velmi netradičního nástrojového složení – flétna, hoboj, kytara, violoncello, a právě díky tomu se velmi rychle stalo aktivním tělesem v koncertním životě jak na domácí půdě, tak v zahraničí. Flétnista a hobojista střídají za své nástroje zobcové flétny a anglický roh, kytarista mandoru a violoncellista violu da gamba, díky čemuž mohou interpretovat hudbu všech hudebních stylů počínaje renesancí a konče

---

⁶⁸*Quartetto Telemann* [online]. ©2006-2010 [cit. 2018-02-07]. Dostupné z: <http://www.quartettotelemann.net/>

⁶⁹*Vlastní životopis Davida Holého*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁷⁰*Quartetto Telemann* [online]. ©2006-2010 [cit. 2018-02-07]. Dostupné z: <http://www.quartettotelemann.net/>

⁷¹*Vlastní životopis Davida Holého*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

hudbou současnou. Jejich těžištěm působení je však hudba mistrů baroka a klasicismu. V roce 1992 natočili své první CD. Quartetto Teleman pravidelně vystupuje v netradičních prostorách, kterými jsou například jeskyně Moravského krasu Macocha a Balcarka a v Koněpruských jeskyních. Ke spolupráci zvou sólistky Národního divadla v Praze Hanu Jonášovou, Danu Burešovou, Editu Adlerovou, René Nachtigalovou a další.⁷²

„I když je moje práce často velmi vyčerpávající, žiji jen pro hudbu. Radost z úspěchu a uznání mě stále pobízí kupředu. Mým cílem je nadále bavit a těšit posluchače a ctitele jakéhokoliv hudebního žánru a dokončit domácí nahrávací studio, abych se mohl sám podílet nejen na natáčení a práci hudebních a filmových projektů svých kolegů, ale i svých vlastních, tvůrčích.“⁷³

3.2.6 Martin Zbrožek

Martin Zbrožek, český houslista, zpěvák, herec a moderátor, se narodil 18. července roku 1963 v Teplicích. Po vystudování Základní umělecké školy v Teplicích v oboru housle rozvíjel svůj hudební talent na teplické konzervatoři. Na teplické ZUŠ byla jeho první učitelkou houslí paní Kolenová, u které však byl jen krátce, protože velmi záhy o něj projevil zájem tehdejší ředitel školy Vlastimil Musil. *„To víte, byl jsem dítě, takže se mnou moc nikdo nedebatoval, ale vycítil jsem, že ke změně dochází z jakýchsi pozitivních důvodů, nebylo to za trest, všichni kolem se usmívali, to si pamatuji. Tak se stalo, že jsem přišel k panu Musilovi, a to byla nádhera.“⁷⁴*

Martin Zbrožek viděl ve svém učiteli velkého muzikanta tělem i duší a našel v něm pro muzicírování spřízněnou duši. Ve svém dotazníku vzpomíná, jak ho čas s ním velmi naplňoval a pokaždé když vycházel z hodin bylo to pro něj jako by se probudil ze snu.

---

⁷²Quartetto Teleman [online]. ©2006-2010 [cit. 2018-02-07]. Dostupné z: <http://www.quartettotelemann.net/>

⁷³Vlastní životopis Davida Holého. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁷⁴Odpovědi na dotazník autorky: Martin Zbrožek. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

„Myslím, že to nepřezenu, když vyslovím pohádkový příměr: vlastně jsem si připadal asi, jako Harry Potter v Bradavicích (byl jsem tam, jak doma). A všichni učitelé byli pro mě kouzelníci, kterých jsem si moc vážil, a tak jsem to vnímal i naopak, měl jsem pocit, že i oni mě rádi vidí. Takže, jak jsem předeslal, sedmé nebe pro takové dítě, jakým jsem byl...“⁷⁵ Rovněž vzpomíná na paní učitelku klavíru Irenu Škramlíkovou, pana učitele dechových nástrojů Lumíra Havlase i jeho ženu, Jiřinu Zomerovou, která mu dělala korepetitorku, pana učitele klavíru Říhu a pana učitele kytary Václava Krahulíka.

„Nacvičovali jsme jednou s korepetitorkou Jájou Zomervou duo pro housle a klavír B. Smetany „Z domoviny“ a nebyli jsme si najednou jisti tempem jedné z částí této skladby. Vedle ve třídě učil právě pan Musil, tak to bylo skvělé, protože jsme to mohli hned zkonzultovat. Vběhl jsem tedy k němu do třídy s otázkou na rtech, jak rychle by to asi mělo být? Milý pan učitel se na mě otočil, rozpráhl ruce a s velkým úsměvem zvolal památnou odpověď: „No česky!“ Zůstal jsem v úžasu, nic víc neřekl, nebylo třeba., Vrátil jsem se ke korepetitorce a s úsměvem jsme hráli dál...“⁷⁶ Takto vzpomíná Martin Zbrožek na svého učitele, se kterým mnohdy zůstával ve škole dlouho po vyučování, aby mohli společně zdokonalovat vybraný repertoár.

Od mládí se vedle hudby věnoval také herectví. Po vystudování konzervatoře účinkoval v několika hudebních uskupeních. Prvním byl například komorní jazzový soubor Naima, který byl koncem 80. let považován, za velký příslib českého jazzu. Svým názvem odkazuje především k jazzové legendě Johna Coltranea. Ve druhé polovině 90. let se tento soubor však vytratil ze scény a jeho členové se začali věnovat jiným projektům či kapelám.⁷⁷ Martin Zbrožek ve svých prvních tvůrčích letech fungoval také v další méně známe kapele Květy času.

V pozdějším období jeho hudební kariéry začal vystupovat jako hráč kapely (někdy nazývané i jako orchestr) Ondřeje Havelky Melody Makers, která se zabývá autentickou interpretací populární hudby. Konkrétně se zaměřuje na odvětví raného

---

⁷⁵Odpovědi na dotazník autorky: Martin Zbrožek. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁷⁶Odpovědi na dotazník autorky: Martin Zbrožek. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁷⁷Naima. In: *Czechmusic.net: Průvodce českou a slovenskou hudbou* [online]. 2012 [cit. 2018-02-08]. Dostupné z: <http://www.czechmusic.net/band.php?id=587-Naima>

a vrcholného swingu od počátku let třicátých až k raným letům čtyřicátým. Jejich repertoár se skládá ze skladeb širokého žánrového rozsahu zabírající hudební pole od hollywoodských muzikálů až k vrcholným číslům swingových big-bandů. Jejich koncertní show sleduje svou stylizací veškeré typické dobové způsoby zahrnující kostýmy, účesy interpretů a celkovou režii představení. Martin Zbrožek se od této kapely na nějaký čas odloučil a hrál jazz po celé Evropě, nakonec se však k Melody Makers vrátil a působí v ní dodnes.⁷⁸

Jako učitel houslí působil v thajském Bangkoku, a několik let také na Konzervatoři Jaroslava Ježka v Praze, kde učil klasické a jazzové housle. Pravidelně se zúčastňuje Letní jazzové dílny ve Frýdlantu. Učí divadelní improvizaci na katedře Nonverbálního divadla pražské HAMU. Jeho velkým úspěchem je vytvoření projektu „Bach_ 330“, který uvedl k 330. výročí narození Johanna Sebastiana Bacha. Zde interpretuje Bachovy sonáty a partyty pro sólové housle a také své vlastní skladby.

V roce 1989 emigroval krátce před sametovou revolucí se svou rodinou do Západního Německa. Po návratu do vlasti se více soustředil na hereckou kariéru a účinkoval v divadlech Teatro a improvizovaném divadle Vizita, kde hrál po boku svého hereckého partnera a dlouholetého kamaráda Jaroslava Duška, se kterým se důvěrně zná již od dětství. Moderátorská činnost Martina Brožka se zaměřovala především na předávání filmových ocenění Český lev.⁷⁹

„Chtěl bych na sobě ještě natolik zapracovat, abych se mohl navrátit ještě více ke klasice, k sólovému koncertování. Je to v mém věku možná bláznovství, ale cítím v sobě tento druh přetlaku. Takový sen, vrátit se k tomu, do čeho jsme se před lety s láskou nořili za nekonečných pohádkových podvečerů s panem Musilem v teplické LŠU.“⁸⁰

---

⁷⁸Melodymakers [online]. ©2012 [cit. 2018-02-08]. Dostupné z: <http://www.melodymakers.cz/>

⁷⁹Martin Zbrožek. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2018-02-08]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Martin_Zbro%C5%BEek

⁸⁰Odpovědi na dotazník autorky: Martin Zbrožek. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

3.2.7 Ivan Šoltys

Kytarista Ivan Šoltys se narodil 27. 7. 1956 v Děčíně, kde se vyučil jako prodavač. Posléze se přestěhoval do České Kamenice a v roce 1974 zde začal pracovat v řeznictví. Při práci začal studovat na Konzervatoři v Teplicích, na kterou se připravil právě na teplické ZUŠ, kde v roce 1978/79 studoval v ročníku pro dospělé (v té době mu bylo totiž již 22 let). Ve svém dotazníku uvedl, že ZUŠ Teplice rozhodně považuje za začátek své hudební kariéry. „*Chtěl jsem být kytaristou, ale v té době už jsem svou profesi měl.*“⁸¹ V hudebce mu byl učitelem kytary Václav Krahulík, na kterém oceňuje, že ho připravil na přijímací zkoušky a studium na konzervatoři. Rovněž vzpomíná na svůj úspěch v soutěži kytaristů v Příbrami, kde vystoupil se skladbou Cvičená opička. V roce 1984 se stal s druhým místem laureátem mezinárodní kytarové soutěže v Kutné Hoře.

Svůj koníček rozvíjel dál a mnoho zkušeností získal při přípravě na prestižní kytarovou soutěž Radio France, kde se setkal s kytarovým profesorem pražské konzervatoře Jiřím Jirmalem. Později se stal laureátem mezinárodní kytarové soutěže v Kutné Hoře. Řadu let vystupuje jako sólista i komorní hráč. Hudba se stala jeho koníčkem a později i zaměstnáním. V roce 1999 ukončil své podnikání v řeznictví a nastoupil jako učitel hry na kytaru v Základní umělecké škole v Děčíně, kde je pedagogem dodnes. Jako svůj největší pedagogický počin vidí přípravu několika studentů na konzervatoř. Příležitostně vystupuje se svými kamarády a kolegy. V minulosti pracoval také jako člen rady města a předseda společenské komise.

V roce 1992 se stal spoluzakladatelem profesionálního hudebního tělesa Guitar Arte Trio. Jedná se o hudební spolupráci tří kytaristů Jindřicha Kalferse, Stanislava Prokeše a Ivana Šoltyse. Během své existence se soubor úspěšně představil na mnoha domácích i zahraničních pódii. Jejich repertoár tvoří hudba renesance, baroka, klasicismu, romantismu a také řada skladeb autorů 20. století, a to nejen z oblasti vážné. Speciálním odvětvím jejich hudebního záběru je hudba španělská a latinskoamerická, která je hře na

---

⁸¹*Odpovědi na dotazník autorky: Ivan Šoltys. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

kytaru velmi blízká. Toto profesionální hudební těleso se vyznačuje velmi osobitým zvukem a mnohaletou koncertní praxí.⁸²

V současné době vystupuje také s hudebním souborem Trio noc flauto, které funguje od roku 1997. Jejich hudební repertoár zahrnuje veškerá slohová období od renesance až po hudbu 20. století. V posledních letech se rovněž zaměřují na interpretaci latinskoamerické hudby. V Teplicích od skončení svých studií nepůsobí. Jediný kontakt udržuje se svým kamarádem kytaristou Františkem Jirmalem, který působí na teplické konzervatoři. Na otázku, čeho by chtěl ve své kariéře ještě dosáhnout odpověděl: „*Nechci už nic, snad jen co nejvíc kšeftů.*“⁸³

3.2.8 Anna Hlavenková

Anna Hlavenková začala na tehdejší Lidové škole umění Teplice nejprve se studiem klavíru, který navštěvovala na prvním stupni studia u paní učitelky Věry Brožové (dnes Satýnkové) a na druhém stupni u pana Lumíra Havlase. Hře na klavír se chtěla věnovat i nadále a pokračovat na teplickou konzervatoř. Její první učitelka klavíru jí však doporučila, aby se místo klavíru zaměřila na zpěv, kterému se v tu dobu již také věnovala. „*Věra Brožová zasáhla a řekla mi: ‚Aničko, na dráhu klavíristky máš moc malou a úzkou ruku, mooooc by ses nadřela. ‚Jakou měla velikou pravdu, oceňuji samozřejmě až teď, ale nasměrovala mě na zpěv, za což jí budu navždy vděčná.*“⁸⁴

Na druhém stupni teplické ZUŠ začala chodit k paní učitelce Dagmar Rabelové, která ji naučila základním technikám ve zpěvu, podněcovala v ní radost ze zpívání a připravila ji na studium na konzervatoři. Klavíru se však vedle zpěvu věnovala i nadále a s odstupem času to shledala jako velmi vhodné spojení, které jí pěveckou kariéru v mnohém usnadnilo.

---

⁸² *Guitar Arte Trio* [online]. 2015 [cit. 2018-02-24]. Dostupné z: <http://guitarartetrio.webs.com/>

⁸³ *Odpovědi na dotazník autorky: Ivan Šoltys*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁸⁴ *Odpovědi na dotazník autorky: Anna Hlavenková*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Nejvíce ji ovlivnily úplné začátky klavírní výuky u paní učitelky Brožové. Dodnes si stále připomíná rozhovor se svou klavírní učitelkou, těsně před koncertem v ZUŠ. „*Jednou jsem vystupovala na nějakém školním koncertu v ZUŠ a zcela výjimečně jsem měla velkou trému. Paní učitelka Brožová si mě k sobě přitiskla a řekla ,Aničko, není důležité, jestli uděláš nějakou chybu, důležité je, že tě to na jevišti bude bavit. Pak to bude bavit i diváky a nevšimnou si ničeho...Tak jdi a usmívej se.‘ Tahle její věta mě provází celý můj umělecký život a často si na ní vzpomenu.*“⁸⁵

Anna Hlavenková zahájila svou pěveckou kariéru v Brixihho komorním sboru Teplice. Pro svůj lyrický soprán a stylově čistou interpretaci se ještě během svých studií na teplické konzervatoři stala žádanou sólistkou u mnoha souborů, které se svým zaměřením orientovaly na autentickou interpretaci hudby starších slohových období, patří mezi ně například Musica Antiqua Praha, Musica Florea, Ad Vocem, Capella Regia Musicalis, Collegium Marianum, La Vinciolina a další. Sama je jednou ze zakládajících členů souboru Verba Chordis. Mezi festivaly, kde vystupovala jako sólistka, patří Festival van Vlaanderen Brugge (Belgie), Festival d'Ambronay (Francie), Pražské jaro, Göttingen Händel-Festspiele (Německo) a další. Během své hudební kariéry natočila několik desítek hudebních CD a dlouhodobě spolupracuje s rozhlasem a televizí.⁸⁶

Její pravidelnou destinací, kam vyjíždí na svá hudební turné, je Španělsko, kde posbírala mnoho tamějších úspěchů. Mezi odehrané koncerty ve Španělsku, ve kterých vystupovala, patří například Mozartovo Requiem a Händelův Mesiáš. Anna Hlavenková účinkovala také v některých scénických vystoupeních, kromě dalších to bylo působení v oratoriu Sub Olea Pacis Jana Dismase Zelenky se souborem Musica Florea, jehož nahrávka získala prestižní ocenění Cannes Classical Awards na světovém hudebním veletrhu MIDEM 2003. V titulních rolích si zahrála a zazpívala také opery Dido&Aeneas a Fairy Queen Henryho Purcella. Vedle Španělska vyjela také na koncertní turné do Japonska.⁸⁷

V průběhu své kariéry navázala spolupráci s několika nejznámějšími českými orchestry, kterými jsou Pražská komorní filharmonie, Komorní filharmonie Pardubice,

---

⁸⁵*Odpovědi na dotazník autorky: Anna Hlavenková.* Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁸⁶Anna Hlavenková [online]. [cit. 2018-02-11]. Dostupné z: <http://www.annahlavenkova.cz/>

⁸⁷Anna Hlavenková [online]. [cit. 2018-02-11]. Dostupné z: <http://www.annahlavenkova.cz/>

Komorní filharmonie České Budějovice, Filharmonie Hradec Králové, Severočeská filharmonie Teplice. Svým bohatým repertoárem reprezentuje v koncertní činnosti širokou škálu stylů a slohů od renesančních písní přes barokní a klasicistní oratorium a operu až k soudobým kompozicím. Se souborem Musica Bohemica, jehož uměleckým vedoucím je Jaroslav Krček, se od roku 1994 věnuje lidové hudbě. Pozornost si získává svými recitály, ve kterých úspěšně reprezentuje písňové cykly 19. a 20. století spolu se současnými skladbami, které jí často věnují přímo čeští přední autoři. Díky tomu je jednou z nejvšestrannějších interpretek komorní a oratorní hudby v Čechách. Anna Hlavenková je nejen interpretkou, ale také velmi dobrou pedagožkou, od roku 2001 je součástí učitelského sboru Konzervatoře Teplice.⁸⁸

Jako svůj velký úspěch shledává pozvání na turné do Ameriky, Španělska, Japonska, Izraele, a dalších zemí, divadel, kostelů a katedrál pro tisíce lidí. Právě díky její specializaci v barokní hudbě získala mnoho příležitostí k cestování do zahraničí. Jeden z vrcholů své kariéry, který si dodnes připomíná, byl koncert v malém kostelíku na vesnici, kde se jí dostalo velmi upřímné reakce od zúčastněné posluchačky. *„Zpívala jsem v jednom malém kostelíku na vesnici v rámci nějakého festivalu (už nevím jakého). Bylo tam hodně lidí, ale kostelík byl maličký...Po cestě jsem odcházela, už převlečená domů a na cestě mě zastavila nějaká babička, která seděla ve druhé řadě. Čekala na mě. Když jsem k ní došla, objala mě, slzy jí tekly po tvářích a řekla mi: ‚Kdybych žila jen pro to, abych vás slyšela zpívat, stálo by to za to.‘ A to já cítím jako vrchol své kariéry a naplnění slov mé paní učitelky na klavír.“*⁸⁹

---

⁸⁸Anna Hlavenková [online]. [cit. 2018-02-11]. Dostupné z: <http://www.annahlavenkova.cz/>

⁸⁹Odpovědi na dotazník autorky: Anna Hlavenková. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

3.2.9 Petr Šotta

Kytaristická dráha Petra Šotty začala přípravou na studium konzervatoře na Základní umělecké škole v Teplicích u pedagoga kytary Václava Tůmy. Tehdejší lidová škola umění pro něj byla rozhodnutím pokračovat v umělecké dráze dále. „*Rád vzpomínám na svou účast v celostátním (nyní ústředním) kole soutěže LŠU v Příbrami v roce 1979 – našlapaná soutěž v přátelském a kolegiálním prostředí, super porota (Jiří Jirmal, Milan Zelenka a další)*.“⁹⁰

Roku 1984 se stal absolventem teplické konzervatoře. Petr Šotta je kytaristou, který působí jako pedagog na Základní umělecké škole Slatiňany. Jeho hudební kariéra se však skládá také z působení s několika kapelami, které se řadí především do folkové muziky. Mezi lety 2000–2005 hrál s kapelou Nový koření ve složení kytary a foukací harmoniky, na kterou hrál právě Petr Šotta, dále kláves, houslí, příčné flétny, popřípadě zobcové flétny, basové kytary a kontrbasu. Základem jejich tvorby jsou texty lidové poezie, ke kterým kapela přidala originální hudbu vlastní produkce. Vedle toho mají také několik svých písní na autorské texty.⁹¹

V roce 2006 byl kapelníkem slatiňanské šestičlenné hudební skupiny Gala-tea, která se rovněž zaměřovala na folkovou produkci. V roce 2007 se tato kapela stala vítězem oblastního kola Porty v Kostelci nad Orlicí, kde obstála v konkurenci 17 kapel. Vítězstvím tak postoupila do čestného finále Porty 2007 v Jihlavě.⁹²

Od roku 2008 začal Petr Šotta vystupovat převážně sám a v roce 2010 vytvořil folkové duo se svou manželkou Jitkou, se kterou ve stejném roce natočil autorské CD s názvem Bude líp. Zároveň spolu s další dvojicí Zitou Petříčkovou a Sašou Freiem utvořili hudební kapelu Strunovrat. Se Strunovratem se zúčastnili autorské porty v Ústí nad Labem, kde získali 2. místo za píseň s názvem „Pospíchej Koničku“. V roce 2012 společně vyhráli 1. místo v oblastním kole interpretační i autorské Porty v Pardubicích.⁹³

---

⁹⁰*Odpovědi na dotazník autorky: Petr Šotta*. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁹¹*Nový koření* [online]. [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: <http://novykozeni.sweb.cz/>

⁹²Gala-tea míří "do světa". In: *Ozvěny Slatiňan* [online]. Slatiňany: OkÚ Chrudim, ©1999-2008 [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: *Nový koření* [online]. [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: <http://novykozeni.sweb.cz/>

⁹³*Strunovrat* [online]. ©2013 [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: <http://www.strunovrat.cz/>

V současné době je Pert Šotta stále aktivní ve výše uvedené kapele Strunovrat. Na rok 2018 mají naplánovány celoroční koncerty v mnoha městech po České republice. V otázce, co považuje za svůj pedagogický úspěch a čeho by chtěl ve své kariéře ještě dosáhnout, odpověděl takto: „*Jestli se to dá považovat za pedagogický úspěch, tak několik mých žáků se věnuje hře na kytaru profesionálně – učí, hrají v profesionálních kapelách a užívá se tím, mnoho žáků provází kytara jejich život jako nezbytný relaxační společník, mě má práce jako ředitele ZUŠ stále baví a naplňuje, rád hraji a vystupuji na folkových festivalech se svou kapelou Strunovrat a přál bych si, aby to takhle ještě pár let vydrželo.*“⁹⁴

3.2.10 Jaroslav Sochor

Klarinetista a saxofonista Jaroslav sochor je hudebníkem a zároveň pedagogem hudby. V teplické ZUŠ strávil jeden rok přípravou na další studium ve třídě pana učitele Antonína Satýnka. V letech 1978–1984 studoval teplickou konzervatoř. Po roce 1984 nastoupil na dva roky studia k Posádkové hudbě Brno a posléze ve stejném městě započal studia Janáčkovy akademie múzických umění ve zmiňovaných oborech klarinet a saxofon. Krátce se věnoval distančnímu studiu na Pedagogické fakultě UK v Praze, kde mezi lety 2002–2006 studoval Školský management.⁹⁵

Od srpna roku 1984 je učitelem v litvínovské ZUŠ, na které se roku 1991 stal ředitelem. Učí zde klarinet, saxofon a orchestrální hru. Během své praxe orchestrální hry založil mnoho hudebních uskupení. Z některých studentských big bandů se postupem času vyvinula stálá tělesa s vysokou hudební prestiží. V roce 1992 založil například školní big band, ve kterém obsadil dnes velmi proslulého saxofonistu a výraznou postavu českého jazzu Ondřeje Štveráčka, kterého obsazením v tomto hudebním tělese motivoval k pokračování v hudbě a rozvoji jazzové kariéry.

---

⁹⁴*Odpovědi na dotazník autorky: Petr Šotta.* Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

⁹⁵Sochor, Jaroslav: *Náš tým. ZUŠ Litvínov* [online]. Litvínov: ZUŠ Litvínov, ©2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: http://zuslitvinov.cz/w/our_team/jaroslav-sochor/

Na přelomu let 2004/2005 vznikl se Studentského big bandu jazzový soubor North Big Band, který se představil na mnoha jazzových festivalech, například v Karlových Varech, Velkých Losinách, Liberci, Kladně a rovněž na big bandových festivalech v Praze, Chrudimi, Plzni, Rokycanech, Chomutově a dalších. Od roku 1994 ještě jako studentský band začali cestovat a účinkovat v řadě evropských zemích, mezi které patří například. Německo, Itálie, Španělsko, Chorvatsko, Norsko a Švédsko. Hrají ve složení příčné flétny, kvarteta trubek a pozounů, kvinteta saxofonů, klavíru, kytary, baskytary, bicí soupravy, vibrafonu a zpěvů, které zastupuje od roku 2003 vokální kvarteto 4 Voices. Jaroslav Sochor je od začátku jejich dirigentem a hudebním poradcem.⁹⁶

Jaroslav Sochor s Nord Big Bandem působí i v Teplicích, kde jsou pravidelně zvanými hudebními hosty plesových zábav. Do jeho kariéry rovněž patří dlouholetá praxe ve funkci předsedy sekce orchestrů Ústřední umělecké rady ZUŠ ČR a předsedy krajské umělecké rady ZUŠ Ústeckého kraje.

3.2.11 Erich Knoblauch

Kytarista Erich Knoblauch nastoupil v tehdejší LŠU Teplice do třídy pana učitele Václava Krahulíka. Jeho maminka si nejprve přála, aby studoval klavír, a tak zpočátku zkoušel také studium klavíru u paní Ireny Škrámlíkové. Zájem o kytaru u něj ovšem převážil a začal se mu věnovat naplno. S počátečním rozhodováním souvisí také jako usměvavá vzpomínka na jeho maminku, která před panem Krahulíkem na konzultacích pronesla neuváženou poznámku, že si přála, aby její syn studoval více klasičtější nástroj, čímž narážela na neuskutečněné studium klavíru. Reakce pana učitele Krahulíka byla následující: *„A co si myslíte, že asi učím?!! Já milá paní vyučuji klasickou kytaru. To není nějaký drnkání k vohni!!! Nemyslete si, že Váš kluk bude na tu kytaru jednou hrát jako nějaký blbej amatér!!!*

---

⁹⁶Nord Big Band [online]. Litvínov: Nord Big Band, ©2003-2009 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.northbigband.com/>

*Já mu dám vzdělání, to budete koukat!*⁹⁷ Časem se jeho slova opravdu potvrdila a jeho maminka prý často s pýchou říkala, že její syn hraje na klasickou kytaru.

Teplickou ZUŠ vnímá jako stěžejní základ pro jeho další rozhodování ve volbě studia a profese. Po ukončení ZUŠ absolvoval teplickou konzervatoř v roce 1989. Později začal pedagogicky působit jako učitel kytary v ZUŠ Žatec. V tomto městě zastával několik let rovněž post starosty.

Za svůj pedagogický úspěch považuje přijetí duševně hendikepovaného žáka na konzervatoř a rovněž dalších žáků, kteří se vydali uměleckou cestou. *„Chtěl bych jednou dosáhnout pokorného návratu do plného učení na umělecké škole, znovu se naplno zapojit do známé komunity, se kterou se bohužel dnes mohu vídat jen částečně a znovu naplno tlačit nové žáky do hodnot, které jsou mi blízké,*⁹⁸ sděluje ve svém dotazníku.

Teplice v minulých letech navštěvoval u příležitostí schůzí ředitelů ZUŠ nebo z důvodu své někdejší funkce krajského zastupitele jako zástupce zřizovatele. V letech 2004–2008 pracoval spolu s Milanem Kubíkem ve školní radě teplické konzervatoře a mimo jiné spolu probírali provozní a pedagogické záležitosti týkající se budovy dnešní ZUŠ Teplice. Osobně se zná se současnou ředitelkou teplické ZUŠ Jiřinou Němcovou, se kterou se potkal při příležitostech konkurzů a porot.

---

⁹⁷*Odpovědi na dotazník autorky: Erich Knoblauch. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

⁹⁸*Odpovědi na dotazník autorky: Erich Knoblauch. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

3.2.12 Jiří Brynda

Klavírista Jiří Brynda zahájil své hudební studium na Lidové škole umění v Teplicích ve třídě paní učitelky Ireny Škramlíkové. Sám tomuto studiu přisuzuje velkou váhu: „*Tady mě naučili nejenom hrát na klavír, ale přistupovat k hudbě zodpovědně a systematicky, dnes bychom řekli profesionálně.*“⁹⁹ Během svých let na teplické ZUŠ se stal dvakrát krajským vítězem ve hře na klavír a v roce 1984 získal třetí cenu na Mezinárodní klavírní soutěži Virtuosi per musica di pianoforte v Ústí nad Labem.

Na střední školu posléze nastoupil nikoli na teplickou konzervatoř, ale na teplické gymnázium. Hudební obor opět prohloubil až na vysoké škole, kde se zaměřil na hru na klavír a sbormistrovství.

Své hudební, ale rovněž gymnaziální studium uplatnil ve své kariéře pedagoga hudební výchovy na Základní umělecké škole s rozšířenou výukou hudební výchovy Maršovská, která je od roku 1987 s ZUŠ Teplice propojena. Jiří Brynda zde vybudoval dětský sbor Fontána, se kterým se pravidelně zúčastňuje kulturních akcí lázeňského města Teplice, ale rovněž soutěží, určených pro sbory s věkovou kategorií základních škol. Většina dětí z jeho sboru se posléze či současně začala věnovat vlastnímu hudebnímu rozvoji, který umožňuje právě teplická ZUŠ.

Jako pedagog považuje za svůj největší úspěch koncert, který se konal 28. dubna 2004 v sále pražského Rudolfinu. Ve 2. části koncertu se hrála 1. symfonie Vladimíra Franze určená pro velký symfonický orchestr, baryton, recitátora, dospělý smíšený sbor a dětský sbor, ve kterém účinkoval právě jeho školní sbor Fontána. „*S dětmi jsme tehdy museli hodně dřít, ale stálo to za to. Poprvé a naposledy jsem stál se žáky na nejprestižnějším místě pro každého českého hudebníka.*“¹⁰⁰

Z jeho dotazníku připojuji ještě jednu vzpomínku na žákovská léta pod vedením paní učitelky Škramlíkové. „*Paní učitelka Irena Škramlíková patřila ve své době k nejlepším učitelkám klavíru na ZUŠ, tehdy LŠU, v kraji, protože na prvním místě byl pro ni perfektní*

---

⁹⁹Odpovědi na dotazník autorky: Jiří Brynda. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

¹⁰⁰Odpovědi na dotazník autorky: Jiří Brynda. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

výkon na jevišti, byla a vlastně musela být na žáky přísná a náročná. Vždy vyžadovala, aby se žák na vystoupení soustředil a nenechal se čímkoliv rozrušit (někdy jsem trochu záviděl klukům z kytarového oddělení tu jejich pohodu a bezstarostnost). “¹⁰¹

---

¹⁰¹ *Odpovědi na dotazník autorky: Jiří Brynda. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

4 Dotazník 2

Dotazník č. 2 je určen stávajícím i bývalým učitelům Základní umělecké školy Teplice, kteří byli v minulosti jejími žáky. Dotazník mi tak pomohl získat cenné informace o jejich učitelích, a především vzpomínky na dobu jejich studia. Mezi oslovenými byli Alena Hejdová, Markéta Loskotová, Petra Rýčová, Nikola Senická, Jaroslava Wernerová a Přemysl Chaloupka, který mi bohužel neodpověděl. Drahomíra Satýnková a Dana Hamsová byly osloveny osobně pomocí nestrukturovaného rozhovoru.

V dotazníku č. 2 jsem volila jiné otázky než v dotazníku č. 1, protože jsem se u oslovených bývalých žáků, kteří byli či jsou pedagogy v teplické ZUŠ, chtěla dozvědět, jakým způsobem je ovlivnil jejich učitel nástroje pro jejich vlastní pedagogiku a jaké jsou jejich zkušenosti v oboru učitelství na základních uměleckých školách. Zaměřovala jsem se u nich tedy spíše na jejich pedagogickou praxi.

Zaslaný dotazník obsahoval níže uvedené otázky.

1. Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?
2. Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie..., rovněž umělecké kurzy a podobně)?
3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?
4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?
5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?
6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesionálním naplněním Vašeho života?

U otázky č. 1 se většina odpovědí pojí s příjemnými vzpomínkami na své učitele nástroje. Odpovědi jsou zde specifické a rozdílné.

V otázce č. 2 se velká část respondentů shoduje, že největší motivací ke hře na nástroj jim byla jejich rodina, protože alespoň jeden z rodičů (či příbuzných) hrál na nástroj. Všichni dotazovaní absolvují během své pedagogické praxe kurzy a semináře, ze kterých rovněž čerpají motivaci a inspiraci.

Na otázku č. 3 odpověděla většina dotazovaných, že jejich první pedagogická praxe byla už v teplické ZUŠ nebo v ZUŠ přilehlých měst Duchcov, Krupka apod.

Otázka č. 4 opět vyvolala vzpomínky na své první učitele nástroje v ZUŠ Teplice, kteří jsou osloveným pedagogům velkou inspirací, a i přes rozdílnost doby čerpají z jejich stylu učení. Rovněž jsou jim velkou inspirací pedagogické kurzy a setkání s jinými učiteli.

Odpovědi na otázku č. 5 nebyly zcela specifikovány. Oslovení chtějí především motivovat další žáky k pokračování ve studiu hudby.

Na otázku č. 6 reagovali respondenti rozlišně. Pro některé se jejich nástroj stal pouze předmětem, na který učí hrát, jiní na svůj nástroj hrají nadále pro radost i mimo ZUŠ.

5 Učitelé (bývalí žáci)

Tato kapitola čerpá především z opovědí na dotazníky zaslané respondentům. Až na Drahomíru Satýnkovou a Danu Hamsovou je většina z uvedených osob současnými učiteli v ZUŠ Teplice. Mé rozhodnutí oslovit tyto pedagogy spočívalo především v potřebě poukázat na fakt, že škola si až do dnešních let stále vychovává vlastní pedagogy a mnozí z nich se i nadále inspirují ve vlastní výuce svými bývalými učiteli. Následující kapitola je ale především také o lidech, kteří velkou měrou přispěli k rozvoji školy a vychovali mnoho nadaných hudebníků.

Velmi přínosný mi byl rozhovor s bývalou učitelkou klavíru Drahomírou Satýnkovou, která měla možnost být žačkou zakladatele ZUŠ v Teplicích Aloise Sarauera. Rozhovorem mi poskytla cenné informace o historii školy až od jejích počátků. I skrze další dotazníky a rozhovor s Danou Hamsovou mi bylo umožněno nahlédnout do tehdejší výuky, poznat bývalé učitele ve vzpomínkách současných učitelů (jejichžáků) a získat tak i cenné srovnání jednotlivých etap školy s její dnešní podobou.

Bývalým žákem a do nedávna učitelem dechových nástrojů v teplické ZUŠ byl rovněž pak učitel Pavel Steigenhöfer, který byl žákem flétny u pana učitele Kováře. Ve výroční brožuře vydané k 65. výročí školy se uvádí jeho úspěch z roku 1970, kdy vyhrál druhé místo v ústředním kole LŠU. Bohužel jsem se s tímto člověkem nemohla spojit, proto ho uvádím alespoň zde. Dalším žákem (současným učitelem) byl Přemysl Chaloupka, který se na zobcovou a příčnou flétnu učil u paní učitelky Evy Ševčíkové.

Následující kapitoly nejsou řazeny podle žádného kritéria, připomínám pouze, že kromě prvních dvou zmíněných – Drahomíry Satýnkové a Dany Hamsové, jsou všichni dosud působícími učiteli v ZUŠ Teplice.

5.1 Drahomýra Satýnková

Po navrácení Aloise Sarauera jako ředitele a učitele do Teplic, se Drahomýra Satýnková (rozená Brožová) stala ve 13 letech jeho žačkou. Je tak jediná z dosud žijících pamětníků, která měla tu čest znát zakladatele školy jako žákyně a později i jako součást jeho pedagogického kolektivu. Z hodin si pamatuje, jak často hrála jeho nově napsané skladby, které se později staly velkou částí Sarauerova životního díla. V dalších letech

nastoupila na pedagogické oddělení, které bylo tehdy vedené ještě přímo v hudební škole. Vyučovali ji zde jak profesor Sarauer, tak učitelka klavíru Karla Bretová a později i její bratr Jaromír Brož (zminěný v kapitole 1.3). Z let, kdy byla žákyní, ráda vzpomíná na svého spolužáka Karla Noska. „*Chodil na hodinu hned po mně, na klavír k paní Karle Bretové. Oproti mně ale místo pedagogického oddělení studoval gymnázium.*“¹⁰²

Svou první pedagogickou zkušenost měla nejprve z dubské LŠU, kde nastoupila v roce 1960. Od roku 1965 učila na LŠU Teplice. Vzpomíná na těžké období, kdy jejich výuku ztěžovala politická činnost – politická školení v rámci režimu a brigády, kdy se svými žáky musela jezdit hrát na politické akce a koncerty. Často tyto akce bývaly v sobotu a neděli. V roce 1968 nastalo prověřování učitelů, kteří museli podepsat, zda souhlasí se vstupem vojsk Varšavské smlouvy, či nikoli. V tomto období byla Drahomíra Satýnková již vdaná za svého manžela Antonína Satýnka, se kterým s tímto faktem nesouhlasili. Jak sama řekla, byli černými ovce.

Ze školy odešla do důchodu ve svých 65 letech. Hudbě se však věnovala dál. Se svým nejmladším bratrem Václavem Brožem, který vystudoval ekonomii, ale byl dobrým hráčem na violoncello (hrál v Bendově komorním orchestru), založili nejprve duo, ke kterému se později připojili další hráči – houslistka Martina Prosková a tehdejší učitel matematiky na gymnáziu, který zastal hru violy. Drahomíra Satýnková byla už od malička obklopena hudbou. Její rodiče byli sice jen amatérskými hráči, ale o hudbu se rozhodně zajímali. Otec hrál na klarinet a maminka zpívala ve sboru. Její třetí bratr Zdeněk Brož začal později hrát na housle.

---

¹⁰²Rozhovor s Drahomírou SATÝNKOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

5.2 Dana Hamsová

Dana Hamsová byla pro studium hudby ovlivněna především svým otcem, který hrál na klavír a měl vlastní hudební uskupení, které čítalo šest hráčů a pravidelně pořádalo koncerty. Bohužel se pro tehdejší chudé poměry její otec nedostal na konzervatoř. Tento sen si splnila až jeho dcera Dana Hamsová, která po studiu základní školy nastoupila ve 14 letech na Pražskou konzervatoř v oboru akordeon a kytara. I ona zde však kvůli finančním důvodům a dojíždění z Teplic nemohla zůstat. Vrátila se do rodného města, kde nastoupila jako žákyně do tehdejší LŠU Teplice a dál se cvičila ve hře na své dva nástroje, aby nepřestala hrát a nezapomněla techniku. Na akordeon jí učil Jiří Kolář. Kytara ještě v LŠU neměla zřízené oddělení, proto byl pro ni speciálně obstarán učitel kytary¹⁰³ a následně bylo založeno kytarové oddělení. Při studiu si dálkově dodělávala konzervatoř v Praze.

Pedagogická činnost byla Daně Hamsové zpočátku zakázána z náboženských důvodů. Až do osvobození v roce 1989 se potýkala s těmito problémy velmi často. Od 17 let působila jako učitelka kytary a akordeonu v Kulturním a společenském středisku v Šanově, později v 18 letech začala učit v duchcovské LŠU, kde pracovala 14 let, ale i toto zaměstnání musela opustit kvůli zmíněným důvodům. Před listopadem roku 1989 pracovala jako archivářka not v Kolárově ulici.

Od roku 1990 až do roku 2015 (do svého důchodu) pracovala již na plný úvazek ve svém oboru – učitelství hry na akordeon a kytaru. Některá léta částečně učila i v ZUŠ Krupka, ale jejím hlavním působištěm byly Teplice. Ve své výuce a v didaktice se inspirovala především španělskou technikou. Ráda své žáky učila specifické španělské a kubánské hudbě, na kterou se oproti jiným učitelům kytary zaměřovala. Ve své pedagogice prosazovala trpělivý přístup k dětem, což se pak odráželo na velké pili jejich žáků a radosti ze hry. Sama ráda vzpomíná na jednu svou žačku: *„Tereza Pokorná byla velmi učenlivá žákyně, nastoupila již v šesté třídě základní školy a v ZUŠ Teplice absolvovala 2 cykly a jeden rok nástavby. Dávala jsem velký důraz na to, aby mé děti hrály na koncertech již od prvního ročníku, aby si zvykly na obecnost a postupně předváděly co umí. Zmíněná žačka do konce své hudební dráhy v ZUŠ odehrála celkem 199 koncertů!“*¹⁰⁴ Jedním ze specifík

---

¹⁰³Jméno učitele se nepodařilo zjistit.

¹⁰⁴Rozhovor s Danou HAMSOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

v učení paní Hamsové bylo, že pravidelně sdělovala počty odehraných koncertů svým žákům a tím je motivovala k dalším výkonům.

V hudební škole nejraději vzpomíná na komorní hru a kytarový soubor – její největší čítal až 16 členů. Sama se často podílela na tvorbě skladeb pro nejmenší žáky, aby si mohli například zahrát i drobné valčíky. Vzpomíná na svého kolegu kytaristu Václava Tůmu, se kterým se potkala již při své praxi v duchcovské LŠU, kde byl tehdy strašim žákem a Dana Hamsová ho chvíli učila, i přesto, že byla o několik let mladší. Václav Tůma si později doplnil odborné vzdělání na teplické konzervatoři a jako kolegové spolu řadu let působili.

5.3 Alena Hejdová

Alena Hejdová byla žákyní teplické ZUŠ v letech 1968–1974. Studovala hru na klavír u paní učitelky Ljuby Římanové. Prvním podnětem ke hře na klavír pro ni byli její rodiče. Její matka hrála v dětství na housle a otec příležitostně na akordeon. Hru na klavír v základní umělecké škole neukončila absolutoriem, protože se začala připravovat na přijímací zkoušky na teplickou konzervatoř, kde studovala u paní profesorky Ireny Černé. „*Samotné studium na této škole bylo velmi, alespoň pro mne (s odstupem času), oblíbené, čínorodé a inspirativní pro mé budoucí povolání.*“¹⁰⁵

V současné době i po celou pedagogickou činnost působí v ZUŠ Teplice. Během své pedagogické praxe na škole se pravidelně zúčastňuje metodických a interpretačních seminářů nebo kurzů v Litvínově, Praze a Brně. Své žáky doprovází na okresních, krajských a ústředních kolech soutěží ZUŠ, několikrát měla příležitost účastnit se se svými nejlepšími studenty (patří mezi ně například vynikající hráčka Sofie Popova) mezinárodních klavírních soutěží.

Inspiraci pro svou výuku čerpá ze vzpomínek na její vlastní hodiny vedené paní učitelkou Římanovou, ze zkušeností získaných na konzervatoři, ale nejvíce z hodin u pana

---

¹⁰⁵*Odpovědi na dotazník autorky: Alena Hejdová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

docenta Zdeňka Jílka z pražské AMU. V současné době se velmi inspiruje od lektorů, kterými jsou například Alena Vlasáková, Vanja Hanzlová-Krafová, nebo Ivan Klánský.

„Pro mne byl, a i stále je, můj nástroj velkým koníčkem i vzhledem k tomu, že stále hraji (korepetice všech nástrojů, včetně zpěvu), a pochopitelně i mimoprofesioním naplněním mého života.“¹⁰⁶

5.4 Markéta Loskotová

Učitelka klavíru Markéta Loskotová nastoupila do tehdejší LŠU Teplice jako žákyně v roce 1970. Její profesorkou klavíru byla paní Irena Škramlíková, o které jsem se ve své práci již několikrát zmínila, a která byla učitelkou řady klavíristů, kteří se později vydali na studium konzervatoře a mnozí z nich pokračovali v hudbě profesionálně. Markéta Loskotová na ní vzpomíná velmi ráda, a uznává ji jako učitelku, která podle jejích slov dokázala z žáka vytáhnout maximum, ale často to znamenalo proplakané hodiny a teror.

Inspirací pro studium klavíru i pro následnou pedagogickou činnost jí byla celá její rodina, která se rovněž zabývala hudbou a působila v učitelské sféře. Původem je z Plzně, její dědeček hrál na housle a byl pedagogem na Obchodní akademii v Plzni. Babička hrála na klavír a studovala balet. Její otec se zabýval divadelnictvím a hrou na klavír a matka byla učitelkou českého jazyka a hudební výchovy a několik let zpívala a hrála na housle. Linie hudebníků v této rodině pokračuje k dceři Markéty Loskotové Anetě, která studuje operní zpěv a herectví.

Konzervatoř studovala v Teplicích u paní profesorky Ireny Černé a po maturitě dva roky u Jaroslava Čermáka. Po ukončení studia začala rozšiřovat své hudební obzory pomocí kurzů a seminářů. Sama semináře považuje za velmi přínosné a inspirativní. V současné době pravidelně navštěvuje seminář v Litvínově, který se koná vždy v říjnu. Tento seminář zahájil roku 2017 svůj šestnáctý ročník ve spolupráci s německými partnery přehlídkou

---

¹⁰⁶Odpovědi na dotazník autorky: Alena Hejdová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

mladých klavíristů do 16 let ze ZUŠ Litvínov, Most, Teplice, Děčín, Jirkov, Klášterec nad Ohří, Aue, Annaberg, Zschopau a Stollberg. Cílem kurzů je předvedení praktických ukázek, dovedností a inspirací od známých klavírních pedagogů. V minulém ročníku to byli například MgA. Pavel Voráček, Mgr. Viktorie Hanzlíková Krafová, Ute Kleinschmidt a další.¹⁰⁷

Markéta Loskotová absolvovala v letech 2001–2002 čtyřsemestrální kurz v Metodickém centru Akademie múzických umění v Praze pod vedením docenta Františka Halase a docentky Aleny Vlasákové. V roce 2016 se zúčastnila cembalového kurzu v Kadani a opětovně i v letošním roce. Spolupracuje se zobcovými flétnami, kde má možnost uplatnit a ukázat své nově nabyté zkušenosti z hraní doprovodů na cembalo.

Svou pedagogickou činnost zahájila v Duchcově, kde působila tři roky, než přešla na Základní uměleckou školu do Teplic. Kromě výuky se v hojné míře věnuje korepeticím nejen v hudební škole, ale také na základních a středních školách v Teplicích, které mají své sbory. Příkladem může být středoškolský sbor při Gymnáziu Teplice Canzonetta pod vedením Květuše Martínkové, ve kterém působí jako korepetitorka již deset let od jeho založení nebo sbor Základní školy s rozšířenou výukou hudební výchovy Maršovská pod vedením Jany Ptáčkové, Heleny Mazzolini a Marcely Novákové.

„Být učitelem nástroje je velmi tvořivé, inspirující, ale i časově a psychicky náročné. Má práce je a byla vždy mým koníčkem po celý život. Sama si ráda zahraje při slavnostních příležitostech, jako jsou svatby, narozeniny a podobně. Inspirací jsou mi zmíněné kurzy, ale také přehlídky z různých soutěží.“¹⁰⁸

---

¹⁰⁷Víkendová klavírní seminář se soutěží. In: ZUŠ Litvínov [online]. Litvínov: ZUŠ Litvínov, ©2017 [cit. 2018-04-09]. Dostupné z: <http://zuslitvinov.cz/w/2017/10/vikendovy-klavirni-seminar-se-soutezi/>

¹⁰⁸Odpovědi na dotazník autorky: Markéta Loskotová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

5.5 Petra Rýčová

Petra Rýčová, současná učitelka houslí na Základní umělecké škole v Teplicích, studovala na zdejší škole hru na housle v letech 1987–1999 u paní učitelky a nynější ředitelky školy Jiřiny Němcové. Ve svém dotazníku zmiňuje, že i přes změnu povahy jejich vztahu na kolegyně, se ze společně prožitých dvanácti let v hodinách houslí mnohé přeneslo i do současnosti.

Ke studiu hudby byla motivována především díky rodině. Její matka osmnáct let tančila v teplické operetě a jejím partnerem byl koncertní mistr operetního orchestru a učitel houslí v tehdejší mostecké Lidové škole umění, kam Petru jako malou brával s sebou. „*Byl tím, kdo mi poprvé ukázal housle a v předškolním věku mě učil úplným základům hry, a také mě naučil noty a jakým prstem na které struně je hrát.*“¹⁰⁹ Díky tomu přišla do teplické ZUŠ již s jistými základními dovednostmi, které jí usnadnily následující studium.

I přes to, že byla v mnoha směrech vhodným adeptem k rozšíření svých schopností ve hře na housle na teplické konzervatoři a již v 6. třídě na základní škole se začala připravovat na talentové zkoušky, nakonec se osobně rozhodla jít studovat na Gymnázium Teplice. „*Mezi moje oblíbené činnosti totiž nepatřila jen hra housle a zpívání ve sboru, ale i studium matematiky a dalších předmětů, které se na konzervatoři neučí.*“¹¹⁰ Ve hraní na housle však pokračovala a absolvovala i druhý cyklus studia na ZUŠ Teplice. Po maturitě využila studium houslí při talentových zkouškách na studium Pedagogické fakulty Univerzity Hradec Králové pro obor učitelství matematiky a hudební výchovy pro střední školy. Studium však z osobních důvodů nemohla dokončit a vrátila se do Teplic, kde v roce 2001 nastoupila na teplickou konzervatoř a v roce 2007 úspěšně absolvovala hru na housle.

Svou první pedagogickou zkušeností prošla již během svých studií na konzervatoři, kdy jeden rok učila v Základní umělecké škole Bílina. Poté působila v soukromém hudebním školství, kde získala hodnotnou praxi i v manažerské práci. Několik let také učila v děčínské ZUŠ. V Základní umělecké Teplice učí od května roku 2014 a zároveň od roku 2016 v ZUŠ Krupka. Před tím, než se plně zavázala výuce v hudebních školách, hrála v mnoha

---

¹⁰⁹Odpovědi na dotazník autorky: Petra Rýčová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

¹¹⁰Odpovědi na dotazník autorky: Petra Rýčová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

orchestrech. Po maturitě na konzervatoři nastoupila do Severočeského divadla v Ústí nad Labem a působila tam po osm sezón. Několik let hraje pravidelně jako hostující členka skupiny 2. houslí na koncertech Severočeské filharmonie Teplice. V rámci různorodých hudebních projektů se setkala i s dalšími orchestry a hudebníky z celé ČR a absolvovala mnoho zahraničních turné.

Ve svém pedagogickém přístupu se snaží čerpat stále nové zkušenosti, a to buď vlastním samostudiem a hledáním informací, především hudebních videí na internetu, nebo absolvováním kurzů s významnými houslovými pedagogy. *„Za velkou výzvu považuji, v dnešní době, u houslí každého žáka udržet alespoň do konce 1.cyklu. Zejména housle, jejichž hezký zvuk a čistou intonaci musíte trpělivě a soustavně hledat, jsou bez nadsázky nástrojem zušlechťujícím osobnostní kvality člověka.“*¹¹¹ Její současnou hudební náplní je hraní duet s nejpokročilejšími žáky, účinkování na koncertech školy a příležitostné hraní ve filharmonii či v jiném orchestru.

5.6 Nikola Senická

Nikola Senická, současná učitelka kytary, začala studovat svůj nástroj v ZUŠ Teplice v roce 2013. Nejprve hrála u paní učitelky Dany Hamsové a později u Bohdany Jirošové (dnes Sanktusové). Během svých let na teplické ZUŠ rozvíjela své schopnosti jak v sólové hře, tak ve hře komorní, kterou podněcovala především paní učitelka Sanktusová, která vedla kytarový soubor skládající se z 12 kytaristů a četná menší uskupení, dua, tria, kvarteta apod. Vzpomínka Nikoly Senické patří především kvartetu, které si později začalo neoficiálně říkat GüMaSeTo. Tento název tvořil počáteční slabiky příjmení hráčů, kterými byli Lukáš Gühl, Karel Mařík, Nikola Senická a Laura Tomášková. Tito hráči se s kvartetem několikrát zúčastnili krajských soutěží, kde získali první místa v komorní hře. Rovněž

---

¹¹¹ Odpovědi na dotazník autorky: Petra Rýčová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

vystoupili na kytarové soutěži komorní hry v Hradci Králové s názvem Hradecké Guitarreando, kde byli oceněni čestným uznáním.

V dotazníku vzpomíná na své první hudební kroky, ke kterým ji inspirovala zejména její rodina. „*Už od malička jsem říkala, že chci hrát na kytaru. Nejdřív jsem měla dětskou plastovou kytaru a jelikož jsem si s ní fakt často hrála, rodiče mě přihlásili do ZUŠ. Určitě mě k hudbě přivedl i můj otec, který mi jako malému dítěti zpíval ukolébavky za doprovodu kytary na dobrou noc.*“¹¹² Po absolvování ZUŠ Teplice v roce 2012 byla přijata na teplickou konzervatoř, kde rozvíjela své kytarové schopnosti nejprve u profesora Františka Jirmala a později u Jana Záruby. Svou techniku ve hře na kytaru si dvakrát prohloubila na kytarových kurzech Open Guitar Festival, který se každoročně koná v historických prostorách gotického hradu Křivoklát. Kurzy zahrnují výuku předních pedagogů v oboru a renomovaných českých a zahraničních kytaristů.

Její první pedagogickou zkušeností byla soukromá výuka, ke které se dostala prostřednictvím svého studia na konzervatoři. Příležitost k praxi na základní umělecké škole, se jí naskytlá nejprve v Dubí, kde nahrazovala zdejší paní učitelku Ladovou, která byla v té době na mateřské dovolené. Po této praxi se rozhodla nastoupit na Základní uměleckou školu Teplice, kde v současné době učí a vidí toto prostředí i jako své budoucí působiště. „*V pedagogické kariéře bych chtěla dosáhnout úspěchů v podobě žáků, kteří by pokračovali ve studiu na konzervatoři*“¹¹³

---

¹¹²Odpovědi na dotazník autorky: Nikola Senická. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

¹¹³Odpovědi na dotazník autorky: Nikola Senická. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

5.7 Jaroslava Wernerová

Jaroslava Wernerová nastoupila do ZUŠ Teplice v roce 1994 jako žákyně klavíru k paní učitelce Ivě Davidové. Hru na klavír zde zakončila absolutoriem v roce 2003. I dnes, když je jejich vztah již na kolegiální úrovni, obě rády vzpomínají na společné hodiny klavíru, kdy po odvedené práci na konci hodiny dostávala Jaroslava Wernerová prostor k předvedení vlastní tvorby.

Její další studium pokračovalo na teplickou konzervatoř, kterou absolvovala v roce 2009 a rozhodla se vydat cestou pedagogické dráhy. *„Začátky byly poměrně krušné. Když jsem v roce 2009 vycházela z konzervatoře, bylo klavíristů dost (dnes je situace zcela opačná) a chvíli se zdálo, že obor, v němž jsem se tak dlouho pohybovala, nebude v mém kraji vůbec uplatněn.“*¹¹⁴ V prvním roce své pedagogické praxe našla uplatnění na třech školách a začala učit klavír v Teplicích, Ústí nad Labem a v Dubí. Druhým rokem se její působení zúžilo jen na Ústí nad Labem a Teplice. Nakonec dostala nabídku plného úvazku v Teplicích. V Základní umělecké škole Teplice zastala výuku klavíru, keyboardu, hudební nauky, přípravné hudební výchovy, estetické výchovy a účastnila běžných korepetic žáků. V současné době jí zůstala výuka klavíru a nového předmětu – klavírního semináře.

Ke hře na klavír a muzikantství měla Jaroslava Wernerová sklony již od malička. *„Když mi byly 4 roky, naši mě a sestře k Vánocům koupili malý keyboard (tehdy dovezený z NDR, u nás to ještě nebylo k dostání). Ihned jsem k té hračce přilnula a od té doby vlastně hraji. Ve školce si taktéž paní učitelka všimla, že mám hudební nadání a tíhnu k pianinu, které v herně stálo.“*¹¹⁵ Tyto první signály talentu pro hudbu vyvolaly podnět v jejich rodičích k přihlášení do Základní školy s rozšířenou výukou hudební výchovy, která měla v té době sídlo v ulici Čs. dobrovolců (dnes v ulici Maršovská pod názvem ZŠ Maršovská). V této škole byla povinná hra na nástroj, a protože škola byla a dodnes je propojená s teplickou ZUŠ, dostala se Jaroslava Wernerová ke studiu klavíru.

Během své pedagogické praxe často komponovala vlastní hudbu nejrůznějších žánrů a v rámci výuky tyto skladby aranžovala jak pro sólový klavír, tak komorní uskupení

---

¹¹⁴Odpovědi na dotazník autorky: Jaroslava Wernerová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

¹¹⁵Odpovědi na dotazník autorky: Jaroslava Wernerová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

s dalšími nástroji. Na otázku v dotazníku, čeho by ve své kariéře pedagoga i hudebníka chtěla dosáhnout, odpověděla: „*Po zralé úvaze za ty roky mohu říct, že nechci dosáhnout velkolepé kariéry za každou cenu. Nechci být učitelem, který pro to, aby jeho žáci vyhrávali prestižní soutěže, neváhá obětovat veškerý svůj čas i důstojnost.*“¹¹⁶ Záleží jí především na tom, aby děti na svá léta v hudebce rády vzpomínaly a odnesly si to dobré. „*Hlavním cílem ZUŠ je vychovávat mladé muzikanty, které jejich nástroj baví. Ač se to nemusí tak jevit, právě tento cíl je mnohdy velmi obtížné splnit.*“¹¹⁷

---

¹¹⁶*Odpovědi na dotazník autorky: Jaroslava Wernerová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

¹¹⁷*Odpovědi na dotazník autorky: Jaroslava Wernerová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.*

Závěr

Cílem mé práce bylo vytvoření uceleného pohledu na historii a současnost Základní umělecké školy Teplice, přehledu významných hudebních absolventů pokračujících v hudební dráze a absolventů, kteří se později stali hudebními pedagogy této školy.

Při formování historie mi nejvíce pomohly výroční brožury, které pojednávaly souhrnně o počáteční historii školy a následně o stavu školy v konkrétních letech, ke kterým se brožura vázala. Dalším cenným zdrojem mi byl rozhovor s bývalou žákyní a posléze učitelkou v teplické ZUŠ Dagmar Satýnkovou, která většinu historie této školy prožila osobně a předala mi tak své nenahraditelné vzpomínky. Při hledání významných absolventů a učitelů, kteří byli rovněž žáky školy, mi poskytly přínosné informace výroční brožury, ve kterých byly zahrnuty seznamy žáků, kteří získali ocenění na hudebních soutěžích, seznamy absolventů, pokračujících v hudebním studiu a seznamy učitelů v jednotlivých hudebních oborech.

Absolventy, které jsem pro svou práci vybrala, jsou: Vladimír Leixner, Karel Nosek, Václav Krahulík, Pavel Kloub, David Holý, Martin Zbrožek, Ivan Šoltys, Anna Hlavenková, Petr Šotta, Jaroslav Sochor, Erich Knoblauch, Jiří Brynda. O většině vybraných osobností bylo k dispozici jen omezené množství informací. V tištěných zdrojích jsem o nich nenalezla téměř žádné zmínky a byla jsem nucena spolehnout se na informace dostupné z internetu. U dosud žijících osob jsem se z velké části opírala o odpovědi uvedené v dotazníku, který jsem vybraným osobnostem zaslala. Za úspěch považuji, že kromě Františka Kuncla mi respondenti odpověděli a dotazník vyplnili, popřípadě poslali životopis (David Holý).

Učitelé, kteří byli bývalými žáky školy, jsou všichni z uvedených v mé práci kromě Přemysla Chaloupky a Pavla Steigenhöfera, se kterými se mi bohužel nepodařilo navázat kontakt. Většinu informací o těchto oslovených jsem čerpala z odpovědí na dotazníky, osobní korespondence a z nestrukturovaných rozhovorů v případě Drahomíry Satýnkové a Dany Hamsové.

Problémem při vypracování práce mi byl velký nedostatek informací o historii teplické ZUŠ, o které dosud nebyla vydána žádná tištěná publikace a její existence je jen zřídka

zahrnuta do informačních publikací Teplic. Musela jsem se tedy spolehnout na informace dostupné z výročních brožur, rozhovorů, vyplněných dotazníků a internetových zdrojů.

Domnívám se, že cíl práce, který jsem si na začátku své práce stanovila, byl i vzhledem k problémům, které výše uvádím, naplněn. Podařilo se mi zpracovat téma osvětlující fakta, která nebyla doposud nikým zpracována, a vytyčila jsem tak významné body v historii a osazenstvu Základní umělecké školy Teplice, které mohou být základem pro další práce zabývající se tématem nejen této konkrétní hudební instituce, ale hudebního školství vůbec. Zároveň jsem přesvědčena, že má práce bude dobrým materiálem pro teplickou ZUŠ při zpracovávání dalších zpráv o historii školy a možným zdrojem pro ucelení blížícího se stoletého výročí této školy.

Závěrem bych ráda konstatovala, že tato práce je velmi přínosná a obohacující i pro mě. Během vypracovávání jednotlivých částí jsem získávala mnoho inspiračních podnětů v hudebním a pedagogickém odvětví. Zároveň jsem touto prací ucelila své vlastní působení na této škole, na které jsem bývala žákyní. Práce mi dala velmi cennou představu o různorodém naplňování hudebních cílů, které se pojí s učitelskou praxí.

Bibliografie

Prameny

30 let hudební školy "Viléma Kurze" V Teplicích. ZUŠ Teplice, 1956.

50 let Lidové školy umění v Teplicích. Teplice, 1976.

65 let Základní umělecké školy v Teplicích. Teplice, 1991.

70 let hudební školy v Teplicích. Teplice, 1996.

Odpovědi na dotazník autorky: Ivan Šoltys. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Pavel Kloub. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Václav Krahulík. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Jaroslava Wernerová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Erich Knoblauch. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Martin Zbrožek. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Markéta Loskotová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Nikola Senická. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Alena Hejdová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Anna Hlavenková. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Jiří Brynda. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Petra Rýčová. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Petr Šotta. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Odpovědi na dotazník autorky: Jaroslav Sochor. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Vlastní životopis Davida Holého. Soukromý archiv autorky. Teplice, 2018.

Rozhovor s Drahomírou SATÝNKOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

Rozhovor s Danou HAMSOVOU – 30. 3. 2018, Teplice

Rozhovor s Jarmilou NĚMCOVOU – 2017–2018, Teplice

NĚMCOVÁ, Jarmila. *Koncepce rozvoje školy*. Teplice, 2012.

NĚMCOVÁ, Jarmila. *Pravidla pro hodnocení ředitelů škol a školských zařízení zřizovaných Ústeckým krajem: Sebehodnotící formulář*. Teplice, 2017.

NĚMCOVÁ, Jarmila. *Návrh dalšího vývoje školy z pohledu ekonomiky a predikce počtu dětí, žáků, studentů v dané lokalitě regionu*. Teplice, 2009.

NĚMCOVÁ, Jarmila. *Dlouhodobý záměr rozvoje školy na období 2004–2008*. Teplice, 2004.

Literatura

HANZLÍK, Jan. Architektonické soutěže na přelomu 19. a 20. století v Teplicích a okolí. Zadavatelé, účastníci, průběh a společenský kontext. *Monumentorum Custos*. 2012, **2011**, 11-34. ISSN 1803-781X.

ČERNUŠÁK, Gracian, Bohumír ŠTĚDRONĚ a Zdenko NOVÁČEK. *Československý hudební slovník osob a institucí: Svazek druhý M-Ž*. Praha: Státní hudební nakladatelství, 1965.

Historie a současnost: Severočeská filharmonie Teplice. 1. Teplice: Severočeská filharmonie Teplice, 2008. ISBN 978-80-254-2559-6.

BARTOŠOVÁ, Šárka. *Instruktivní literatura pro klavír v tvorbě skladatelů působících v Brně*. Brno, 2012. Magisterská práce. Janáčkova akademie múzických umění v Brně. Vedoucí práce Josefa Hloušková.

MIHULKOVÁ, Šárka. *Vybraná instruktivní literatura pro klavír v díle českých autorů 20. století*. Praha, 2012. Bakalářská práce. Univerzita Karlova, Pedagogická fakulta, Katedra hudební výchovy. Vedoucí práce Věra Kopecká.

ČECHOVÁ, Zdeňka. *Základní umělecké školství v ČR a jejich pedagogové*. Praha, 2011. Bakalářská práce. Fakulta sociálních věd. Vedoucí práce Arnošt Veselý.

Architektonické soutěže v letech 1900–1914. HANZLÍN, Jan, Jana ZAJONCOVÁ a Lenka HÁJKOVÁ. *Teplice: architektura moderní doby. 1860–2000 / Teplitz: Architektur der modernen Zeit. 1860–2000*. 1. Ústí nad Labem: NPÚ, ÚOP v Ústí nad Labem, 2016, s. 111. ISBN 978-80-85036-66-4.

Internetové zdroje

Anna Hlavenková [online]. [cit. 2018-02-11]. Dostupné z: <http://www.annahlavenkova.cz/>

Antonín Hromádka. *Internetová encyklopedie dějin Brna* [online]. Brno: Irena Loskotová, 2004 [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: http://encyklopedie.brna.cz/home-mmb/?acc=profil_osobnosti&load=6550

Gala-tea míří "do světa". In: *Ozvěny Slatiňan* [online]. Slatiňany: OkÚ Chrudim, ©1999-2008 [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: Nový koření [online]. [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: <http://novykoreni.sweb.cz/>

Guitar Arte Trio [online]. 2015 [cit. 2018-02-24]. Dostupné z: <http://guitarartetrio.webs.com/>

Jaroslav Kocián. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Jaroslav_Kocian

Katedra hudební výchovy: Václav Krahulík. *Pedagogická fakulta: Univerzita J. E. Purkyně v Ústí nad Labem* [online]. Ústí nad Labem: Pedagogická fakulta UJEP [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: <https://www.pf.ujep.cz/khv/vaclav-krahulik>

Konzervatoř Teplice: Státní konzervatoř v Teplících. *Český hudební slovník* [online]. Teplice: Konzervatoř Teplice, 2006 [cit. 2017-11-12]. Dostupné z:

http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003698

Krahulík, Václav. *Český hudební slovník osob a institucí* [online]. Brno: Ústav hudební vědy Filozofické fakulty Masarykovy univerzity, 2011 [cit. 2018-02-03]. Dostupné z: http://www.ceskyhudebnislovník.cz/slovník/index.php?option=com_mdictionary&task=record.record_detail&id=1003827

Martin Zbrožek. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2018-02-08]. Dostupné z: https://cs.wikipedia.org/wiki/Martin_Zbro%C5%BEEK

Melodymakers [online]. ©2012 [cit. 2018-02-08]. Dostupné z: <http://www.melodymakers.cz/>

Musica festiva di Praga [online]. Praha: Gabriela Plachá [cit. 2018-02-06]. Dostupné z: <http://www.musicafestiva.eu/>

Naima. In: *Czechmusic.net: Průvodce českou a slovenskou hudbou* [online]. 2012 [cit. 2018-02-08]. Dostupné z: <http://www.czechmusic.net/band.php?id=587-Naima>

Nord Big Band [online]. Litvínov: Nord Big Band, ©2003-2009 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: <http://www.northbigband.com/>

Nový koření [online]. [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: <http://novykoreni.sweb.cz/>

Quartetto Telemann [online]. ©2006-2010 [cit. 2018-02-07]. Dostupné z: <http://www.quartettotelemann.net/>

Strunovrat [online]. ©2013 [cit. 2018-02-15]. Dostupné z: <http://www.strunovrat.cz/>

Sochor, Jaroslav: *Náš tým. ZUŠ Litvínov* [online]. Litvínov: ZUŠ Litvínov, ©2017 [cit. 2018-02-25]. Dostupné z: http://zuslitvinov.cz/w/our_team/jaroslav-sochor/

Teplice: Historie. In: *Wikipedia: the free encyclopedia* [online]. San Francisco (CA): Wikimedia Foundation, 2001- [cit. 2017-11-12]. Dostupné z: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Teplice#Hospod.C3.A1.C5.99stv.C3.AD>

Vladimír Leixner: Životopis. *Osobnosti.cz* [online]. [cit. 2018-02-04]. Dostupné z: <https://zivotopis.osobnosti.cz/vladimir-leixner.php>

Vladimír Šavel. *Vladimír Šavel* [online]. Švýcarsko: Webnode, 2011 [cit. 2017-11-19]. Dostupné z: <http://www.savel.cz/vladimir-savel/>

ZUŠ Teplice má 90 let!: Zpravodajství Teplicka. In: *ITEPLICE.CZ* [online]. Teplice: Agentura IS, 2018 [cit. 2018-04-09]. Dostupné z: http://iteplice.cz/zpravy_zus_teplice_ma_90 лет!.html&x=

Víkendová klavírní seminář se soutěží. In: *ZUŠ Litvínov* [online]. Litvínov: ZUŠ Litvínov, ©2017 [cit. 2018-04-09]. Dostupné z: <http://zuslitvinov.cz/w/2017/10/vikendovy-klavirni-seminar-se-soutezi/>

O festivalu. *Festival Euro Art Praha* [online]. Praha: VIZUS, ©2018 [cit. 2018-04-10]. Dostupné z: <http://www.euroart.cz/o-festivalu/>

Stručný vývoj uměleckého školství. In: *ZUŠ Železný Brod* [online]. [cit. 2018-04-14]. Dostupné z: <https://www.zus-zelbrod.cz/index.php/skolni-dokumenty/21-strucny-vyvoj-umeleckeho-skolstvi>

ČERVÁK, Patrik. *Nosek, Karel*. Brno, 2017. Dostupné také z: https://is.muni.cz/el/1421/podzim2017/VH_700a/um/1_11/Nosek_Cervak.pdf

Přílohy

Dotazník 1

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?
2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek Vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve Vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?
3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?
4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?
5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?
6. Co považujete za svůj umělecký nebo pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

Václav Krahulík

- 1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?**

Na školu v Teplicích vzpomínám rád. Tehdy jsem to možná tak nevnímal, měl jsem přísnou paní učitelku, která vyžadovala soustavnou přípravu. Nemohl jsem např. jezdit na „školy v přírodě“ (kdysi trvaly tři neděle), protože bych nemohl cvičit na klavír.

- 2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?**

Volbou dráhy profesionálního hudebníka jsem se zabývat nemusel, vše bylo „nalajnované“ mým tatínkem. Na zmiňované škole také učil (kytary), takže mě měl pod dohledem.

- 3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?**

Od šesti let jsem navštěvoval ústeckou LŠU. Tatínek učil v Teplicích a jako kolega paní Ireny Škramlíkové věděl o jejích kvalitách. Prosadil tedy (maminka nechtěla abych jezdil sám vlakem), abych přerušil ve dvanácti letech docházku do ústecké LŠU a přestoupil do teplické školy ke zmíněné učitelce. Díky vynikajícímu vedení paní učitelky jsem vyhrál 1. místo v ústředním kole soutěže LŠU v Kroměříži. Následně jsem byl přijat ke studiu na Konzervatoři v Teplicích. Tři roky, které jsem u učitelky Škramlíkové absolvoval, považuji za zásadní pro další můj hudební vývoj. Dnes můžu jen litovat, že jsem k ní nechodil déle.

- 4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?**

Do Teplic jezdím často, spolupracuji se Severočeskou filharmonií i s Konzervatoří. Na ZUŠ Teplice jsem byl před rokem pozván na koncert k oslavě výročí školy.

- 5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?**

Rád vzpomínám na uvedenou soutěž v Kroměříži. Byl jsem tam s kamarádem Honzou Spěvákem, který chodil ke stejné učitelce. Soutěžil ve vyšší kategorii, než by měl, protože v nižší nebyl postup, a přesto vyhrál. Když dokončil svůj výstup Chopinovou etudou, tak lidé vstávali a hlasitě vykřikovali. Příhoda dokresluje velké pedagogické umění paní Ireny Škramlíkové.

- 6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?**

Největší radost mi dělá hudba sama. Díky nezměrné vytrvalosti mého tatínka Václava Krahulíka, který mi od kolébky hrál na kytaru a učil mne poslouchat symfonickou, varhanní a jazzovou hudbu či skladby J. Ježka a dohlížel na mne později při cvičení, jsem postupně získal velkou lásku k hudbě. Bod zlomu – jak tatínek říkával: „musí ti naskočit motor, hudba musí být jako droga“ – u mne nastal až ke konci prvního roku studia na konzervatoři.

Vzpomínám na poslední den ve škole v prvním ročníku konzervatoře po vydání vysvědčení, kdy všichni spolužáci už byli ze školy pryč a někde oslavovali a já seděl u klavíru a cvičil jsem Lisztovu Sonátu. Díky hudební univerzalitě, ke které mě otec vedl, jsem si mohl během svého hudebního života zahrát na velmi rozličných akcích – v jazzových klubech (Jazz Dock), na klavírních koncertech s filharmonii (Gdaňsk), na recitálech autorských skladeb (Paříž), na popových koncertech s D. Deylem a Epoqe kvartetem či na koncertech s orchestrem Radka Baboráka. Hudební život přináší dva velké světy – vnitřní, intimní a vnější – setkávání se s lidmi, ať už posluchači, nebo skvělými muzikanty, od kterých se vždy máte co naučit a kteří vás inspirují. Nevím, co bych si mohl přát víc...

Pavel Kloub

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?

Jak stojím dole před koncertním sálem a mám pěknou trému, protože skladbu J. Dowlanda jsem ještě neměl tak docela usazenou. Teplickou ZUŠ jsem navštěvoval v době, kdy byla ještě lidovou školou umění. Ředitelkou byla tehdy paní Dagmar Kondrová a měl jsem to štěstí, že jsem chodil k Václavu Krahulíkovi. Lichotilo mi, že mi hned škola půjčila mistrovský nástroj od Hugo Schneidera. Václav Krahulík byl velkorysý, také ale vyžadoval od svých žáků, aby plnili to, co jim zadal. Jeho syn (Václav Krahulík jun.) právě navštěvoval výuku klavíristky Ireny Škramlíkové, takže na nás úspěšně uplatňoval její metodické postupy

2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?

Určitě ano, protože V. Krahulík mne naučil pracovat se skladbou, jak se ji naučit po částech a zapamatovat si ji. Bylo to nutné, protože jsme s Ivanem Šoltysem (Děčín) jezdili téměř v každém roce na nějakou kytarovou soutěž.

- 3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?**

Václav Krahulík. Byl to skvělý muzikant i aranžér, díky němu jsem se nebál cokoliv si upravit. Navštěvoval jsem tehdy SPD (studium pro dospělé), takže nikoho dalšího jsem neměl čas poznat. To až později, kdy jsem pracoval jako hudební dramaturg krajské agentury, a ještě potom později na ministerstvu školství, kam jsem přišel jako ředitel odboru uměleckého vzdělávání. Znal jsem pedagogy teplické konzervatoře, paní E. Ševčíkovou, Rudolfa Zelenku...

- 4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?**

Bohužel už ne, ale udržuji si informační přehled „na dálku“.

- 5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?**

Bohužel nemám, prostě jsem tam chodil rád a s nadšením...Byla to doba, kdy jsem jezdil k panu Krahulíkovi do Teplic, o víkendech často i k němu domů, studoval jsem na fakultě, pravidelně jsme zkoušeli s kvartetem (hoboj, housle, violoncello a kytara), učil jsem kytaru v LŠU Ústí nad Labem a v pátek ještě v mojí „mateřské“ LŠU v Chomutově. Dnes nechápu, jak jsem to všechno zvládnul...

- 6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?**

Prostředí LŠU a ZUŠ mne vždycky zajímalo, po fakultě (Čj-Hv) jsem pracoval jako ředitel ZUŠ v Ústí nad Labem a na Praze 4, potom jsem si na dvacet let odskočil na ministerstvo školství, abych se zase vrátil do inspirativního prostředí ZUŠ – v tuto chvíli pracuji v ZUŠ Ilji Hurníka v Praze 2, kde jsem moc spokojený.

Martin Zbrožek

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplicích?

Víte, pro mě jsou všechny tyto vzpomínky a s nimi spojené pocity naprosto výjimečné. Byl jsem opravdu, jak se říká, v sedmém nebi. Díky bohu jsem byl totiž obdařen nejen hudebním talentem, ale vůbec tvůrčím duchem. Takže příchod na hudebku pro mě znamenal velmi přirozené rozvíjení toho, co jsem já sám v sobě začal objevovat za laskavé pomoci pánů učitelů a paní učitelek LŠU právě v Teplicích. Ani se to snad nedá slovy přesně vyjádřit, byl jsem dítě, tzn. velmi citlivé vnímání a hudba, která si nacházela mne stejně, jako já ji, to vše ještě umocňuje. Myslím, že to nepřeženu, když vyslovím pohádkový příměr: vlastně jsem si připadal asi, jako Harry Potter v Bradavicích... (byl jsem tam, jak doma). A všichni učitelé byli pro mě kouzelníci, kterých jsem si moc vážil, a tak jsem to vnímal i naopak, měl jsem pocit, že i oni mě rádi vidí. Takže, jak jsem předeslal, sedmé nebe pro takové dítě, jakým jsem byl...

2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?

Vnímám tedy tehdejší Lidovou školu umění (LŠU) v Teplicích nejen jako počátek své hudební kariéry, spíš jako prostředí, kde hlavním posláním bylo snít, kouzlit a čarovat. Proto byla pro mne tato škola absolutně zásadní při rozhodování, jak se chci rozvíjet dál. Pro mě to bylo dost jasné, hned jak to šlo, tzn. ve svých čtrnácti letech jsem byl přijat na konzervatoř rovněž v Teplicích, což znamenalo vlastně navštěvovat dál i tuto budovu (LŠU), protože tehdy to bylo vše úzce propojené.

3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?

Vzpomínám si asi skoro na všechny tehdejší zúčastněné. Jedna z prvních mých učitelek houslíček byla tehdy mladá paní Kolenová (před ní ještě jedna, jejíž jméno si teď nevybavuji), ale to bylo jen krátce, protože velmi záhy o mě projevil zájem sám tehdejší ředitel školy pan Vlastimil Musil. To víte, byl jsem dítě, takže se mnou moc nikdo

nedebatoval, ale vycítil jsem, že ke změně dochází z jakýchsi pozitivních důvodů, nebylo to za trest, všichni kolem se usmívali, to si pamatuji. Tak se stalo, že jsem přišel k panu Musilovi, a to byla nádhera. On byl prostě tělem i duší velký muzikant a našel ve mně kamaráda pro muzicírování, to byla pohádka. Opravdu jsme se spolu radovali a náležitě si to užívali. Vycházel jsem z hodin vždycky, jako bych se probudil ze snu, čas pro nás vždycky přestal existovat, byli jsme hluboce ponořeni do tajů hudby...co k tomu víc říct? Vzpomínám si na paní učitelku Škramlíkovou, na pana Havlase i na jeho ženu, na pana Říhu, ale taky na Jarmilu Zomerovou, ta se mnou korepetovala, byli jsme přátelé. Také pan učitel Krahulík se zapsal do mé paměti, učil kytaru. A všechny další jsem měl moc rád...

**4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice?
Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?**

Do Teplic pravidelně přijíždím, je to přeci jen mé rodiště a mám zde oba rodiče, kteří se opět díky bohu těší plnému zdraví. Současné hudební dění tohoto nádherného, historického, lázeňského města mě určitě zajímá a těší, nemohu však říct, že bych ho stačil pravidelně sledovat. Vždy jsem rád, když mohu zdejší hudebnost a kulturnost osobně podpořit.

5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?

Je toho moc na co vše si vzpomínám. Už jenom na tu zvláštní magickou atmosféru, kdy jsem se, jako mladiček, zdržel v „lidušce“ do podvečerních hodin, kdy se škola pomalu začala nořit do šera a bylo zde slyšet už jen poslední doznívající tóny toho kterého dne. Zůstali jsme totiž někdy s panem učitelem Musilem i po vyučování, abychom spolu dál pokračovali v „muzicírování“. Doprovázel mě vždy na piano, ač nedokonale (byl to hlavně houslista), ale s velkou chutí. A já hrál a hrál, „až se hory zelenaly“! Byly to nádherné, inspirativní, spirituální momenty, které se mi z paměti, a hlavně ze srdce asi nikdy nevymažou, za což jsem panu Musilovi i celé hudebce velmi vděčný. Jezdili jsme spolu po soutěžích, což znamenalo setkávání a konfrontace s talentovanými kolegy celé republiky, ale i ze světa (Kociánova houslová soutěž). Už jen to samotné cestování bylo velké dobrodružství. Taky jsme mívali komorní hru, kde jsme se setkávali my žáci školy a komunikovali jsme spolu mezinárodním hudebním jazykem, což nás bavilo a zároveň esteticky rozvíjelo a obohacovalo.

Ještě jedna úsměvná vzpomínka. Nacvičovali jsme jednou s korepetitorkou Jájou Zomerovou duo pro housle a klavír B. Smetany „Z domoviny“ a nebyli jsme si najednou jisti tempem jedné z částí této skladby. Vedle ve třídě učil právě pan Musil, tak to bylo skvělé, protože jsme to mohli hned zkonzultovat. Vběhl jsem tedy k němu do třídy s otázkou na rtech, jak rychle by to asi mělo být? Milý pan učitel se na mě otočil, rozpřáhl ruce a s velkým úsměvem zvolal památnou odpověď: „NO, ČESKY!“ Zůstal jsem v úžasu, nic víc neřekl, nebylo třeba. Vrátil jsem se ke korepetitorce a s úsměvem jsme hráli dál...

6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

Nyní hraju s Melody Makers, bandem pana Ondřeje Havelky, se kterým jsme také viděli kus světa (New York, Chicago, Londýn, Paříž, Berlín, Mnichov, Brusel apod.). Několikrát jsme hráli na plese Vídeňských Filharmoniků. Učil jsem malé děti hru na housle dokonce v thajském Bangkoku, kde jsem si vybudoval renomé dobrého učitele houslí. Učil jsem klasické i jazzové housle dlouhá léta na KJJ v Praze. Zúčastňuji se pravidelně, jako lektor, Letní jazzové dílny ve Frýdlantu. Učím divadelní improvizaci na katedře Nonvebálního divadla na pražské HAMU. Moc si považuji svůj projekt „Bach_330“, který jsem vytvořil k 330. výročí narození J.S. Bacha. (Zde interpretuji Bachovy sonáty a partity pro sólové housle a také své skladby). Mám radost, že se i můj nejmladší ze synů začíná učit hrát na housličky a já mohu být u toho a vychutnávat si opět ty nádherné začátky. Všeho toho si považuji a jsem šťasten, že můj umělecký život je tak pestrý. To, čeho bych chtěl ještě dosáhnout, se týká opět houslí a tudíž kořenů, které sahají právě až na půdu zmíněné ZUŠky v Teplicích. Chtěl bych na sobě ještě natolik zapracovat, abych se mohl navrátit ještě více ke klasice, k sólovému koncertování. Je to v mém věku možná bláznovství, ale cítím v sobě tento druh přetlaku. Takový sen, vrátit se k tomu, do čeho jsme se před lety s láskou nořili za nekonečných pohádkových podvečerů s panem Musilem v teplické LŠU.

Ivan Šoltys

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?

Studium v Teplicích na LŠU jsem absolvoval již jako dospělý v roce 1978, nebo 1979, kdy mi již bylo 22 let. Byl jsem v ročníku studia pro dospělé.

2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek Vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve Vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?

Studium na LŠU Teplice vnímám jako počátek mojí hudební kariéry. Chtěl jsem být kytaristou, ale v té době jsem již svojí profesi měl (řezník).

3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?

Mým učitelem hry na kytaru v Teplicích byl Václav Krahulík. Připravil mě na soutěž kytaristů v Příbrami, kde jsem vystoupil se skladbou Cvičená opička. Ale více si cením jeho práce při přípravě k talentovým zkouškám na konzervatoř. Jiné učitele jsem na LŠU neznal.

4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?

Kontakt se ZUŠ Teplice neudržuji (občasný kontakt s Františkem Jirošem, profesorem teplické konzervatoře).

5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?

Vzpomínky mám jen na dálkové studium teplické konzervatoře.

6. Co považujete za svůj umělecký nebo pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

Umělecký úspěch: minulost – laureát mezinárodní kytarové soutěže Kutná Hora 84 (2. místo); současnost – člen souborů Guitar arte trio a Trio con flauto. Pedagogický úspěch - 5 svých žáků jsem připravil ke studiu na konzervatoři. Nic už nechci, snad jen co nejvíc kšeftů.

Anna Hlavenová

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?

Rozhodně mi mé dětství na "Lidušce" (tehdy se ZUŠ jmenovala Lidová škola umění...) uběhlo rychle a vzpomínky se rojí jedna za druhou. Ale pokud jen jedna, tak ten krásný pocit, kdy jsem usedla ke klavíru (studovala jsem klavír) a zahrála poprvé dvouručně. Myslela jsem, že teď už jsem umělkyně a že jsem dobrá. Tehdy jsem se rozhodla, že budu klavíristka.

2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?

Rozhodně jsem díky ZUŠ byla nasměrována na dráhu muzikanta. To, že nakonec budu zpěvačka, jsem ale netušila. Prostě jsem milovala klavír. Dnes ale vím, že to mělo smysl, protože zpěvák-klavírista je moc dobré spojení. Když jsem se rozhodovala o střední škole, moje jasná volba byla Konzervatoř Teplice, obor klavír. Naštěstí moje milovaná paní učitelka Věra Brožová zasáhla a řekla mi: „Aničko, na dráhu klavíristky máš moc malou a úzkou ruku, moooc by ses nadřela.“ Jakou měla velikou pravdu, oceňuji samozřejmě až teď, ale nasměrovala mě na zpěv, za což jí budu navždy vděčná.

3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?

Mou učitelkou byla na prvním stupni na klavír paní Věra Brožová (moje druhá maminka) a na druhém stupni pan Havlas. Zpěv mě učila na druhém stupni báječná paní učitelka a zpěvačka Dagmar Rabelová, která mě začala učit základy techniky zpěvu a snažila se ve mě podněcovat radost z toho, že zpívám. Také mě připravila na studium na Konzervatoři.

4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?

V současné době učím zpěv na Konzervatoři v Teplicích, zároveň jsem vedoucí oddělení klasického zpěvu a spolupracuji s teplickou filharmonií. Teplice mě vždy zajímaly a jsem tu doma.

5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?

Vzpomínek je hodně, ale jedna mě bude provázet celý můj profesní i soukromý život. Jednou jsem vystupovala na nějakém školním koncertu v ZUŠ a zcela výjimečně jsem měla velikou trému. Paní učitelka Brožová si mě k sobě přitiskla a řekla: „Aničko, není důležité, jestli uděláš nějakou chybu, důležité je, že tě to na jevišti bude bavit. Pak to bude bavit i diváky a nevšimnou si ničeho...Tak jdi a usmívej se.“ Tahle její věta mě provází celý můj umělecký život a často si na ní vzpomenu.

6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

Nevím, jestli mé umělecké úspěchy mají nějaké "nejvíc", ale moc si vážím pozvání na turné do Ameriky, Španělska, Japonska, Izraele a dalších krásných zemí, divadel, kostelů a katedrál pro tisíce lidí. Od začátku se specializuji na barokní interpretaci, tak příležitosti cestovat bylo vždy hodně. Jeden vrchol své kariéry ale opravdu mám a opravdu ho ještě dnes prožívám, když si vzpomenu...Zpívala jsem v jednom malém kostelíku na vesnici, v rámci nějakého festivalu (už nevím jakém). Bylo tam hodně lidí, ale kostelík byl maličký ... Po koncertě jsem odcházela, už převlečená, domů a na cestě mě zastavila nějaká babička, která seděla ve druhé řadě. Čekala na mě. Když jsem k ní došla, objala mě, slzy jí tekly po tvářích a řekla mi: „Kdybych žila jen pro to, abych vás slyšela zpívat, stálo to za to.“ A to já cítím jako vrchol své kariéry a naplnění slov mé paní učitelky na klavír. Ve své pedagogické praxi mám radost z každého zpěváka, kterého "vychovám", protože i když někteří zpívají v divadlech, nebo studují zpěv na vysokých školách tady i v zahraničí, je důležité i to, že ostatní báječně učí v ZUŠ a jejich práce je BAVÍ.

Petr Šotta

- 1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?**

Pocity a vzpomínky velmi dobré – hlavně: odborně a lidsky výborní učitelé, pan učitel Tůma, co mě vyučoval na kytaru, byl výborný odborník a charakterní člověk.

- 2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?**

Na LŠU Teplice jsem se rozhodl věnovat muzice profesionálně, tzn. studiem na Konzervatoři v Teplicích, na kterou mě výborně připravil p. uč. Václav Tůma

- 3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?**

Jak jsem již napsal výše – pan Václav Tůma, byl i pro mě jednoznačně nejvýznamnější osobností a odborníkem

- 4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?**

Se ZUŠ Teplice profesně – jako dlouholetý ředitel ZUŠ Slatiňany (již 24 let), jsem se s vedením ZUŠ Teplice setkával a setkávám na různých akcích pořádaných pro „zušky“ (soutěže, semináře, valné hromady AZUŠ apod.) Byl jsem několikrát v Teplicích na setkáních ku příležitosti výročí místní konzervatoře

- 5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?**

Jednoznačně byla úroveň přípravy žáků a posléze jejich výstupy a hudební zdatnost na podstatně vyšší úrovni, než je na „zuškách“ nyní, bohužel. Rád vzpomínám na svou účast v celostátním (nyní ústředním) kole soutěže LŠU v Příbrami v roce 1979 – našlapaná soutěž v přátelském a kolegiálním prostředí, super porota (J. Jirmal, M. Zelenka aj.)

- 6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?**

Jestli se to dá považovat za pedagogický úspěch, tak několik mých žáků se věnuje hře na kytaru profesionálně – učí, hrají v profesionálních kapelách a užívají se tím, mnoho žáků provází kytara jejich život jako nezbytný relaxační společník, mě má práce jako ředitele ZUŠ stále bavit a naplňuje, rád hrají a vystupují na folkových festivalech se svou kapelou Strunovrat a přál bych si, aby to takhle ještě pár let vydrželo.

Jiří Sochor

- 1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?**

Příprava ke studiu konzervatoře u pana učitele Satýnka, který mě připravoval poslední ročník v LŠU Teplice. Jinak jsem chodil do LŠU v Litvínově.

- 2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?**

Určitě ano, bez přípravného roku by to tenkrát určitě nešlo (77/78).

- 3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?**

Satýnek učitel a profesor LŠU, konzervatoř, filharmonie.

Satýnková učitelka klavíru a korepetitorka.

- 4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?**

Pracovně neustále.

- 5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?**

Vzpomínky se Vážou následně – spíše ke studiu konzervatoře.

- 6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?**

Pedagogické výsledky v souborové hře na ZUŠ. Všeobecné uznání pro naši práci ze stran veřejnosti.

Erich Kloblauch

- 1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?**

Při vzpomínce se mi vždy vybaví pocit docela velkého respektu, který jsem jako dítě měl z celkové atmosféry budovy tehdejší LŠU. Mám tím na mysli především stavební charakter kdysi církevního zařízení, kde budova i dodnes působící majestátním až impozantním dojmem, v malém dítěti vzbuzovala spíš obavy než nějakou spontánní radost. Nemyslím tím, že bych do hudebky chodil nerad, ale dodnes se mi vybavují jen „mohutné“ věci: široká schodiště, vysoká okna, vysoké dveře, obrovský sál ... vše bylo tak trošku tajemné a dýchala z toho málem strašidelná atmosféra. Dnešními očima viděno jsou některé věci samozřejmě již směšné (nedávno jsem opět koukal na některé fotky interiérů a ty se pochopitelně ničím nevyvíkají od běžného průměru...), ale pocitům se člověk neubrání a opět se troška z toho dávného respektu vrátila.

- 2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?**

Pokud vůbec, na rozdíl od jiných úspěšnějších vrstevníků a absolventů školy, mohu tvrdit něco o své přímo hudební kariéře, tak to, že léta strávená v této škole byla pro můj život

(nejen hudební) naprosto stěžení. V mém životě se tím do budoucna určilo opravdu vše podstatné. Od volby 2. střední školy – konzervatoře, přes další studium školy vysoké a paralelně se studiem už učení, a hlavně přivydělávání si v „liduškách“ a „zuškách“ až po hlavní učební a pracovní poměry na různých školách. Vlivem toho pak vždy při mém nějakém pozdějším zaměstnání figurovalo jako druhé zaměstnání učení na ZUŠ.

3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?

Na tehdejší LŠU Teplice jsem za pomoci nějakého dávného kamaráda, jehož jméno si bohužel dodnes ani nepamatuji, nastoupil někdy kolem roku 1975 (4?) do třídy pana Václava Krahulíka, který se stal mým mentorem shodou okolností jak v obou cyklech hudebky, tak na konzervatoři a potom i na pedagogické fakultě. Důležitým byl pan profesor především tím, že kromě výuky profese dokázal v žácích (myslím totiž, že nejen ve mně) vzbudit určitý pocit sebeúcty, hrdosti na práci, kterou jsme dělali, zanícení pro specializaci a mimo to ještě stihl v mezech při výuce předat kvanta životních zkušeností třeba na rodinný život a mezilidské vztahy (abychom třeba dobře chápali své rodiče, když po nás něco chtějí...), jak se v životě prosadit, jak chápat prezidenta Reagana, kterého obdivoval, jak rozumět výtvarným kosmonautikám a letectví, které tak vášnivě sledoval a tak podobně. Jeho osobnost a celková hodnotová měřítko, která mě a mým spolužákům za ta léta nastavil, se spolehlivě a musím s odstupem let říci, že dost pozitivně, odrazila i v našich pozdějších životech.

Z dalších osobností, na které si ještě vzpomenu z té doby přibližně 70. let mi utkvěla v hlavě akorát výrazná paní učitelka Škramlíková, ke které jsem vlastně šel na námluvy klavíru jako první (možná bylo i několik hodin...) a až po nějaké době jsem pak přešel ke kytarě. Pamatuji se, jak přísně a profesionálně dokázala připravovat žáky, tehdy mi připadalo, že téměř tak tvrdě a precizně, jako připravoval náš učitel kytary nás. Jinak rád vzpomínám i na lidsky hřejivou osobnost později kolegy kytaristy Vaška Tůmy, se kterým jsem později i trochu hrával v kapele, nebo vzpomínám na dvě, tehdy mi připadaly nesmírně hezké, mladé paní učitelky, jejichž jména si ale bohužel již nedokážu vybavit. Vybavím si už jen jméno tehdejší paní ředitelky Kondrové, ale její podobu mi také již zastřel čas.

4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice?

Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?

Z trochu vzdáleného místa mého bydliště v Žatci jsem již příliš příležitostí k návštěvám své alma mater neměl. Většinou se jednalo o sporadické schůze např. ředitelů ZUŠ, nebo z titulu své někdejší funkce krajského zastupitele jako zástupce zřizovatele – Ústeckého kraje v jeho školním zařízení – konzervatoři v Teplicích. Společně s tehdejším ředitelem Milanem Kubíkem jsme tehdy působili (2004–2008) ve školní radě konzervatoře a řešili mimo jiné i provozní a pedagogické záležitosti týkající se budovy dnešní ZUŠ. Jinak dlouhé roky se znám s dnešní ředitelkou školy paní Jiřinou Němcovou a vždy, když jsme měli příležitost se setkat u různých konkurzů, v porotách atd. samozřejmě že padla na přetřes i teplická „zuška“. Vzhledem k tomu, že mi rodiče byli léta velkými fanoušky Severočeské filharmonie a dlouholetými abonenty jejich koncertů, měl jsem možnost i v rámci rodinných sešlostí udržovat si povědomí o kulturním dění v mých rodných Teplicích.

5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?

Vzpomínám na událost spojenou s mým nástupem do třídy pana učitele Krahulíka, kterou k všeobecnému pobavení říkávala moje maminka, která byla jejím hlavním aktérem. Jak jsem již výše uváděl, nejprve jsem zkoušel studium klavíru u paní učitelky Škramlíkové. Poté, co bylo jasné, že zvítězí kytara, se moje maminka dostavila na seznamovací hodinu k mému novému učiteli kytary, panu Václavu Krahulíkovi. V rámci výměny zdvořilostí a obecných zkušeností s dětmi (svými i cizími...maminka tehdy pracovala v dětské psychologické poradně), pronesla před mým učitelem dost neuváženou poznámku: „Víte pane učiteli, já jsem si vždycky myslela, že můj kluk bude studovat nějaký klasický hudební nástroj...“. I když tím samozřejmě jen lehce narážela na to, že jsem „zdrhl“ z klavíru, reakce pana učitele byla naprosto nezapomenutelná. „A co si myslíte, že asi učím?!! Já milá paní vyučuji klasickou kytaru. To není nějaký drnkání k vohni!!! Nemyslete si, že Váš kluk bude na tu kytaru jednou hrát jako nějak blbej amatér!!! Já mu dám vzdělání, to budete koukat.“ No, především v tu chvíli hodně koukala moje maminka na dost dopáleného zaníceného pedagoga a nejenže už ani nešpitla, časem se stala docela dobrou agitátorkou oboru klasická kytara, kdy při vhodné příležitosti významně podtrhovala, že kluk hraje na klasickou koncertní kytaru.

6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

Nijak významně nevzpomínám na svá možná důležitá vystoupení, soutěže, autorské performance či hru svých žáků. Všechny v otázkách obsažené pojmy jako umělecký nebo pedagogický úspěch, radost a očekávání mi celkově splývají v jeden stále silnější pocit. A tím je počet žáků, které jsem možná něco naučil, ale možná i více a podstatněji jen ovlivnil. Jak se nakonec ukazuje, zcela v duchu mé vlastní zkušenosti s přístupem mého dlouholetého učitele Václava Krahulíka. Považuji za stejný úspěch hudbou ovlivněného duševně hendikepovaného žáčka, jako studenta, kterého mi přijme konzervatoř a dělá zkoušky třeba s technikou kytarového tremola. Ve své pedagogické kariéře si vážím a mám radost z každého svého někdejšího žáka, který mi řekne, že se někdy k nástroji doma vrací, nebo že se věnuje hudbě z jiné stránky. A i když se jí už třeba dávno nevěnuje, že k ní vede své děti. Ve své profesi bych po všech mých pracovních peripetiích, které s učením a hudbou dnes nespojuji, chtěl jednou dosáhnout pokorného návratu do plného učení na umělecké škole, znovu se naplno zapojit do známé komunity, s kterou se bohužel dnes mohu vidat jen částečně a znovu naplno tlačit nové žáky do hodnot, které jsou mi blízké.

Jiří Brynda

1. Jaká vzpomínka a pocit se Vám připomene, když si vybavíte své dětství v Základní umělecké škole Teplice?

Vybaví se mi samozřejmě moje p. učitelka Irena Škramlíková a její velké oči.

2. Vnímáte ZUŠ Teplice jako počátek vaší hudební kariéry? Jakou roli a význam hrála ve vašem rozhodování pro volbu Vaší profese?

Liduška, jak se tehdy říkalo "Zuškám", měla nepochybně velký význam na moji hudební kariéru. Tady mě naučili nejenom hrát na klavír, ale přistupovat k hudbě zodpovědně a systematicky, dnes bychom řekli profesionálně. Přestože jsem nestudoval na konzervatoři,

ale na teplickém gymnáziu (a jsem za to velmi rád), na vysoké škole jsem si už vybral 2 hudební obory.

3. Kdo byl Vaším učitelem v ZUŠ Teplice, čím byl pro Vás důležitý a čeho si na jeho práci ceníte? Je některá další osobnost na teplické ZUŠ, která pro Vás byla významná?

Paní učitelka Irena Škramlíková patřila ve své době k nejlepším učitelkám klavíru na ZUŠ, tehdy LŠU, v kraji. Protože na prvním místě byl pro ni perfektní výkon na jevišti, byla a vlastně musela být na žáky přísná a náročná. Vždy vyžadovala, aby se žák na vystoupení soustředil a nenechal se čímkoliv rozrušit (někdy jsem trochu záviděl klukům z kytarového oddělení tu jejich pohodu a bezstarostnost).

Ale nejvíce náročná byla p. učitelka sama na sebe. Bylo pro ni samozřejmostí dávat hodiny navíc, když bylo potřeba. A to bylo dost často. Mokrát jsem měl já i další žáci výuku u ní doma v paneláku v Alejní ulici. Spousty hodin strávila hledáním vhodných skladeb pro své žáky. Tím dokázala vyhrávat soutěže, i když zrovna žák neměl dokonalou techniku, tedy hodně "běhavé" prsty. Takže též správná taktika a logika stály za jejími úspěchy. Perfektní hudební výraz a kvalita tónu byly další typickou vlastností nás všech, kteří jsme k ní chodili. Z dalších učitelů si vybavuji p. uč. Satýnkovou, která často na koncertech doprovázela žáky z jiných oddělení na klavír. Vždy z ní vyzařovala taková pohoda a klid, oproti bojovnosti p. uč. Škramlíkové.

4. Udržujete ještě kontakt se ZUŠ Teplice, či obecně s prostředím města Teplice? Vracíte se sem? Sledujete současné hudební dění města Teplice?

Celý život žiji v Teplicích. Jsem dlouholetým abonentem Severočeské filharmonie Teplice, občas chodím do divadla.

Myslím si, hudba se v našem městě dělá výborně. Kvalita i návštěvnost stoupá, a přitom ceny lístků jsou relativně nízké. Je tady patrná dobrá spolupráce s vedením města.

Děni na ZUŠ Teplice samozřejmě sleduji a občasné spolupráci se nevyhýbám.

5. Je nějaká vzpomínka (z výuky, života v hudební škole apod.), kterou byste chtěl uvést jako zajímavost (jak z důvodu osobního, tak pro účely této práce)?

-----

6. Co považujete za svůj umělecký či pedagogický úspěch? Čeho si nejvíce ve své kariéře vážíte a z čeho máte největší radost? Čeho byste chtěl ještě ve své profesi dosáhnout?

Pokud se ptáte na mé úspěchy jako žáka LŠU, tak jsem byl 2*krajským vítězem ve hře na klavír a v roce 1984 jsem získal 3.cenu na mezinárodní klavírní soutěži v Ústí nad Labem. Jako pedagog považuji za svůj největší úspěch koncert 28.10.2004, který se konal v sále pražského Rudolfiny. Ve 2.části koncertu se hrála 1.symfonie Vladimíra Franze, určená pro velký symfonický orchestr, baryton, recitátora, dospělý smíšený sbor a dětský sbor. S dětmi jsme tehdy museli hodně dřít, ale stálo to za to. Poprvé a naposledy jsem stál se žáky na nejprestižnějším místě pro každého českého hudebníka.

Dále si vážím dlouholeté spolupráce se Severočeskou filharmonií Teplice, která našemu dětskému sboru Fontána dávala hodně příležitostí ke společným vystoupením.

Radost mám z toho, že alespoň část mých žáků bere návštěvu kulturních zařízení za běžnou součást svého života. Mým hlavním pedagogickým cílem je totiž vychovávat z dětí budoucí návštěvníky divadel a koncertů.

Dotazník 2

1. Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?
2. Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie..., rovněž umělecké kurzy a podobně)?
3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?
4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?
5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?
6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesionálním naplněním Vašeho života?

Alena Hejdová

1. **Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?**

Žákyní ZUŠ Teplice jsem byla od r. 1968 do r. 1974, kde jsem studovala hru na klavír ve tř. p. uč. Ljuby Římanové.

2. **Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie... rovněž umělecké kurzy a podobně)?**

Prvním podnětem pro hru na klavír byli rodiče, kde maminka v dětství hrála na housle a otec příležitostně na akordeon. Ve hře na klavír jsem na hudební škole neabsolvovala, protože jsem se začala připravovat na přijímací zkoušky na konzervatoř v Teplicích u p. prof. I. Černé, u které jsem později od 3. roč. studovala až do absolutoria na této škole.

Samotné studium na této škole bylo velmi, alespoň pro mne (s odstupem času) velmi oblíbené, čínorodé a inspirativní pro mé budoucí povolání.

3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?

V současné době a vlastně celou pedagogickou činnost působím na ZUŠ v Teplicích. V průběhu působení na škole se pravidelně zúčastňuji metodických, interpretačních seminářů, kurzů (Litvínov, Praha, Brno...) a mnohokrát jsem se zúčastnila se svými žáky v okresních, krajských, ústředních kolech soutěží ZUŠ a také několika mezinárodních klavírních soutěžích.

4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?

Velkou inspirací pro mou pedagogickou praxi byl přístup mé učitelky na ZUŠ, ale také zkušenosti získané na konzervatoři, ale nejvíce na AMU u docenta Z. Jílka. V současné době mou velkou inspirací jsou lektori (A. Vlasáková, V. Hanžlová-Krafová, I. Klánský...)

5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?

Chtěla bych se se svými žáky ještě zúčastnit několika zajímavých soutěží a interpretačních seminářů.

6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesionálním naplněním Vašeho života?

Pro mne byl, a i stále je, můj nástroj velkým koníčkem i vzhledem k tomu, že stále hraji (korepetice všech nástrojů, včetně zpěvu), a pochopitelně i mimoprofesionálním naplněním mého života.

Markéta Loskotová

- 1. Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?**

Do ZUŠ (tehdy LŠU) jsem nastoupila v r. 1970 na hru na klavír a byla jsem "svěřena" do péče p. uč. Škramlíkové (její péče byla – občas velmi proplakané hodiny a teror), která vychovala řadu klavíristů a mnozí pokračovali na konzervatoři. V té době měla dar vytáhnout z žáka maximum a měla velké úspěchy i na soutěžích.

- 2. Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie... rovněž umělecké kurzy a podobně)?**

Inspirací studia hudby byla celá moje rodina-rodiče i prarodiče, kde se hudba provozovala po celý život a také všichni působili jako učitelé

Po ukončení studia jsem se vždy vzdělávala na různých kurzech a seminářích. V současné době pravidelně navštěvuji semináře v Litvínově-vždy v říjnu, které jsou velmi inspirativní a přínosné. Já sama jsem v letech 2001-2002 absolvovala 4semestrální studium (kurz) v Metodickém centru na AMU pod vedením doc. Holase (bohužel je už po smrti) a doc. Vlasákové.

V roce 2016 jsem absolvovala v Kadani cembalový kurz a letos v únoru 2018 opětovně další. Spolupracuji se zobcovými flétnami a zde je možnost ukázat dobové doprovody právě na cembalo (to abych se nenudila).

- 3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?**

Moje první pedagogická zkušenosti začaly v Duchcově, kde jsem působila 3 roky a poté přišla do Teplíc. Kromě výuky hry na klavír se v hojné míře věnuji korepeticím nejen na škole, ale spolupracuji s různými školami v okolí.

- 4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?**

Jaké je být učitelem nástroje? Velmi tvořivé, inspirující, ale i časově a psychicky náročné. Inspirací jsou zmíněné kurzy a také přehlídky různých soutěží.

- 5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?**

Nepřemýšlela jsem, čeho chci ještě dosáhnout.

- 6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesionálním naplněním Vašeho života?**

Má práce byla vždy mým koníčkem po celý dosavadní život. Sama si ráda zahraje při slavnostních příležitostech (svatba, narozeniny apod.)

Petra Rýčová

- 1. Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?**

1987-1999 hra na housle u Jiřiny Němcové. Se svou učitelkou se setkávám dodnes díky tomu, že je od 90.let ředitelkou naší ZUŠ. Dnes už tedy i v jiných rolích-zaměstnanec, kolegyně na smyč. oddělení, ale ze společně prožitých 12let v hodinách houslí se mnoho přeneslo i do současnosti.

- 2. Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie... rovněž umělecké kurzy a podobně)?**

Inspiraci jsem našla v rodině-matka 18let tančila v teplické operetě, kde jsem prožila rané dětství, a její partner byl koncertním mistrem operetního orchestru a učitelem houslí

v tehdejší LŠU Most, kam mě občas brával s sebou se dívat. Byl tím, kdo mi poprvé ukázal housle a v předškolním věku mě učil úplným základům hry a také mě naučil noty a jakým prstem na které struně je hrát. Do ZUŠ jsem tedy přišla už s pár základními dovednostmi. Přestože jsem v očích rodiny i školy byla vhodným adeptem ke studiu konzervatoře a v 6.třídě jsem se začala pomalu připravovat k talentovým zkouškám, nakonec jsem se já osobně rozhodla jít studovat na gymnázium Teplice. Mezi moje oblíbené činnosti totiž nepatřila jen hra housle a zpívání ve sboru, ale i studium matematiky a dalších předmětů, které se na konzervatoři neučí. Nicméně na housle jsem chodila dál a absolvovala jsem i 2.cyklus studia na ZUŠ. Po maturitě jsem housle využila při talent. zkouškách a studiu na PF UHK obor Učitelství M-HV pro střední školy. Bohužel z různých důvodů jsem nemohla vysokoškolské studium řádně zakončit, a tak mě nakonec osud přeci jen zavál na teplickou konzervatoř, kam jsem nastoupila v r.2001 a úspěšně absolvovala r.2007.

3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?

Úplně první pedagogická zkušenost přišla ještě na konzervatoři. Jeden rok jsem při studiu učila v ZUŠ Bilina. Následovala praxe v soukromém hudebním školství, kde jsem si vyzkoušela i manažerskou práci. Několik jsem působila v ZUŠ Děčín. V ZUŠ Teplice učím od května roku 2014 a zároveň od 2016 v ZUŠ Krupka. Než jsem se ale pustila do výuky tzv.na plný úvazek, hrála jsem v mnoha orchestrech. Po maturitě na konzervatoři jsem nastoupila do Severočeského divadla v Ústí n. Labem a působila tam 8sezón. Pravidelně už několik let hraju jako výpomoc v SČF Teplice. V rámci různých hudebních projektů jsem se setkala i s dalšími orchestry a hudebníky z celé ČR a absolvovala mnoho zahraničních turné.

4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?

Vše se odvíjí od toho, jaký nástroj jsem si vybrala. Housle jsou bezesporu jedním z nejtěžších, a to jak pro žáky, tak pro pedagogy. Přiznám se, že z mých vlastních hodin houslí před dlouhými lety si nepamatuju tolik, abych na tom mohla postavit své metodické

postupy. A hlavně od dob mého studia šel vývoj ve hře na housle tak dopředu, že přenášet metody 90.let do současnosti by bylo poněkud zpátečnické. Ale mám samozřejmě vzpomínky na svou učitelku, na to, jaký jsme měly vztah, jak mě podporovala atd. A myslím si, že kdyby někdo mohl nezávisle porovnat, jak se projevujeme obě při výuce, jistě by našel několik společných momentů! Svě vzory v současné metodice mám a snažím se průběžně načerpat nové zkušenosti buď vlastním samostudiem a hledáním informací, a především videí na internetu, tak absolvováním kurzů s významnými houslovými pedagogy.

5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?

Při výuce stále hledám rovnováhu mezi radostí z hudby a objevováním nového samotným žáky a učením houslové techniky jako základního řemesla, bez kterého se žádný houslista neobejde, pokud chce obstojně ne-li výborně hrát. Za velkou výzvu považuji, v dnešní době, u houslí každého žáka udržet alespoň do konce 1.cyklu. Zejména housle, jejichž hezký zvuk a čistou intonaci musíte trpělivě a soustavně hledat, jsou bez nadsázky nástrojem zušlechťujícím osobnostní kvality člověka.

6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesionálním naplněním Vašeho života?

Asi nejsou doslova koníčkem, kterému bych se pravidelně věnovala ve volném čase. Zvlášť po 15letech aktivního hraní. Ale velmi ráda hraju dua se svými nejpokročilejšími žáky, účinkuju na koncertech školy atd. Příležitostně si zahraju ve filharmonii nebo v jiném orchestru.

Nikola Senická

- 1. Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?**

2003–2012, pí. uč. Hamsová, pí. uč. Sanktusová (dříve Jirošová), kytara. Vzpomínky mám z různých soutěží a koncertů, určitě i z hodin, které mi hodně dávaly.

- 2. Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie... rovněž umělecké kurzy a podobně)?**

Už od malička jsem říkala, že chci hrát na kytaru. Nejdřív jsem měla dětskou plastovou kytaru a jelikož jsem si s ní fakt často hrála, rodiče mě přihlásili do ZUŠ. Určitě mě k hudbě přivedl i můj otec, který mi jako malému dítěti zpíval ukolébavky za doprovodu kytary na dobrou noc. Po ZUŠ následovala konzervatoř, kterou stále studuji. Poté se spíše chystám zaměřit na pedagogické studium.

- 3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?**

Má úplně první zkušenost byla soukromá výuka, ke které jsem se dostala přes profesory na konzervatoři. Co se týče ZUŠ, jako první jsem učila v ZUŠ Dubí, kde jsem zaskakovala za pí. uč. Ladovou, která odešla na mateřskou. Poté jsem byla kontaktována ZUŠ Teplice, kde učím do teď.

- 4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?**

Mě osobně ta práce baví. Je to svým způsobem i koníček. Učím něco, co mě samotnou baví a o co se zajímám. Inspiraci sbírám od svých zkušenějších kolegů, nebo také od profesorů na konzervatoři. Koneckonců máme předmět, jehož náplní je získávat zkušenosti a cenné rady co se týče metodiky.

5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?

V pedagogické kariéře bych chtěla dosáhnout úspěchů v podobě žáků, kteří by pokračovali ve studiu na konzervatoři.

6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesionálním naplněním Vašeho života?

Můj hudební nástroj je vzhledem k mému stále probíhajícímu studiu na konzervatoři pro mě spíše povinností, ale věřím, že i po ukončení studia kytaru nezavrhnu a budu si stále pro radost hrát.

Jaroslava Wernerová

1. Datujte prosím Vaše studium na ZUŠ Teplice. Kdo byl Vaším učitelem a jaký nástroj byl a je Vaším zaměřením. Máte nějaké zajímavé vzpomínky na Vašeho učitele a na studium v hudební škole, se kterými se chcete podělit?

1994–2003, Iva Davidová, hra na klavír.

S Ivou jsme vždy měly hezký vztah, ať už dříve coby učitel-žák, tak i nyní jako kolegyně. Dodnes občas zavzpomínáme na společné hodiny klavíru, kdy mi vždy po odvedené práci na konci hodiny dala prostor na předvedení vlastní tvorby.

2. Kdo Vás ke studiu hudby inspiroval, odkud přišel první podnět? Jaké bylo Vaše další studium (konzervatoř, akademie... rovněž umělecké kurzy a podobně)?

Když mi byly 4 roky, naši mě a sestře k Vánocům koupili malý keyboard (tehdy dovezený z NDR, u nás to ještě nebylo k dostání). Ihned jsem k té hračce přilnula a od té doby vlastně hraji. Ve školce si taktéž paní učitelka všimla, že mám hudební nadání a tihnu k pianinu, které v herně stálo. Tím dala mamce podnět, aby mě přihlásila do základní školy s hudebním zaměřením (tehdy ZŠ s RvHv měla sídlo v ul. Čs. dobrovolců – dnes budova Gymnázia. Pak nás přestěhovali do ul. Maršovská). Děti z této školy pak povinně musely hrát na nějaký

nástroj. Ty šikovnější navštěvovaly ZUŠku, ty méně nadané byly přihlášeny alespoň v DDM na hudební kurz. A tak jsem se dostala v ZUŠ ke klavíru, pak přirozeně následovalo studium na konzervatoři.

3. Jaké jsou Vaše první pedagogické zkušenosti? Kde učíte v současné době (popřípadě uveďte i jiná zařízení či hudební odvětví Vašeho působení mimo ZUŠ Teplice)?

Začátky byly poměrně krušné. Když jsem v roce 2009 vycházela z konzervatoře, bylo klavíristů dost (dnes je situace zcela opačná) a chvíli se zdálo, že obor, v němž jsem se tak dlouho pohybovala, nebude v mém kraji vůbec uplatněn. Nakonec jsem slepila úvazek hned na třech školách (Teplice, Ústí a Dubí). Takto jsem fungovala první rok, druhý rok už jen Ústí a Teplice, a nakonec jsem dostala plný úvazek v Teplicích, kde jsem učila klavír, keyboard, hudební nauku, přípravnou hudební výchovu, estetickou výchovu a korepetovala jsem. V současnosti mi zůstal už jen ten klavír a zbrusu nový předmět „klavírní seminář“ (před nástupem na druhou mateřskou).

4. Jaké je být učitelem nástroje, jehož jste dříve byli žákem? Inspirujete se ve své dosavadní pedagogické praxi svým učitelem nástroje? Inspiruje Vás i někdo jiný svými metodami výuky?

Určitě. Inspirace učitelem v ZUŠ i profesory na konzervatoři probíhá u každého novopečeného učitele chtě-nechtě. Z nás všech je patrný rukopis našich předchůdců. Všechny materiály z dob svých studií jsem si schovávala (včetně žákovských knížek) a to pak mladý učitel jako když najde.

5. Čeho chcete ve své dosavadní pedagogické či obecně hudební kariéře ještě dosáhnout?

Po zralé úvaze za ty roky mohu říct, že nechci dosáhnout velkolepé kariéry za každou cenu. Nechci být učitelem, který pro to, aby jeho žáci vyhrávali prestižní soutěže, neváhá obětovat veškerý svůj čas i důstojnost. Bohužel existují i případy, kdy se učitel pro slávu morálně ocitne za únosnou hranicí, a to nechci. Zrovna okolo soutěží je často spousta nervů a v konečném výsledku i křivd jak vůči dětem, tak i pedagogům. Děti by ale měly v první řadě na svá léta v hudebce rády vzpomínat a něco si odnést. Hlavním cílem ZUŠ je vychovávat

mladé muzikanty, které jejich nástroj baví. Ač se to nemusí tak jevit, právě tento cíl je mnohdy velmi obtížné splnit.

6. Je pro Vás Váš nástroj ještě stále koníčkem? Hrajete si ještě pro radost a je stále i mimoprofesním naplněním Vašeho života?

Byly časy, kdy jsem komponovala hudbu nejrůznějších žánrů. V rámci výuky na ZUŠ jsem pak ráda skladby aranžovala jak pro klavír, tak pro nejrůznější komorní uskupení. Je mi stydno, ale již pár měsíců se na můj klavír, který se mnou prošel celá má studijní léta, vesměs jen práší. Mám doma dva malé kluky a absolutně nezbývá čas cokoli nového studovat nebo komponovat. Klavír ode mne v posledku slyšel jen pár dětských písniček, které jsme si s mladším synkem zanotovali. Hold je momentálně mou úlohou být víc mámou než umělcem.